

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. PLINII|| SECVNDI|| HISTORIÆ|| MVNDI|| LIBRI XXXVII,||

Plinius Secundus, Gaius

[Lugduni], 1582

Annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1752

SIGISMUNDI GELENII
CASTIGATIONES EX VETVSTO
RVM ARCHETYPORVM COLLATIONE,
in aliquam multa Pliniani operis loca, ab aliis antea
parum animaduersa.

EX LIBRO SECUNDO
CAPITTE VIII.

IRCVLORVM quoque celi ratio in terra mentione aptius dicitur, quādō ad eam pertinet tota Signiferi modulationis inuentionibus non dilatis.) Si hoc modo legamus, quō referentur hæc verba, Inuentionibus non dilatis? Non ad circulos, de quorum inuentione hīc nihil: vt iam demus Signiferi modulationem hīc rectè posse dici. Veteres codices habent: Quando ad eam tota pertinet, Signiferi modo inuentionibus non dilatis. Vt tota referatur ad Ratio, non ad Modulatio, quæ vox in manu scriptis non est: & sensus sit, de uno Signifero circulo hīc se dicturum, quid circa eum primi Anaximander & Cleostratus obseruauerint: cæterorum circulorum mentionem cum mētione terræ aptius coniungendam: quōd facit in fine libri. Minutiora annotare non videtur necesse. Satis est, in eis quæ maioris sunt momenti, fidem codicū, quos sequimur, approbare. Tertium Martis, quod quidam Herculis vocant, ignea ardantis Solis vicinitate, binis ferè annis conuerti. Vetus lectio, ignei, ardantis à solis vicinitate: quemadmodum & Liuius sape loquitur. Causam reddit non cur biennio circulum absumat, sed cur ardens sit & igneus. Temperari Iouem, salutarēmque fieri Deum. De sydere loquitur, non de Deo. Scriba proximè ſequentem particulam Deinde, deprauauit in Deum inde. Vt temporum ratio facilius Solis itineri congruat. Facilius redundat. Circa finem capitū pro Ctesias & Sosigenes, legitur, Hic idem & Sosigenes, magno manu scriptorum codicū consensu. Refertur autem ad Timæum. Quin & in catalogo mox post Timæum Sosigenes subiicitur. Eodem versu in utroque exemplari est, Peculiaris syderum ratio, non statio. ¶ Cap. ix. Quæ mensis exitu latet, cùm laborare iam creditur. Antiquorum atque emendatorum codicū lectio est: Cùm laborare non creditur, id est, interquiescere creditur, eò quōd tunc lucere desinat. Vnde quod interlunio fit, aliquoties Plinio silente Luna fieri dicitur. Vnum locum adscribam, qui primus occurrit libr. 28. cap. 7. Non segnissim silentio Luna, coitusque tum maribus exitiales esse. Tale est & illud apud Maronem: A Tenedo tacita per amica silentia Lunæ. Vbi interluniū significat, noctisque obscuritatem, Græcorum insidiis accommodam. Reperiuntur quidem apud poetas Solis labores, & Luna laborans: verū illi tum de eclipsibus loquuntur. Reliqui tamen vulgatam lectionem, contentus diuersam indicasse, mutaturus alioqui, nisi mature animaduer- tissim, esse quibus & illa non displiceat. Tertio inde

versu illic legitur de Endymione: Et ob id amore eius famē traditus. Arbitrium sit penes eruditum lectorem. Dein remorata in coitu.) Scripsi morata. Remorari enim actiuam significationē habet: vnde remora pīscis, quōd naues remoretur. Omnia, que in calo prānoscī potuerunt, magistra.) Lego pernoscī, vt intelligas certam & absolute cognitionem. De prāsagiis Plinium hīc non loqui indicat quæ mox subsequuntur. In duodecim mētium spatia, &c. Sequenti versu lege, Ipsa toties Solem, non ipsum. ¶ Cap. xi. Immensū esse constat, quia arborum, &c.) Verbum constat, redundant. Refertur enim hæc tota oratio ad præcedēs verbum aperitur. &, Qui arborum habent veteres codices, non Quia. Scriba a literam geminavit. ¶ Cap. xii. Solis defectu, qui sub Astyage rege factus est) Vetus lectio, Qui Alyatte rege f.e. ¶ Cap. xvi. Hoc uno protinus intelligi potest visu.) Lege, Hoc non protinus. ¶ Cap. xviii. In triquetro semi ambitus orbe.) Legendū, Seminani ambitus orbe. ¶ Cap. xxv. Fiunt & hirci, villorum specie.) Scribo, Hirti. Lampades ardentes imitantur faces.) Legendū, Lampadias ardentes imitantur faces. Lampadias cādem forma, qua proximo versu dixit Ceratias singulari numero. Item versu à fine pagin. 4. Spiræ modo, non Spinæ. Pagin. ſequentis versu decimotertio: Eo fidere significari, non, Eo signo. ¶ Cap. xxvi. Non modò an obirent noscerentur, que sed omnino aliqua transirent.) Melius, Non modo an obirent nascerentur, sed an om. &c. ¶ Cap. xxvii. Atqui hæc ego ratis temporibus.) Reclius, Atque hæc ego statis temporibus. ¶ Cap. xxxi. Semel in meridie. Vetus lectio, Semel & meridie. Exemplaria consentiunt. Mox post singula paria Consulum adieciimus coniunctionem, quō euidentius anni ab inuicem fecereneruntur. ¶ Cap. xxxii. Alter Consul est C. Fannius, non L. Annus. ¶ Cap. xxxv. Postquam in Luna magnitudinem facta sit. Miror, cur hic Hebraismus placuerit. Sic enim illi loquuntur: Factus est mihi Deus in protectorem, & in locum refugij. Nostri codices habent, Lunæ magnitudine. ¶ Cap. xxxviii. Infra Lunam hæc sedes multo inferior (vt animaduerto propemodum constare infinitum) ex superiori natura aëris, & terreni halitus miscens, utraque forte conditur.) Planior lectio, Infra Lunam hæc sedes, multoque inferior (vt animaduerto propemodū constare) infinitum ex superiori natura aëris, infinitū & terreni halitus miscens, utraque forte confunditur. Attestantur ambo exemplaria. ¶ Cap. xlvi. Veteres quatuor omnino seruauere per totidē mundi partes: ideo nec Homerus plures nominat, Hebetius mox indicatum id est. Secuta etas octo addidit, ratione nimis subtili & concisa. Proximis inter utraque media placuit.) Est quidem sensus idem in antiqua lectione: mirum tamen, quantum sibi hīc indulserit castigator nescio quis, dictiones alias addendo, alias tranponendo, alias diuisas componen-

que

Annotations.

do, vnamque continuam orationem in plures minutas inepte concidēdo. Talem audaciam ardelionum probare non possum. Hermolaus extra culpam est: Aleriensis fortasse non est. Nunc vide synceriores lectio-
nem. Veteres quatuor omnino seruauere, per totidem mundi partes, (ideo nec Homerus plures nominat) he-
beti (ut mox iudicatum est) ratione: secura ætas octo addidit, nimis subtili & concisa: proximis inter utr-
que media placuit. Quod si quis contendat nostram lec-
tionem scribarum temeritate inuectam: primùm ex-
emplaria consentiunt: deinde scribæ non solent tam feliciter errare. Castigatorum hæc solertia est, deprava-
tionebus speciem aliquam synceritatis affingere, quo-
rum impudentia sèpius, quām vellem, ansam destoma-
chandi præbet. Argesten intelligit & Cæciam.) Distingue,
ut Cæcias sequentibus cohæreat: Et Cæciam aliqui vo-
cant Helleponium. Saluberrimus autem omnium Aquilo,
quia siccus & frigidior: noxius Auster, fortasse quia magis hu-
midus.) Non video, cur hic quoque libuerit castigato-
ribus tantum verborum transponere, fortiter contem-
pta fide archetyporum. Auster, qui Græcis Notus, sæ-
pius quidem imbrifer, interdum tamen serenificus est,
vel Horatio teste: Albus ut obscurò detergit nubila
cælo. Sæpe Notus, neque semper imbres adfert: utro-
que modo noxius: atque etiam magis, quoties est siccus,
quod tunc etiam æstuosus sit. Id an non satis Latini
Plinius expressit his verbis? Saluberrimus autem om-
nium Aquilo. Noxius Auster: & magis siccus, fortassis
quia humidus frigidior est. Sequenti versu in ambobus
legitur: Etesiae nocte desinunt ferè, non Flare. & quorū
sum attinebat supponere Flare, cùm æquè perfecta locutio sit: Etesiae noctu desinunt. Nec male nostri in se-
quenti versu: Cum vocantur Ornithiæ, pro quo in vul-
gatis est, Qui vocantur. Nam & Ornithiæ sunt Etesiae,
æquè statim. ¶ Cap. XLVIII. Rursusque deiecti in terram,
obducta nubium cœte.) Antiqua scriptura, Rursusque de-
iecti. interim obducta. Quod si maiore depressa nubis
eruperit specu, sed minus alto, quām ptocella. Scribo
Lato, non alto. Superius enim dixerat, Si latè siccum
ruperint nubem, procellam gignunt. ¶ Capit. XLIX.
Quod simul rupit nubem, exarsitque, & ignem habuit, aut
postea concepit, fulmen est.) Legio. Non postea concepit. Id
addit ad differentiam præsteris, quem in fine præce-
dantis capituli dixit, rupta nube demum, dum furit, ac-
cendi. Vortex autem hoc meando distat à turbine, quo stridor à frigore.) Non displicet, quod habent nostra exem-
plaria: Vortex autem remeando distat à turbine, &
quod stridor à frigore. ¶ Cap. L. Quæ à septentrione de-
scendunt ad teponem, qualis est omnis Campania tractus.) Rur-
sus in ambobus est: Quæ à septentrione discidunt ad
teponem, qualis est Vrbis & Campaniæ tractus. ¶ Cap.
LII. Saturni ea sidere proficiunt.) Deest prepositio. A Satur-
ni sidere. ¶ Cap. LIII. Imperatum Volfiniis, & urbe &
agris depopulatis, subeunte nostro, quod vocauere Oltam. Syncera lectio: Imperatum, Volfinius urbem agris depo-
pulatis subeunte monstro, quod vocauere Voltam. Alioqui serum erat Iouis tonantis auxilium iam depopu-
lata urbe. Quod autem ad monstri nomen attinet, Tus-
ci terram vocabant volam. Inde Volta, terrigena bel-
lua. ¶ Cap. LV. Quia nonnullæ earum sunt fulmine dirutæ.) Magis idonea causa est in manuscriptis volumi-
nibus: Nulla non earum fulmine diruta. Cap. LXIII.
Cuius numen ultimum iam nullis imprecamur, rati graue.) Quid est imprecari numen? Imprecamur mala. Numē,

nisi aliquid addas, nihil mali est. Transposuit vnam syllabam nescio quis, Imprecamur rati, scribendo, pro Precamur irati. Dicebant enim malè precantes: Sit tibi terra grauis. Sicut contrà bene precantes: Sit tibi terra leuis: ut est videre in epitaphiis. Irati precamur defunctis terram grauem, cupientes & ipsam eis irata, quasi nesciamus solam nunquam homini irasci.

Cap. LXVIII. Iam primum in dimidio computari mihi vi-
detur, tanquam nulla portio ipsi decedat Oceano.) Mihi, re-
dundat, nam ipse improbat eam opinionem. & pro de-
cedat Decidatur legendū. Portio terræ deciditur ocea-
no, eique accedit, non decedit. Europā Asiaque dispa-
rit.) In nostris exemplaribus pro Dispertit legitur Dis-
pescit. Cap. LXX. Neque enim (ut dixerit aliqui) mundus
hic polo excelsiore se attolit, ut vnde non cernantur hac si-
dera.) Primum non, Mundus, hic, sed, Hoc polo, legen-
dum: deinde, Aut vnde cerneretur hæc sidera. Aut,
id est, alioqui, nā & hoc significatu apud probos autores
reperitur hæc particula. Sic libr. 19 cap. 5. Effodiuntur
bulbi ante ver, aut deteriores illico sunt. ¶ Cap. LXXI.
Eundemque remeans obuium contrario præuertebat occursu.)
Malui, quod est in scriptis exemplaribus, Præteruerte-
bat, præuertimus enim ad eandem metam nobiscum
tendentes, non obuios. Et æquè integra locutio est abs-
que coniunctione Que. ¶ Cap. LXXII. Vasaque horo-
scopa non ubique eidem sunt usui. Lege, Eadem, i. vasa.
¶ Cap. LXXXVIII. Ipsaque crinium argumento. Melius Cru-
rum, quām Criniū. ¶ Cap. LXXXVIII. In eadem & oppi-
dum haustum profundo: aliisque motu terræ Statinas emer-
sisse: & alio, prouolutis montibus insulam extitisse Prochytam.)
Veteres codices pro Statinas habent Stagnum, ut in-
telligas omnia in vna insula accidisse, oppidum hiatu
haustum, stagnum emersisse, montes prouolutos, non
eodem tamen terræ motu, sed alio post alium. ¶ Cap.
LXXXIX. Domiston & Prienem Miletō, Artemisiam Parthenio
promontorio.) Illic verius legitur: Dromiston & Per-
nen, Miletō, Narthecusam Parthenio promontorio.

¶ Cap. XCIII. Similiter in Reatino.) Hæ tres vo-
ces cum fine huius capituli cohærent, non cum sequen-
tis initio. ¶ Capit. XCIV. His adde, ut nihil quod e-
quidem nouerim preteream, Aristoteles.) Legendum, Ad-
dit. & sequenti versu redundant, affirmat. ¶ Cap.
CIII. In Falisco Clitumni amnis aqua potata candidos bo-
ues facit.) Hominem peritum regionum, qui tam leui
momento Clitumnum ex Umbria in Hetruriam tra-
duxit. Vetus lectio: In Falisco omnis aqua potata can-
didos boues facit. In Ponto fluvius Astaces irrigat campos,
in quibus pastæ oues nigro lacte æquè gentes alunt.) Cui ab-
surdum visum est, Scythicam gentem equino lacte ali,
is multo vaniora credidisse, quæ Pausanias de victimis
ex hoc armento tradit, & sacras quoque dapes apud il-
los equinis visceribus constare. Certè apud Maronem
legisse debuerat: Et lac concretum cum sanguine po-
tat equino. Quare non erat cur mutaretur vetus lectio:
In quibus pastæ nigro lacte equæ gentes alunt.

¶ Cap. CVI. In medio mari Hiera insula ardet. Aeolia insula
iuxta Italiam cum ipso mari arsit.) Nulla insula propriè
vocatur Æolia, sed ex septem Æoliis vni nomen est
Hiera. Proinde magis placet antiqua lectio: In medio
mari Hiera insula iuxta Italiam, &c. ¶ Cap. CVII. Quid,
quod innumerabiles partus, sed naturales scatent?) Pro par-
tus illic legitur Parui. Naturales dixit propter præce-
denter speculorum mentionem: Parui, quia hactenus de
magnis loquutus. ¶ Cap. CVIII. Quæ mensura Artemido-

In Plinii Naturalem Historiam

ro attestante efficit.) Melius: Artemidori ratione efficit.

EX LIBRO TERTIO.

C A P . I.

LVsum enim Liberi patris ac Lysiam cum eo bacchantem. Lysiam istum nunquam natū opinor, & plana est vetus lectio: Lusum enim Liberi patris, ac lysam cum eo bacchantiū, nomen dedisse Lusitaniae. Nota est ex poētis lyssa, hoc est rabies, mænadū Bacchi comitū obuios thyrso ferientium, & canes, pecudēsque discerpentium: de qua illud, Et toruum vitulo caput ablatura superbo Bassaris, & lyncē Mænas flexura corymbis. *Libida quæ Clans, Stici quod Iulienses.*) Antiqui codices verius: Ili-pula, quæ Laus: Artigi quod Iulienses, ac mox pro Auia Ecdanū, Arialdunum: pro Hebura, Vbeda: pro Ipho, Hippo: pro Tuati, Tucci. & subiicit: omnia Baſtetaniae: quod aliquis in obuia deprauauit. *Obulco quod Botificense.*) Lege Pontificense. Ferè enim barbaris oppidorum in hoc tractu nominibus Latina cognomina adiungit, mox Ilipa cognomine magna, Italica. Magna, redūdat. *Ab ora venti prope Menobam. Venienti lege, non Venti.*

Cap. iiii. Oppida oræ prima, Vrci.) Lege, oræ proxima. Qui Phocensiū fuere sōbōles.) Scribo Phocæensiū, à Phocæa Ioniae, non à Phocide Helladis. *Oscenses regionis, Baſtetaniae.*) Rectius Vescitaniae. Hæc mediterranea est regio, illa maritima: quāuis & illa suā habeat Oscam ab hac diuersam. Ac mox pro Carcenses, Cinnenses, Cor-tenses, Illic legitur, Carenenses, Cincenses, Cortonenses. Caputque Celtiberia, Segobrigenes, Carpetani, & Toletani.) Lege & distingue sic, Caputque Celtiberia Segobrigenes, Carpetani & Toletani. Aliquanto post, Asturum duodecim populi diuisi in Augustanos, lege addendo, Diuisi in Augustanos & transmōtanos. Ac mox, *In iis sunt Gyri.*) Legendum Giguri, attestante Ptolemæo.

¶ Cap. iii. Amnis Cemæ.) Cū omnes Geographi Varū in hac ora Galliæ finē faciant, miror cur castigatoribus libuerit Cemā pro Varo supponere, reclamantibus manu scriptis codicibus. ¶ Cap. v. *A Corsica minus c xx.*) Est quidē huic fermè par interuallum, & inter Corsicam, magis tamē placet Corcyra legi, quām Corsicā, quemadmodū habent vetusti codices. alioqui Corsica ante Sardiniam, non ante Iſam ponenda erat, eo vide-licet ordine, quo ipsa insulæ sitæ sunt. *Oppido Vendiatricorum, ciuitas Cemelion.*) Melior vetus lectio, Oppidū Vediantiorū ciuitatis Cemelion. Cesar, Liuius & Plinius solent gētes Hispanas atque Gallicas in ciuitates diuidere: cuiusmodi nunc imperitum vulgus cōmunitates vocat. Sic inter Belgarū ciuitates numerantur, Remi, Treuiri, Eburones, Neruij, Morini, atque alij. Singulæ ciuitates plura habebant oppida, pro suis quæque opibus: quædam exiguae non plus uno. Ita hoc loco Vediantiorū ciuitatis oppidū Cemelion recensetur nō longè ab ora. Et Vediantij dicuntur ea forma, qua in eisdem alpibus Ebroduntij, qui hodie sunt Ebrodunes. Venidates diuersi sunt ab his trans Padū vicini Carnis. *Trira, Bardeate.*) Iria, non Trira. *Atētanis Græca gen-te.*) Scribo Atintanis, à reēto Atintan, sicut Acarnan. *Fluentini præfluenti Arno appositi.*) Non mutauit lectionē. omnes tamē, quotquot vidi, manu scripti codices, Flo-rentinos habent, *Ibi fuere Amyclæ.*) Antiqua lectio: & vbi fuere Amy. Mox, Dein lacus Fundanus, lege addendo iuxta fidem veterū codicū, Dein locus spelūce, lacus Fundanus. Meminerūt huius loci Tacitus & Trāquil-ius. Itē sequēti versu pro, Oppidū Formiæ, antiq. Læst. sedes: Oppidū Formiæ, Hormiæ dictū, ut existimauere,

antiqua Læstrygonum sedes. *Nauigatione à Circeis.*) Le-ge, nauigatio. & pro, *Capua ab x i. campo dicta:* illic est tā-tum, Capua ab cāpo dicta. Nec multò pōst, *Verulanī*, pro Nerulanis. *Compita earum cc l x v. paſſ.*) Syncera lectio, Compita Larū c c l x v. attestatur Ouidianus versicu-lus, Compita grata Lari, cōpita grata cani. nam in cō-pitis sacrū anniversarium Laribus siebat. vnde Compitalia dicta, dies ei sacrificio status. & verba quæ subi-ciuntur intelligēda sunt de paribus inter se à milliariorū ad omnes portas spatiis. *Quod si quis altitudinē.*) Melius, Quò si quis. Paulò pōst pro Ficulnea veteres habēt Fi-cana, & pro Æneipolis constāter habēt, Antipolis. Ve-risimilēque est. Pelasgos aut Arcadas, qui cū Ab origi-nibus Saturniam tenebāt, hoc nomen Ianiculo indidis-se, quod id oppidū sibi ex aduerso sitū esset. Ibidē, quod Antennas pluratiuo numero malui scribere, Virgilium quoque secutus sum, nō solū libros manu descriptos. *Mutucumenses, Olliculani.*) Nostra exemplaria, Mutucu-menses, Munientes, Numinienses, Olliculani. Atque ita confit l i i i. populū numerus. *In antiquo Latio l i i i. populi.*) Syncera lectio, Ita ex antiquo Latio. *P&stum, à Græcis Posidonia appellatum.*) Præpositionem castigatores de suo adiecerunt. Idem factum & aliis locis plurimis. *Crathis fluvius, pater, vt dixere, Scyllæ.*) Alius est Cratis, nō in hac ora sed in fronte Italiæ circa Thurios. Legēdum igitur, Cratæs fluvius, mater, vt dixere, Scyllæ, testan-tibus Homero simul & emēdatis exemplaribus Plinianis. *Inde Apennini sylua.*) Addendum nomen syluæ Sila, cuius & Virg. meminit, id aliquis sustulit, putās per er-rorem repetitā dictionem. *Oppida habet ciuium Romanorum Palmam & Pollentiam, Latina Cinium & Cunici, quod fœderatum Bochorum fuit.*) Quis hīc sentiret erratum? est tamen non leue. Legendum enim, Et fœderatum Bo-chri fuit. Sensus est, Olim quinque in ea insula oppida fuisse, duo ius ciuitatis habuisse, duo ius Latij: quintum fœderatū Romanorū fuisse, idque intercidisse. Qui le-ctionem mutauit, somniauit Bochos reges, nec sensit eodē propè modo dictum. Fuit, quo illud, Fuit Ilium. *Iamnonem & Magonem.*) Scio Strabonem has solas enu-merare, fieri tamen potuit, vt terram Saniseram aut i-gnorauerit, aut prudens, tanquam minūs nobilem, pre-terierit. Verisimile est autē eam solam indigenarū fuisse, reliquas duas à Poenis colonias deductas, & à dedu-ctoribus denominatas vocabula Punica indicant. Se-quenti versu pro Meraria legēdum Mænariæ, à mēnis pīscibus falsamento aptis. ¶ Cap. vi. *Et Barpona, Mena-ria, Colubraria, Venaria.*) Barpona vox est nihili & fictitia. Lege, Et parua, Men. Col. Ven. ¶ Cap. viii. *Inter se au-tem hac promontoria latè distant his spatiis.* Antiqui codi-ces: Inter se autē hæc promontoria ac latera distat his spatiis. *Cephaledis, Aleuntiū, Agathyrsum.*) Vera lectio, Ce-phaledis, Aleuntiū, Agathirna. Hac & Liuius sic nomi-nat. Cephaledis hodiēque nomen retinet. ¶ Cap. ix. *Cui succēdit Aeolus.*) Lege: qui succēdit Æolo, & Longoniis vox est deprauata. nam Melogonis siue Melogunis scribendum est, à prouentu ouiu, *μελογωνις.* ¶ Cap. xi. *Amita, Pactius, Aufidus.*) Scribendū, Arfines, Pactius, Aufidus. In fine capitū intercidit vna vox. integra lectio est, Norbanenses, Palionenses, Sturnini. ¶ Cap. x i i. *Succentes, Lucentes.*) Scribo, Fuentes, Lucentes. Fucen-tes à Fucino lacu, Lucenses à luco quopiam. & pro Mu-tustæis Mutusæos. Virg. Oliuferæque Mutusæ. & Æquiculos, non Æquicolas. Est enim diminuti-um. ¶ Cap. x i i i. *Forosemponienses, Inginini.*) Imò

Annotationes.

Imò Igūni. hodie Eugubini dicuntur. Aestini, Sentinæ.) Pelestini, non Aestini. Suprà Interamnani.) Lego, supra Interamnam, cohærent enim hæ duæ voces cum præcedentibus. ¶ Cap. x v. Regiates, Vrbinates.) Imò Vmbranates. nam Vrbinates in sexta regione censentur. ¶ Cap. xvi. Finibus Ligurum Gabiennorum. Lege Vagiennorum, quorum oppidum Augusta, non longè à fonte Padi. ¶ Cap. xvii. Transpadana appellatur ab eo regio nona.) Quia mox cap. 18. sequitur, Venetia decima regio, castigator pro sua sapientia hīc ex vndecima fecit nonam, oblitus suprà Liguriam ex descriptione D. Augusti dici nonam regionem: is totam Italiam diuisit in regiones vndecim. Quod si hæc nona est, quæ nam erit vndecima? Sequenti versu non est, Fluctuoso alueo, sed Fructuoso, videlicet ob importationem variarum mercium. ¶ Cap. xix. Pola, quæ nunc Iulia pietas.) Rectius, Pietas Iulia. Solet enim ferè in talibus oppidorum nominibus substantiuum adiectiu præponi. Sic in Iulia, Concordia Iulia. Similiter in Italia Laus Pompeia. In mediterranea regionis decime, Colonia Cremona. Brixia, Cenomannorum agro: Venetorum autem Natri Ateste.) Antiqua & syncera lectio: In mediterraneo regionis decimæ Colonæ, Cremona, Brixia Cenomannorum agro, Venetorum autem Ateste. Error est non simplex. primum sola Cremona Colonia vocatur, quasi non & Brixia & Ateste coloniæ fuerint: deinde Natri coloniarum enumerationi inseritur, quo nomine nulla vsquam colonia legitur. Paulò pòst, Fertini legédum, non Feltrini: nam hoc posterius nomen recens est, & ex illo altero vetere depravatum. ¶ Cap. xx i. Populorum pauca effatu digna aut felicia nomina.) Melius, facilia. Insula in eo sinu, Absyrtum, Arba.) Integra lectio: Insulæ eius sinus cum oppidis, præter supra significatas, Absyrtum, Arba. ¶ Cap. xxii. Petunt in ea iura iuribus descriptis in decurias.) Legendum, Petunt in eam iura descripti in decurias. Stæi, Colentini, Issæi, non Stæi. ¶ Cap. xxiii. In ora verò ciuium Romanorum.) Lege addendo, In ora verò Denda ciuium Ro. vt intelligamus huic oppido ius municipale fuisse. ¶ Cap. xxiiii. Iam tamen colonia D. Claudi Sabaria, & oppida Carabatia, Iulia.) Restituimus iā tamen colonia D. Claudij Sabaria & oppido Scarabantia Iulia habitantur.

¶ Cap. xxv. Flumina clara Dardanus, Margis, Pingius, Timachus ex Rhodope, Oescus ex Hæmo, Vtus, Escamus, Ieterus.) Lege & distingue: Flumina claro, è Dardanis Margis, Pingus, Timachus: ex Rhodope Oescus: ex Hæmo V.E.I. Eleætridas vocuere, in quibus prouenit & succinum. Scribo, proueniret succinum. Adeò ut iis quas earum designent, haud unquam constiterit.) Particula iis redundat: quemadmodum sequenti versu hæc dictio, Trucones: si credimus vetustis iuxta atque emendatis codicibus.

EX LIBRO QVARTO.
CAP. III.

Cum oppidis, Gymnis, Thebis.) Vera lectio, Siphis, Thebis. ¶ Cap. v. Amnis Alpheus nauigabilis prope sex oppida.) Veteres codices habent, Amnis Alpheus nauigatur in oppida Aulos & Leprion, vt intelligamus non ultra hæc oppida nauigabilem. Intus autem ipsa Messene, Ithome, Oechalia, Arene, Pteleon, Thryon, Dorion, Thamyra vatis clara temporibus.) Lege Dorion, Zancle, variis clara temporibus. Sensus est, hæc oppida non simul claruisse, sed diuersis temporibus aliud post aliud effloruisse. pleraque heroicis temporibus nobilia fuere: inter quæ

pòst Zancle eminuit, cæteraque obscurauit, & ad ultimum Zancle Messene, aliquantò pòst Peloponnesiacum bellum opera Thebanorum condita. Locus Thyre, Gerania.) Thyreæ est in vetustis exemplaribus: & sic Herodotus quoque nominat. Apesas, Antes.) Pro his duobus nominibus vnum reposuimus. Apesantis, ex fide corundem codicum. Sic enim Apesas dicitur Apesantis Latina terminatione, sicut elephas elephatus. ¶ Cap. vii. Oppida, Sidus, Cremyon.) Sidus incuria scribarum omissum fuerat. ¶ Cap. x. Ampelos, Torone, Soggostedes.) Singos non Soggostedes. Paulò pòst, pro Acanthus, Istria, Graftonia, vetus lectio habet, Acanthus: Stagira, Sitone. Ac mox, Amphipolis liberii. ¶ Cap. xi. Doriscus cxxm, hominum capax. Lege x m. hoc est, myriadi, attestante Herodoto. Veteranorum Phinopolis.) Hæc vox Veteranorum, coniungenda est cum Deuelto præcedente proximè. nam ea fuit Colonia, non Phinopolis, teste præter alios Ptolemæo. ¶ Cap. xii. In quæ mutatam Vlyssis nauem.) Neminem offendat, quod vbi que Vlixem scripsi sequutus antiqua exemplaria. Fui & ipse quondam in ea opinione, vt putarem barbarè dici Vlixem. Postea reperi apud Plutarchum ὁδοστέα Romanos Vlixem sua lingua appellare. Sed hæc leuiora paſſim conjectari non est propositum, duntaxat in annotationibus: in contextu & talium est habita ratio. Paulò pòst pro Arnoxiæ Oxiæ scribendum, attestantibus Græcis Geographis. Dacenchræ, Aspis.) Nulla est insula Dacenchræ nomine: sed Cenchræ nauali Corinthiorum obiacet Aspis insula: & sic lectionem vitiosam emendavimus. Ophiussa, Buto, Aranus.) Scribo ad fidem codicū, quos sequor, Butoa, Rhamnūs. & sequenti versu pro Plachiæ Placiæ. Rursus huic proximo pro Lycades Lichades, à Licha in hoc mare ab Hercule proiecto, cuius Naso meminit in sua metamorph. Eodem versu pro Phocasia Phocaria à phocis, hoc est, vitulis marinis. Mesatia, Eantiron.) Lege, Mesate, Æantion: quasi dicas, Aiacis fanum. Aliquantò pòst, Montis Abnobie, non Arnobæ. In ora à Carcinite.) Scribo, In ora à Carcinite.

¶ Cap. xiii. Circa Istrum Apollonistarum una.) Lege, Citra Istrum. Aliquantò pòst, Corpora prægrandes ipsorum aures tota contegant, non integant. ¶ Cap. xvii. Sed peninsulam spectatiorem excurrentem in Oceanum, à fine Oſijiorum circuitu dcxxv m. paſſ. longitudine. In latitudine cxxv m.) Vera lectio, Circuitu d c x x m.) paſſ. ceruice in latitudinem c x x v m. Ceruicem vocat Isthmon, qua insula, ceu caput, continentis ceu corpori coheret. Sequenti versu pro Vannetes Nannetes, pro Cauritani lege Carnutani, pro Eburones Eburouices. ac mox Secusiani liberi, pro Secusij, Albij liberi. ¶ Cap. xix. In primo versu, Bituriges liberi, redundant nam hoc ipso capite post aliquot versus horum facit mentionem. Bergebi, Tarbeli quatuor. Signani, Cocossates, Sexagnani.) Veteres codices, Begerri, Tarbeli quatuor signani, Cocossates sexsignani. In fine capitinis deerat nomen insulæ. Et in Aquitanico sinu Vliarus. ¶ Cap. x. Ipsa Pyrenei iuga ab ortu æquinoctiali in occasum brumalem.) Deest vna dictio, Ab ortu æquifusa in oc. br. Eodem capite, Pefici scribendum, non Pefici, & pro Groniis Grauij, quasi Craij. ¶ Cap. xi. Oppidum & flumen Eumenium.) Lege Minium. ¶ Cap. xii. Abest à continente proxima parte minus pedes d c c.) Passus, nō Pedes. Nostri Tartesson appellat, quā Pœni quondam Gadira, nam Gadira Punica lingua septū significant.) Antiqui codices, Nostri Tartesson appellat Pœni Gadir, ita Punica lingua sepē significat.

In Plinii Naturalem Historiam

EX LIBRO QUINTO.
C A P . I X .

CÆsare in Theseo dicatus.) Quid Mauris cum Theseo? Antiqua lectio, in Illeo, hoc est in Isidis fano cuius numen initio ab Ægyptiis orto, tota Africa religiose colebat. Elephantis insula infra nouissimum cataracten (ccccm.pas.) Scribendum IIIIM.pas. Est enim cataractæ vicina. Copiosa Indicarum Arabicarumque mercium Nilo proximum emporium.) Coptos emporii nomen est, quod in copiosa deprauauerunt. Infra quod Abydus, Memnonis regia & Osiris templo inclytum, septem dierum itinere in Libyam remotum à flumine.) O crassum erratum! Quomodo enim Abydus infra Tentyra in Ægypto atque adeò inter ripenses vrbes recensetur, si tantum spatij inter eam & flumen interest? Itaque reposuimus ex manuscriptis: V I I M D . pas. in L.r.a.fl. ¶ Cap. x x v m . laxitate inserta.) Inessa nō inserta. Ac mox: Quinta stus parte regia dicata: non, Regi. Et paulò pōst, xi. enim reperiuntur super que IIII. lege, Supérque. ¶ Cap. x i i . Qui subtilius diuidunt, circum Euphraten Syriam, Phœnicen volunt esse oram maritimam Syrie, cuius pars sit Idumæa & Iudea: deinde Phœnicem, deinde Syriam.) Mollius erat, Circa Euphratem. Sed præstat ab exemplaribus non discedere, quæ sic habent: Qui subtilius diuidunt, circumfundit Syria Phœnicen volunt, & esse oram maritimam Syriæ, cuius pars sit Idumæa & Iudea, deinde Phœnices, deinde Syria. Hic nulla mentio Euphratis. Syria Phœnicem à lateribus, & à tergo amplectitur: frontem mare alluit. eius oræ partes sunt Idumæa & Iudea, Phœnice, & Syria Antiochena. ¶ Cap. x i i i . Iannes due, altera vicus.) Scribo, Altera intus Cap. x i i i i . Pars enim Syriæ iuncta.) Vetus, Pars eius Syriæ iuncta. Et inter toparchias est Gophnitica, non Zophantica. attestatur Iosephus. Nomen Iudeæ modo Herodium.) Portentosa depravatio. Legendura vt cohæreat cum præcedentibus: Hierosolyma longè clarissima vrbium Orientis, non Iudeæ modò: Herodium cum oppido. Est autem Herodium arcis nomen. ¶ Cap. x v i i . Haud procul ab Asphaltite.) Vetus lectio, Haud procul Asphaltite.

¶ Capite x x v i i . Amari relata, ubi vocabatur Olmia.) Legendum Hormia, à portu. Lalassis fluuius.) Dele fluuius, quicq; vox non habetur in manuscriptis. Est enim Lalassis oppidi nomen, teste Stephano. Cæterùm Decurrit verbum ad Isautiam referendum, quod declivis sit, qua versus mare protenditur editiore situ mediterraneo. metaphora castigatore parum attentum fecellit. Oronda, Sagalefoss.) Oroanda, est in codicibus manuscriptis, & apud Liuium. Edigis, Paropamisus, Circius.) Scribo, Emodus Paropamisus, Circius. In proxima ora Caria est, mox Ionia, ultra eam Æolis, media Doride. Circumfunditur mari utroque latere ambiente.) Hominem geographiæ peritum, quisquis Dorida Ioniā inter & Æolidem collocavit. Quid autem est libros deprauare, si hoc non est? Syncera lectio manet etiam nunc in antiquis exemplaribus. In proxima ora Caria est, mox Ionia, ultra eā Æolis. Caria mediæ Doridi circumfunditur, ad mare utroq; latere ambiens. Sic superiorius cap. 12. dixerat Syria Phœnicæ circūfundi. Nec dubiū est utrumq; locum ab uno castigatore data opera tam bellè deprauatum. ¶ Cap. x x v i i . Amnis Ninus.) Hermolao placet Ninus, de quo tamen subdubit: manuscripti libri, tum etiam typis excusi quidam Indum habent. Et sunt nonnulli amnes binomines, atque haud scio an huic ipsi nomen mutatum narrat Liuius,

posteaquam in eum Indus belluæ rector ab elephanto prolapsus est. ¶ Cap. x x i x . Fuit in ore eius oppidum Temnos, nunc in extremo sinu Smyrnæ Cheseopolis promontorium. Leuce dein oppidum, quod insula fuit finisque Ioniæ.) Syncera lectio: Fuit in ore eius oppidum Temnos: hunc in extremo sinu Myrmeces scopuli, oppidum Leuce in promontorio quod fuit insula, finisque Ioniæ Phocra. ¶ Cap. x x x . Pergamum, quod intermeat Silenus.) Selenus, non Silenus. ¶ Cap. x x x i . Elysia, Nymphalis, Mæris.) Lege: Lafia, Nymphais, Macris. Proxiāque Cynorrhodussa.) Lege: Proxiāque Cauno Rhodussa. Præter has circa Rhodum Cyclopis, Tergamon.) Verius: Præter has circa Rhodum, Cyclopis, Teganon. Posteriorem à similitudine patellæ dictam appetit. Ac mox: Cicerussa, Therion, Archia.) Legendum Cicerussa, Therionarce. hæc inde dicta, quod in ea venenatæ bestiolæ obtorpescant. Argie numero viginti, Ethecusa.) Lego, Et Hyetusfa: quasi dicas Pluuiialis. Bolbulæ, Phate, Priapos.) Vetus lectio pro Phœate habet Phanæ: & sic etiam Liuius nominat. ¶ Cap. x x x ii . In quo portus Azari.) Amyci, non Azari. Is fuit Bebricum rex, pugil eximius, à Pollice in eo certamine vietus & occisus, cum Argonautas hospitio prohiberet.

EX LIBRO SEXTO.

C A P . I .

Calpeque Africe auula multo maiora absoruisse, quam reliquerit, spatia.) Antiqui codices habent, Tanto maiora: non, Multo maiora. ¶ Cap. i i . Cerambis vadosa excursu.) Lege vasto excursu. Paulò pōst: Colonia Sinope Pteria. Pteria redundant. ¶ Cap. i i i . Megapolin, Zelam.) Scribe, Magnopolin, Zelam. & in fine capitinis, Sortira, Amasia, Comana: Lege addendo, Sotira, Amasia, Comana, nunc Manteum. hoc est oraculum. Testis est Strabo. ¶ Cap. i i i i . Nunc Manteum Genetarum, Chalybum.) In antiquis voluminibus hoc caput sic incipit: Gentes, Genetarum, Chalybum. Mox est Pharnacea op. non Pharnace: & Pyxites flu. non Pyxites. ¶ Cap. v i i . Iaxamata Medorum (vt ferunt) soboles, & ipsi in multa genera diuisi.) Legendum Sarmatæ. Nam Iaxamata rum gens non erat tam ampla, vt in multa genera diuidi posset, & mox subiicit, primo Sauromatæ Cynæocratumi. Paulò pōst est, Saltuosis conuallibus asperas: non Saxosis. ¶ Cap. i x . Adiabeneni Tigris & montes in v i i . m.p.cingunt.) Vera lectio, Adiabeneni Tigris & montium sinus cingunt. ¶ Cap. x i i . Insulae in Ponto Planeta sive Cyaneæ.) Planæ legendum. Hom. &c. in ero-mayntac. ¶ Cap. x v . Adiabenis connectuntur Cadurci quondam dicti, nunc Gordieni, præflente Tigri, Hypiratae Paredoni appellati. Veteres codices, Adiabenis connectuntur Carduchi, nunc Cordueni, præflente Tigri: his Pratitæ Paredoni appellati. Cadurci Gallæ sunt prouinciae, non Parthorum regni. Et Carduchorum appellationem Macedones postea in mollius deflexerunt Corduenos vocantes. Pratitarum mentio fit & 25. capite. Circa finem huius capitinis legendum: Stadia 15680. prodendo: non, Procedendo. ¶ Cap. x vi . Fertilitatis inclita locus Darieum mons, gentes Tapyri, Anariaci.) Lege & distingue sic: Locus Darieum. mox gentes, Tapyri, Anariaci. Aliquantò pōst est, Aduersa montis Paropamisi, & aduersus fontes Indi. vbi legendum, Auerfa montis Paropamisi, ex aduerso fontis Indi. Item pro Demodamante Demonax repositus est: cuius nominis fuit

Annotationes.

fit & philosophns Luciani extate non incelebris.

¶ Cap. xvi. Persæ illos Sacas vniuersos appellauere.) Plinius scripsit, in vniuersum appellauere. Sic enim & alibi sæpe loquitur. ¶ Cap. xx. Pagungæ, Ialij. hi montium, qui perpetuo tractu oceani oram tenent, incole.) Manuscripti codices, Pagungæ: iam hi montium &c. Ele-gans verò, quod mox nescio quis x m. elephantorum posuit, pro x. elephantis. Mutauit super hos Caucaso subiecti, Soleadæ, Sondæ.) Lege Montani super hos, quibus enumeratis subiicit Taxilas iam in plana demissio tra-ctu. ¶ Cap. xxii. Patrem Mabaciem commeasse eò.) In vetustis codicibus est: Patrem Rachiae com. eó. nam id fuit legato nomen. Scribam feſellit similitudo literarum. Agros diligenter coli, pomis abundare.) Plus est in manuscriptis. ag. dil. colo, vitis vſum non eſſe, po. abundate. ¶ Cap. xxiii. Hec regio est ex aduerso Baetrianorum. Deinde eius oppidum Alexandria.) Lege & distingue ſic, Hæc regio est ex aduerso. Baetrianorum deinde, cuius oppidum Alexandria. Arienæ partem eſſe Dararin aliqui volunt. pro Dararin ſcribo Daritin. Circumuectus in mediterranea Persidis & Indiae.) Ex India, non Et Indiae. Mille millibus paſſuum ab Alexandria ab eſt oppidum Heliopolis.) ſcribendum, Duo m. paſſuum. Scriptum erat hoc modo m m. id typographi verterunt in mille millia. adeò nulla ratio habita eſt numerorum, perinde ac ſi minimum referat. Deinde ex Iuliopoli fecerunt Heliopolim, quæ alibi ſita eſt. Ibi regnat Pandion.) Lego, Pandion. Aut Mecheris Ægypti intra diem ſextum. Lege addendo, Aut utique Mechiris. ¶ Cap. xxv. Habet ipsa ab ortu Caspiorum.) Adde coniunctionem: Habet ergo ipsa. Antiochiam, quæ à prefecto Mesopotamie Nicatore condita, Nicatoris vel Arbelis vocatur.) Noſtra exemplaria habent: Antiochiam, quæ à pprefecto Mesopotamie Nicanore condita, Arabis vocatur. Arabis cognominata eſt ad differentiam aliarum, ideo quod eſſet inter Arabas ſita. Nicator verò regis eſt cognomen, non Pprefecti nomen. Supra Sicilia ſi tria millia paſſuum, per quos Lycus &c.) Illic tantum legitur, Supra Silici, Claffitæ, per quos Lycus &c. Pauloque pofit, Gobaris, non Cobaris. Feruntur ei plebes urbane dc. eſſe.) Et hic vitiatus eſt numerus. Legendum eſt: Feruntur ei plebis urbanæ dc m. eſſe. alioqui male coharent ſequentes accusatiui Situm, & Agrum. Cum Persæ quoque ſchænos & parafangas alia mensura determinant.) Lege addendo, Alij alia mensura determinant. Sensus eſt, non debere cuiquam mirum videri, quod inter autores de ſpatiis earum regionum parum conſter, cum apud ipſos Persas locorum indigenas alibi magis, alibi minus prolixæ ſint parafangæ, quod idem apud Germanos quoque in milliariis accidit. ¶ Cap. xxvii. Alterum deinde transit lacum, qui Tesbites appellatur.) Thospites, non Tesbites. Aliquantò pofit eſt, Zagrus mons, non Sagrus. Sufianis ab Oriente ſunt Cossæi. Addo vnam dictionem: Ab oriente proximi ſunt. Sunt enim his ab oriente & aliæ gentes, ſed nulla æquè propinqua, ac Cossæi. Circuit arcem Sufarum, ac Dianæ templum auguftiſſimum cum illis gentibus & ipſe magna ceremonia ſit.) Vetus exemplaria: Circuit arcem Sufarum, ac Dianæ templum auguftiſſimum cum illis gentibus & ipſe magna ceremonia ſit. Vetus exemplaria: Circuit arcem Sufarum, ac Dianæ templum auguftiſſimum illis gentibus, & ipſe in magna ceremonia. Præter asylum Persarum venientem ad vnum ex Sufianis oppidum.) Lege, & distingue: Præter asylum Persa-

rum venientem, & vnum ex Sufianis, videlicet asylis. Oppidum iuxta eum Magora Pasiones Sogdonaci filius.) Pasiones eſt in antiquis exemplaribus: & ſic Græci Geographi vocant πασιόνων χάραγμα. ¶ Cap. xxviii. Insula Deuade.) Deuadæ ſcribo, vt fit genitius: ſicut aliquantò pofit Dioscoridu pro Dioscoriada. Sic enim ſolent denominari à pprefectis classium. Eadem ratione in hoc ipſo capite leges Malchu insulam, vbi haſtenus in impressis exemplaribus corruptè Malacho legebatur. Sue- leni, Sarraceni, Arrareni. Oppidum, in quo &c.) ſcribendum, Suelleni, Sarraceni. Arra opidum. Amyelome colonia Milesij coloniis ſuis, vel in barbarifſimas gentes deductis, Græca tamē solebant imponere nomina, quemadmodum videre licet in tot eorum coloniis per oram Ponticam dispersis. Proinde magis placet Ampe-lone, à vinetis, (quæ appellatio eſt in manuscriptis exemplaribus) quam Amyelome vox Græcis nihil ſignificans. - ¶ Cap. xxix. A Troglodytico verò.) A pprefatio redundant. præcedit enim in fine proximi capitū, Arabiæ latere, abſque pprefotione. Fuit & Cambiso.) ſcribo Cambyſu, paterno caſu, & Græca inflexione. Sic enim pleraque in eo trac̄tu oppida nominātur ἡράων πόλις, καυκάσου πόλις. Insula Stena diræ aliquot, Hallonneses non pauciores, Cardamin, Topazos.) Lego Halonnesi nō pauciores, Cardamine, Topazos. Et Stenæ diræ, Græcae ſunt voceſ τενάς δίρας. Insula ibi Cytis, topazium ferens, & ipsa ultraſyluas, vbi Ptolemais.) Lege & distingue, To-pazium ferens & ipsa. Ultraſyluas. vt intelligas non in ſola Topazo insula gemmam ipſius cognominem inueniri. deinde Ptolemaidos cognomen non eſt Epitherias, ſed θῆτη θῆτης, quemadmodum Antiochia θῆτη θῆτης. Horarum ſex consumuntur umbrae.) Non leue & hoc mendum. Caſtigauimus ſic: Hora ſexta consumuntur um-bræ, hoc eſt meridie, iuxta Romanam ſupputationem. Insula Cytis.) Vetus exemplaria, Colocasitis. Diētam appetat à prouento copioso colocasitæ. Celetum teſtudinum.) Eadem exemplaria habent Celticum: & ſic Græci quoque hoc genus vocant, νέκτιον. Animal ſphingion.) ſcribo, Sphingion. Diminutiuum eſt à ſphinge, & ſimia rum generis eſt hoc animal. Herbas circa Meroen demum viridioreſ ſyluarumq; ſe aliiquid aperniſſe rhinocerotum ele-phantorūmque veſtigia.) Scio verbura hoc Aperire, inter-dum per quam eleganter dici de nauigantibus, maximè quoties oram aliquam ſinuosam legunt: mihi tamen vi-detur hīc nō habere locum, proinde malui & hīc manu ſcripta ſequi exemplaria, quæ hanc lectionem habent, Herbas circa Meroen demum viridioreſ ſyluarumq; aliiquid apparuifſe, & rhinocerotum elephantorūmque veſtigia. Insula Diodori, & alia deſerta.) Addendum hīc, per continentē quoque deſerta. vt intelligamus, quicquid litoris ex aduerso harum insularū, inter ſinum Abaliten & Gazam ſitum eſt, totū eſſe deſertum & incul-tum. Gentes Trogloditarum Iuba tradit.) ſcribe, Idem Iuba. Gauconem, Emeum, Pidibotas, Endondacometas.) Sincera le-ctio, Graucomen, E.P. Hebdomencontacometas, acſi Latinè dicas, Grai vicum, & ſeptuaginta vicanos à nu-mero vicorum. Enonimiton Æthiopum. Vera lectione extat in manu ſcriptis Euonymiton, Græca appellatione, q; accolat ſinistram Nili ripam aduerso flumine nauigan-tibus. Aliam insulam trac̄tu dextro ſubeuntibus alueo. Le-gendum non Trac̄tu, ſed Tatū: eſt enim genitius Græcus, & insulae nomen Τάτου νῆσος, & dextro, ad alueum refertur. Delubrum Hammonis eſt ibi religiosum.) Melius legitur, Et ibi. Dicit enim in Merœ quoque Hammo-

In Plinii naturalem Historiam

nis delubrum esse, diuersum ab illo Lybico, in quo oracula reddebantur, & quod Alexander adiit, Hammonem patrem, ut credi volebat, salutaturus. ¶ Cap. xxx. *Inde Paropas oppidum, Nauos Modundæ, Mandadini Secunduni, Colligati, Secundæ, Nauectabe, Cumi, Agrospī, Ægipani, Candrogari, Arabum summorum.*) Hic nostra exemplaria, quæ sequimur, discrepant à vulgatis editionibus, inter se verò consentiunt: vbi sic legitur: Inde per ripas, oppida, Nauos, Modundam, Andatim, Setundum, Colligat, Secunde, Nauectabe, Cumi, Agrospī, Ægipam, Candrogari, Arabam, Summaram. Per ripas, dicit ideo, quia superius ex Bionis commentariis relata, in insulis Nili sita sunt. Sunt autem appellationis barbaricæ, & accusatiuo casu posita. Meridiana parte immens mari mons. Illic legitur: A media eius parte imm.m. ¶ Cap. xxxi. *Contra hoc promontorium Gorgones insule narrantur.*) Lege Gorgades, quod est denominatum à Gorgon. ¶ Cap. xxxii. *Ex quibus perduicti sunt à Iuba duo.*) Iuba, est in vetustis codicibus, Iuba enim nunquam illuc nauigauit, sed ab ipsius classiaris hi canes ei aduecti sunt. ¶ Cap. xxxiii. *Agrippa hoc idem inter uallum à freto Gaditano ad sinum Persicum.*) Legendum est, ad sinum Issicum. ¶ Cap. xxxiv. *Bessicam Thraciam, Mediam.*) Est quidem Mædia Thraciæ pars, sicut & Bessica: magis tamen placet ita additum medium, quemadmodum superiorius dixit Hispania media: itemque Septentrionalia Siciliæ, Narbonensis Galliæ exortiu: quod hæ prouinciæ longè latéque paueant. Huc accedit quod in manuscriptis non est diphthongus. Paulò post, Galliam, Aquitaniam: lege coniunctim, Galliam Aquitanicam, & versu sequenti, in parte Venetiæ, non in partem.

EX LIBRO SEPTIMO.

CAP. VII.

AT qui etiam hodie minoris potes.) Melius veteres, Atque etiam hodie. ¶ Cap. xi. *Sed ubi paululum temporis inter duos conceptus intercessit, uterque est perfectus.*) Lege, Vterque perfertur. Cap. xvi. *Quod alij Orionis, alij Etionis, fuisse tradunt*) Vetus lectio: Quod alij Orionis, alii Oti fuisse arbitrantur. Hunc Otum tam vasto corpore tantisque viribus præditum fuisse poetæ narrant, vt socio Ephialte fratre, Martem ipsum ex insidiis aggredi sit aulus. Hos Maro Æneid. sexto Aloidas vocat. Sequenti versu illuc legitur, *Monumentis creditur: non, Traditur, & recte, mea sententia: quod hoc posterius ab Historicis memoria proditum sit, non à poetis. Salamiam Euthimenis filium.*) Scribo, Salamine. Quid enim attinebat nominare puerum? Sic mox, in filio, inquit, Cornelii Taciti.

¶ Cap. xvii. *Id esse sparsis manibus.*) Rectius est, Passis manibus. Sequenti versu hæc vox, *Quibusdam priore loco redundat, neque in nostris archetypis germinatur.*

Cap. xx. *Obnixo contra nitentibus iumentis.* Lego Obnixus. Ac mox, Et ducenaria duo humeris: non, Duobus, & sequenti versu, *Quingenario thorace, non quinquagenario.*

¶ Cap. xxii. *Leene meretricis exemplum.*) Exemplum redundant. Sequenti versu est, Anaxarchi, non Anaxarchus.

¶ Cap. xxiii. *Sui vero nominis oblitus Messala Cor-*

ninus.) Et hic Oblitus, redundant.

¶ Cap. xxvi. *Bellisque cinili, quod omnia concutiebat extera.*) Quid opus erat hic Concubat, mutare in Concutiebat? quasi non recte dictum esset, externos hostes, Mithridatem, aliisque intestinis Romanorum bellis excitos fuisse, ratos inuidet alieni populo inferendi bellum nullum aliud tempus opportunius fore.

¶ Cap. xxvii. *L. Sicinius Dentatus.*) Siccum vocant manuscripti codices, atque etiam Liuus, & Dionysius Halicarnassensis. *Ante xxi annos bina cæperat spolia.*) Verior antiqua lectio, Ante decimum septimum annum: nam ab hoc anno militaris ætas incipiebat. At hoc idem ante vigesimum secundum in tam insigni viro mirum videri non debuerat. *Quas Trebia, Ticinusque, aut Thrasymenus cinicas coronas dedere?*) Coronas, aliquis interpretans primo in spatio, quod versus dirimit, adscripsit: ea vox deinde in contextum irrepsit: alieni eleganter subintelligitur, quemadmodum in Laurea.

¶ Capite xxx. *Ille semper alioquin exitiali appellans nomine, uniuersos ex Italia pellendos censuit Græcos.*) Hæc tria verba, exitiali appellans nomine, nec in vetustis habentur exemplaribus, nec Plinium admodum sapiunt, & alieni etiam absque eis integra est sententia. Quibus de causis haud illibenter ea omisimus, maximè cum similem superuacanea verbula infulciendi licentiam sapienti & alibi, & in hoc ipso capite deprehenderimus. *Quo potius, quam uniuersi populi & illius gentis amplissimo testimonio, & in tota vita tua, & ad Consulatum tantum operibus electis?*) Nostrorum codicum lectio melior: *Quo potius, quam uniuersi populi illius gentis amplissimi testimonio, & tota vita tua Consulatus tantum operibus electis?* Roscio theatalis seditionis auctori leges ignouerunt, notatásque sedes ignominia discrimine aequo animo tulerunt.) Et hoc indidem restitui-
mus ad hunc modum, Roscio theatalis auctori legis ignouerunt, notatásque se discriminatione sedis a.a.t.

Cap. xxviii. *Cui ob meritum honores illos, quos Herculi, decreuit Græcia.*) Sensus vtcunque manet: a verbis Plinii discessum est. Legendum, Quod ob meritum honores illi, quos Herculi, decreuit Græcia. Ibidem Cleombrotus Ceus legitur, non Theombrotus. hic medius fuit, alter Ambraciotes patria, professione philosphus. Relato è funere homine, & consuato.) Lege, Seruato. Laudatus Ctesiphon. Lege addendo: Laudatus est & Ctesiphon.

¶ Cap. xxix. *Sed hoc pretium belli, non hominis fuit: tam Hercule, quam libidinis, non fortunæ Peronetomi spadonis, Seiano III. M.D. mercante à Sutorio Prisco.*) Hic locus multum torsit eruditos, multa frustra diuinantes. Atqui expedire illos potuerant ex hac difficultate exemplaria vetusta, quæ nobis certe eum hinc, tum alibi saepe egregie succurrerunt. Ea sic habent, Tam Hercule quam libidinis, non formæ, Pæzontem è spadonibus Seiani III. M.D. mercante Sutorio Prisco. Nomen conuenit homini probroso, quale est Comazon, quem Heliogabalus Imperat. in deliciis habitum ad consulatum usque euexit. Porro participia interdum verti in propria nomina, nouum videri non debet, cum etiam pafsiua forma quædam in hoc genere reperiantur, vt Sōzomenus. is fuit Ecclesiastice historiæ scriptor.

¶ Cap. xl. *Numerus dierum computatur, ubi queritur pondus.*) Non erat mutanda vetus lectio; Numerus die-
rum

Annotationes.

rum comparatur: hoc est, numeri dierum felicium infeliciūmque inter se conferuntur, uter maior sit.

¶ Cap. XL I. *Lampido Lacedemonia refertur.*) Reperitum melius, quām Refertur. Et Ambusti filius Rullianus est, non Rutilianus, in Liuianis ēquē ac Plinianis vetustis exemplaribus. ¶ Cap. XL III. *Sed accusatus, atque de iure virgarum in iudicium consilium missus.*) Plenior ac planior est antiqua lectio: Sed accusatus, atque de iure virgarum in eum, iudicium in consilium missus. Neque enim in omnes passim ius virgarum magistratus habebat, sed in tergum ciuis Roman. nihil illi licebat. Paulò pōst legendum, Supremo somnio, non Somno.

¶ Cap. XL III. *Quod supereft, nescio maior gloria, an indignationi, dolor accedit, inter tot Metellos tam sceleratam Catini audaciam semper fuisse inultam.*) Codices antiqui habent: nescio morum gloriæ, an indignationis dolori, accedit. Subindicit Plinius, maiorem vlciscendi libidinem ætate sua regnasse, quām Metellorum, de quibus loquitur, tempore, cùm mores P.R.adhuc minus corrupti essent. ¶ Cap. XLV. *Proscriptionis inuidia in collegam.* In collegam redundant. *Solicitude Martis Actiaci Pannonicique belli ruinae pontis.*) In exemplaribus nostris constanter legitur: *Solicitude Martis Actiaci, Pannonicique belli ruinae turri.* Videtur aliquis data opera lectionem mutasse ex Trajiculo. *Harede hostis sui non suo filio exceſſit.*) Nihil opus erat addere duas voces: Satis plena erat vetus lectio, nempe hæc: *Harede hostis sui filio exceſſit.* Sed hic quoque glossula interpretis irreſpit in contextum. ¶ Cap. XL VIII. *Cui astipulatur Damates.*) Damastes legendum. is fuit historiarum scriptor, patria Sigiensis ex Helleponto. ¶ Cap. L. *Hebescunt sensus, membra torquentur.*) Torpent, non Torquentur. ¶ Cap. LI. *Profundi humoris è corpore effluvium.*) Vetus & syncera lectio, Præfandi humoris. Sic enim Plinius more suo verecundè genitale semen circunloquitur, ac si dicat, cum præfatione honoris aurii nominandi. ¶ Cap. LII. *Nam Cælium Tuberonem.*) Scribo, C.Ælium Tuberonē. Tuberonū enim familia Ælia gentis est. Mox est, Hermotimus non Hermotinus. Se enim ab inferis remissum, haberēque quod nuntiaret.) Vetus, Habere, quæ nuntiaret. ¶ Cap. LIII. *Duo Casares, Prætor, & Prætura populi Romani, functus.*) Legendum, Prætor, & Prætura perfunctus. Cùm populo admodum placuisse.) Adde, is, Is cùm p.a.p. ¶ Cap. LIII. *Et tamen multifariè priscos seruare ritus: sicut in Cornelia domo nemo ante Syllam Dictatorem traditur crematus.*) Lege, Etiam multæ familie priscos seruauere ritus, sicut in Cornelia nemo ante Syllam Dictatorem traditur crematus.

¶ Cap. LVI. *Vtique in Greciam attulisse è Phœnico Cadnum XVI. numero.*) Legendum, Intulisse. Hic nescio quis subiecit Latina elemēta, cùm Plinius de Græcis literis loquatur, quare fistulitus ea, nec enim sunt in archetypis. *Doxius Cæli filius.*) Cæli, non Cæli. Phœnices, vt Theophrastus.) Tirynthii, non Phoenices, teste Pausania. Paulò pōst est, Æacus inuentor argenti, non Ceacus. *Terebram, glutinum, ichthyocollam.*) Malim veterem lectionem, Terglu. lithocollam. *Staphylus Sitheni filius.*) Imò Sileni. *Bouem & aratrum Briges Atheniensis.*) Scribo, Buzyges, ex re nomen habet. *Inducias Lycaon.*) Lycaon verius. *Cithara edita carmina composuit Terpander.*) Lege, Citharædica car. *Prosaicam orationem,* Apage Prosaicam: Scribo, Prosam orationem. *In Grecia vero Pyrrhus Dædali cognatus.*) Euchir, non Pyrrhus, at-

testantibus Græcis scriptoribus. *Hippagum Salaminij.*) Vetus lectio habet, Samij, pro Salaminis. ¶ Cap. LVIII. *Greca inscriptio plenior erit hoc modo: Nasonej m̄s nouphōv A'Gluāoq nōp̄ r̄oj A'Gluā av'ēbnev.* Vbi omissum erat, cui numini anathema consecratum esset. ¶ Cap. LX. *Nasica collega Lanati.*) Lanatis, legi debet.

EX LIBRO OCTAVO.

CAP. I.

¶ *Vippe intellectus illis sermonis patrū, & in primis obedientia.*) Rectius legitur in manuscriptis, Et impiorū obedientia. *Indicis Arabici minores.*) Veteres codices: Indis arant minores. Suprà quoque libri sexti cap. x i x. de elephantorum apud Indos vsu dixit: Iis arant, ii inuehuntur. Ad hoc cap. huius libri xi. docens ubi nascantur, Arabiæ non meminit. ¶ Cap. II. *Aut laſciuiente perniciitate colludere.*) Syncera lectio veterum codicum: Aut laſ. pyrrhiche col. Est autem οὐρανοὶ salutationis genus Cretensibus in primis familiare. *Leōticas etiam ferentes quaterni singulas puereras imitantes.*) Nec leōticas puereras imitabantur, nec elephanti leōtarij. Quapropter sic scripsimus: Leōticas etiam ferentes quaterni singulos, puereras imitantes. Cap. III. *Circa hos belli cura summa.*) Veteres rectius, Circa hos beluis summa cura. ¶ Cap. V. *Et illum dimitti paſtus si interemisſet.* Solus ergo in harena cōgressus, magno Pænorum dolore cōfecit.) Scribo ex sive noſtrorum exemplarium, Et ille, dimitti paſtus, si interemisſet, solus in harena congressus, m.p.d.c. Et non longè à fine huius capitis: *Pari equitum ex aduerso dimicante: non, Ediuero.* ¶ Cap. VIII. *Antea domitandi gratia gregis, equitatu cogebant in conuallem.*) Distinguendum: Domitandi gratia, greges equitatu cogebant. ¶ Cap. X V. *Cuius contactus sequentes, ut ignis aliquis comburat.*) Nimium est, Comburat. Amburat, satis erat. ¶ Cap. X VI. *Non tanquam pericolo coactus, sed tanquam amentia iratus.*) Amentiae, legi debet.) *Velut deputans absconde turpitudinem.*) Noua elegantia, dignior tamen Apuleianis istis, quām Plinio. Simplicior est vetus lectio: Velut absconde turpitudinem loco. *Leonum simul pugnam plurimum.*) Turbatus est ordo: restituimus sic: Leonum simul plurimum pugnam. *Non sine ostento quodam tempore illo generosos spiritus ingum subire prodigio significante.*) Et hic veram lectionem commonstrant archetypa, nempe hanc: Non sine ostento quodam temporum, generosos spiritus iugum subire illo prodigio significante. *Quod ab eo factum Greci oīvōtē, id est, salvatoris templum Dionysij appellauere.*) Antiqui codices: Quod ab eo facto Græci νεργότες Διονύσου appellauere, ab eo facto, scilicet ab hiatu leonis. ¶ Cap. XXI. *Nec flexu multiplici, nec ut reliqua, corpus impellit.*) Posteriori Nec, redundant. Interſciunt eos, cauernis facile cognitis sola tabe. necant illi simul odore, moriunturque.) Verba quæ proximo versu præcedunt, faciunt ut magis probem veterem lectionem, videlicet hæc, Sæpe enim enectum concipiuerere reges videre. Proinde sic lego, Iniiciunt eas cauernis, facile cognitis sola tabe. necant illæ simul odore, moriunturque. Iniiciunt eas, mustelas scilicet, regiæ cupiditatis mercenarij ministri. Alioqui mihi non fit verisimile, mustelam esse adeo nocendi auidam, ut vltro latebras basilisci peruestiget, & vel cum certa sua pernicie tam dirum monstrum lacessere non dubitet. Dissimile est, quod de viuerris in cuniculorū venatu narrat infrà capite 55. Iniiciunt eas, inquit,

In Plinii Naturalem Historiam

in specus, qui sunt multifores in terra. ¶ Cap. xxii. Itaque Copas qui Olympionicas scripsit.) Antiqui codices, Agriopas. Nomen est Doricum, quale Gorgopas. Et in lupum se conuertisse.) Conuertisse dixit, pro conuersum esse. itaque si redundant. Sic Vertere quoque sepe est apud Liuium reperire: Id consilium in caput autoris vertit, & similes locutiones. Sequitur: Eundem x. anno restitutum, athleticè restituisse in pugilatu, victorēmque victoria Olympia reuersum. Vetus potior: Eundem decimo anno restitutum athleticæ, certasse in pugilatu, victorēmque Olympia reuersū. Sic Horatius: Magna coronari quis victor Olympia. & Athleticæ, est τὴν ἀθλητὴν, sicut Arithmeticen dicimus. ¶ Cap. xxiii. Nec pedibus pauendas tantum serpentes.) Restitue luxatum ordinem: Nec pedibus tantum. Eosque non in fronte aut ex aduerso cernere.) Aut, redundant. ¶ Cap. xxvii. Iaculando do ea petendōque deficiat.) Quanto melior antiqua lectio? Iaculando se appetendōque deficiat. ¶ Cap. xxv. Alternis annis esse mares, alternis fæminam fieri. Germana lectio: Alternis annis mares, alternis foeminas fieri. ¶ Cap. xxvi. Theophrastus autor est, angues eo modo & stelliones senectutem exuere, cāmque protinus deuorare.) Quoniam referendum est illud, Eo modo? Nihil enim præcedit, quò referri possit. Et exuias deuorari, ut de stellionibus verum esse ipse Plinius libro trigesimo capite decimo testatur, ita de anguis manifestò falsum est, cùm ex passim reperiantur. Legendum itaque, Anguis modo, non Angues eo modo. Eosdem pestiferos ferunt in Gracia, innocuos esse in Sicilia.) Hoc quoque, sicut id quod præcedit, ex autoritate Theophrasti refertur. Quid igitur attinebat veterem lectionem mutare? Eosdem pestiferi morsus in Gracia, innocios esse in Sicilia.

¶ Cap. xxvii. A partu duas habent herbas, que aros & sesellis appellantur: pastæ redeunt ad fætum: illos imbuī lactis primo nolunt succo.) Cur illos, potius, quām illum? Sed longè aliter scriptus Plinius: Illis imbuī lactis primos volunt succos. illis, aro & seseli, quod intelligent eis occultam quandam vim inesse, fœtui suo salubrem.

¶ Cap. xxviii. Sepe in harena colaphis infl. Etis exanimantur.) Rursus data opera vitiata lectio. Opinor parum Latinum doctulis istis videbatur, infraeo colapho exanimantur. o industriam colapho dignam! Arborem auer si diripiunt.) Bellum & hoc. Sed quis vñquam id vidit saltem scriptum aut pictum? Legendū igitur, quemadmodum habent magno consentu vetusti codices: Arborem auersi derepunt: hoc est, non proni, sed posterioribus primū pedibus, anterioribus interim molem corporis sustentantes, ne ruant: id quod notum est omnibus, qui modò vel semel vñsum ab arbore descendenter viderunt. Atque in hoc quoque hominem imitantur, præter morem quadrupedum. Quamobrem pulchre coheret cum eo quod proximè præcedit: Ingrediuntur & bipedes. ¶ Cap. xxix. Conduntur & alpini, quibus magnitudo media est. Vera lectio vetus, Quibus magnitudo medium est. Sunt his pares, & in Ægypto: similiter resident in clunes.) Lege, Similiterque residunt in clunes. Ali quanto post, Maleficio eo, aliquis de industria mutauit in maleficio illo, nimirum quò minus esset vocaliū. Grande verò operæ pretium. ¶ Cap. xxxviii. Sufflata cute distetæ, ictus hominum & morsus canum arcet.) Manente sensu, verba tantummodo mutata sunt. Sed quid opus erat? Nostrí codices habent, Sufflatæ cutis distentu. ¶ Cap. xxxix. Vel annua fame edurat.) Rectius, durant. Scriba dormitans e literam geminavit. ¶ Cap.

x l. Canes defendere Cimbros, cæsis dominis eorum plaustris impositi.) Legendum, Canes defendere Cimbris cæsis domus eorum plaustris impositas. Cui nomē Hyrcani redidit Durides.) Duris, lege, quemadmodum primo libro in catalogo Samius is fuit, Alexandri rerum scriptor. Et reginam Bithyniæ Consingin vocant veteres codices, non Conygnen. Scrutatur vestigia atque persequitur, comitantem ad feram inquisitorem loro retrahens. quamvis aquam transiens se occultasset, quam significans demonstratio est, cauda primum, deinde rostro.) Hæc oratio media sui parte male sarta est. Consulamus archetypa. Illic reperio sic scriptum: Scrutatur vestigia atque persequitur, comitantem ad feram inquisitorem loro trahens: qua visa, quam silens & occulta, quam sign. dem. &c. qua, scilicet fera, à cane visa. Vides nimirum Lector, quantum intersit. Et ab ea, qua fæmina sit ex primipara genita, citius cerni.) Hic quoque longè aliter habent incorrupta exemplaria, vbi legitur, Faunos cerni. quam dictiōne depravator non intellexit. ¶ Cap. xlii. Laceratumque pariter aurigam inuenimus.) Quid hic facit auriga, cuius longè aliud officium est? Lege non Parter aurigam, sed Prorigam, vñica voce. Proriga enim appellatur, qui equos admittit, vt est apud Varronem lib. 2. c. 7. In fine capituli legendum: Præterque vesicæ conuersio: non, Præterquam. Est enim is morbus iumentorum proprius, non hominum. Simile mendum & alibi aliquoties in hoc autore occurrebat.

¶ Cap. xliii. Ut bibant cogenda exonerandæ sunt.) Melius, Exorandæ, hoc est, cogenda sunt, nisi malis ciblandiri, ut bibant. Notum est, in Celtiberia singulas quadragenis millibus nummorum emi.) Lege, Quadragenis millibus enixas. Cum enim dixisset, quæstus ex iis optimæ prædia exsuperare, qui ferè ex fœtura solet fieri verryrimus, hoc subiecit exemplum.

¶ Cap. xl v. Sunt autores, ipsa complete decimum mensem duos parere, nunc raro geminos.) Hæc lectio nihil est. Plinius longè aliud scripsit. Sunt autores, ipso complete decimum mensem die parere. Gignunt raro geminos. ¶ Cap. xl viii. Hispania nigri velleris præcipuas habet: Pollentia iuxta alpes, Canusia rutili, quæs Erythras vocant: item Bætica, ut Cannarium: furvae Tarentum ac pulliginis sue, & succidis omnibus vñsus medicatus.) Facile agnoscas & hic eundem castigatorem. Syncera lectio est hæc: Hispania nigri velleris præcipuas habet, Pollentia iuxta Alpes cani: Asia rutili, quas Erythreas vocant: item Bætica: Canarium fului, Tarentum & suæ pulliginis. Succidis omnibus vñsus medicatus. Quippe ahenis coquuntum extracta, indumentis vñsu veniunt.) Et hinc se explicare nequierunt, etiam doctissimi viri. Vetus ac syncera lectio: Quippe ahenis polientium extracta, in tomenti vñsum veniunt. Loquitur de lanarum purgamentis. est autem tomentum, culcitra fartum. Martialis: Culcitra tomento quām viduata suo. & de tomento, non de indumento, accipiendum, alioqui satis indicant quæ sequuntur: Antiquis enim torus è stramento erat. Sicut villosa, & etiam ventralia.) Coniunctio Et, superfluit. In templo M. Anci durasse.) Quid sibi vult hic M. Anci templum? aut quisnam fuit iste suppositius M. Ancus? Certò scio in Roman. historia neminem hominum, aut Deorum esse hoc nomine. Dicit aliquis, de Anco Marcio accipiendum, at ex omni regum Roman. numero solum Romulum consecratum legimus. Sed quid ego his lectore remoror, cùm in prōptu sit in archetypis verum nomē: In templo Sangi. Evidē denitor, quod hic Sangus

Annotationes.

Sangus tantopere ignotus fuerit recentioribus Grammaticis, ut etiam in Liuiana historia uno atque altero loco in Iauum sit demutatus. Et est quidem vnius numinis utrumque nomen: sed haec Romana appellatio est, illa altera Sabina. Vehementer suspicor pro talibus castigationibus Aleriensi nos malam gratiam debere: nam huius primi opera typographi Romanus sunt usi. Undulata vestis primo laudatissima fuit.) Lege, E lautissimis. Ac mox: Acu facere Idei Phryges inuenierunt.) Quid significat, Acu facere, Latinè scientibus? Lego: Ac facere id(hoc est pingere: nam pietæ vestis mentio præcessit.) Phryges inuenierunt. Et sic habent antiqua exemplaria.

¶ Cap. L. Mares quam maximè simos, longis auriculis, infra etis que armis quam villosissimos probant.) Lege, & distingue, Mares quam maximè simos, longis auribus infra etis que, armis quam villosissimis, probant. ¶ Cap. LIII. Primus togati generis inuenit Fulvius Hirpinus.) Et hic & lib. 9. cap. 56. in antiquis exemplaribus constanter legitur, Fulvius Lippinus. ¶ Cap. LXXXI. Mira solertia, visco inungunt oculos, calcearique imitatione venantium tradunt.) Verusti codices: Visco inungi, laqueisque calceari. nam utroque modo capiuntur. Sequenti versu, Cornelius, sūt perflue adiectus est. nam & hoc ex autoritate Mutiani narrat, quod nescio quis ad Cornelium auctorē retulit. Alioqui cum duo sint in Indice Cornelij, Valerianus & Celsus, Plinius cognomē adiecerint. Item sequenti versu lege, Nouam exultatione adorare, nō, Noua exultationem adoriri. ¶ Cap. L. Ultima. huius capituli dictio Dilabidas est, non Labili. ¶ Cap. L VI. Damæ mansuescunt raro cum feræ iure dici nō possint.) Cum Plinius hic perquam elegantem transitionem faciat ad reliqua animantia, ut videre, licet in manu scriptis, hoc modo: Hi (nempe lepores) mansuescunt raro, cum feri dici iure non possint. Cöplura nanque sunt nec placida nec fera &c. de miror, quibus intemperiis agitatus depravator lectio nem mutandam putarit, ac damas hic inferendas, quan uis iam ante in alio genere recensitas, nec hic ullo modo quadrantes. Et quasi hoc parum esset titulum quoque, quem Plinius fecit, De semiferis, ipse vertit, De damis. Sic nobis hic verè literarius porcus bonos autores castigat. Et alia dissimulanter transilit Hermolaus, dum Aristotelem, dum Theophrastum, dum id genus alios cōsulit, dum Roman. editionem cum Veneta confert, nō paucis locis utrāque ex æquo vitiatam, securus interim quid in ipsis Plinianis habeatur archetypis, quod tamē in primis curandum erat, quod non illius insectandi causa dictum accipi velim, cui perpauci in literis con ferri possunt, præferri fortassis nemo: sed ut appareat, hanc viam succurrendi veterum monumentis, quam nos ingredimur, esse longè certissimam, si modo viri docti negotium id, qua pars est, cura ac religione tractandum suscipere non grauentur. ¶ Cap. L VII. Quos Censorie legis princeps, Q. Scaurus & M. in Consulatu non alio modo cœnus ademere, quam cochyliæ.) Vbinam legitur istuc Consulum partim ubi Q. Scaurus deinde, ubi sic loquuntur Latini scriptores, Q. Scaurus & M. & non potius, Q. & M. Scauri? Fatendum est & hic corruptam esse lectionem. Integra sic haber: Quos Censorix leges, principesque M. Scaurus in Consulatu, hoc est, Cenores: & ante eos Scaurus Consul, cœ.ad. Sic enim dictum est hic Princeps, quomodo apud Poetā: Princeps ærata Trachon fecat æquora prora. id est, primus. Librarii ferè non aliter scriebant Que, coniunctionem, quam pri mæ, literæ puncto posito. id lector imperitus prænomen

putauit. unde depravandi occasio.

EX LIBRO NONO.

CAP. VIII.

D Elphinus non tantum hominis amicum animal, verum & musica arte mulcetur symphonie cantu.) Rectius: Non homini tantum amicum animal, verum & musicæ arti, m.s. c. Ex hominum manibus vescens, ferensque se tractandum.) Lege, præbēnsque se tractandum, Paulò post, Amphilochi, scribendum, non Amphilochii. αὐτοὶ οὖτοι. Sunt autem in Epiro. ¶ Cap. x. Et cooperta terra, ac pauita corpore.) Melius, Ac pauita pectore.

¶ Cap. XIII. Ipsis in somno mugitus: unde nomen vituli accipiunt. Tenent disciplinam.) Lege, & distingue: Vnde nomen vituli. Accipiunt tamen disciplinam.

¶ Cap. XV. Silurus grassatur, ubiunque est, omne animal appetens, equos innatantes sèpē demergens, præcipue in Mæno Germanie amne prope Lisboum, & in Danubio. Mari extrahitur porculo marino simillimus.) Hoc loco nominatim recensentur pisces magnitudine insignes, non marini, sed fluuiorum, Nili, Rheni, Padi, Danubij, Borysthenis, Gangis. Horum medio catalogo non satis aptè inseritur marinus quidam pisces innominatus. Sequenda igitur antiquorum codicum lectio, ut post Lisboum nouæ orationis initium faciamus. Et in Danubio mario extrahitur, porculo marino simillimus. Is vulgo Italorum etiam nunc semilatino nomine moro appellatur, ob falsamenta illis notus, gustu aspectuque porcinam salitam nonnihil referentia: Germanis Husio dictus, quasi ὥσιος, sicut mario θύτης μαρίδος.

¶ Cap. XVI. Sunt & piscibus praestita in hac parte auguria. Nostrī codices melius: Sunt & in hac parte naturæ auguria, sunt piscibus præscita. ¶ Cap. XVII. Inde adiectos Tib. Claudio principe Optatus Elipertius præf. classis, inter Ostiensem & Campaniæ oram sparsos disseminauit.) Lego: Optatus est liberis, scilicet ipsius principis. Notum est autem ex Tranquillo & Tacito, quanta fuerint potentia liberti Cæsarum. ¶ Cap. XVIII. His aquam acceptam ore remittunt.) Quilquis hic ordinè mutauit, fecit sermonem αὐφίσιον. Vetus ordo est hic: His aquam emittunt, acceptam ore.

¶ Cap. XIX. Miratur Arcadia suum exortum.) Deest coniunctio, Et. Commemorato enim Verbani & Larij piscium miraculo, subiecit, Miratur & Arcadia. Nam stagna & amnes transeunt. plerisque euidens ratio est.) Scribendum coniunctim: Nam in stagna & amnes transeundi plerisque euidens ratio est. ¶ Cap.

XXVII. Item miluus subit in summa maria.) Has voces, Item miluus, adiunximus fini præcedentis capituli, quas inde resectas nescio quis hic non suo loco assuit. Attollit cornua ē mari sesquipedalia ferè, cornuta, que ab his nomen traxit.) Diuersa lectio antiquior, quam secuti sumus: Attollit ē mari sesquipedanea ferè cornua, quæ ab his nomen traxit: ut periphrasi vtatur, de vulgo nota loquens. alioqui superuacaneum videri potest, de etymologia admonere in re tam clara. Si quis tamen illam alterā lectionem mauult fruatur. ¶ Cap. XXIX. Terre ni maiores quam pelagici.) Lege pelagi, πελάγοι. Sic Græci longè à litoribus dissipata vocant: nostri πελαγος altum. In fine capituli, Liburnicarum ludens imagine, scribendum ex fide archetyporum, pro Liburnicarum gaudēs imagine. ¶ Cap. XXX. Simulque eam descendere in duo sensu carentia, nisi forte tristit. Id enim ubi constat rumore nauigantium humana calamitas in causa est.) Antiquior lectio: Nisi forte tristi (id enim constat) omne nauigan-

In Plinii naturalem Historiam

tium, humana calamitas in causa est. ¶ Cap. xxxiiii.
Nauigant ex his nerite, præbentēsque concauam sibi partem,
& aliter auræ opponentes, per summa æquorum velificant.)
Primum rectius legitur Veneria. Sunt enim conchæ
non gratæ modò Veneri, sed etiam cognatæ, ob com-
munem è mari originem: celebrisque est eius deæ effi-
gies, concham, atque haud scio an ex hoc ipso genere,
pede premens. deinde mirum, quod non cōcauam par-
tem auræ præbeat concha, sed diuersam, cùm conca-
ua sit velificationi aptior. Sequenda igitur & hīc vetera
exemplaria: Nauigant ex his veneria, præbentēsque
concauam sui partem & auræ opponentes. p. l. x. v.
Castigator non intelligens quid Latinis significet præbe-
re se & hunc locum corrupit, & suprà Præbens se tra-
standum, in Ferens se tract. deprauavit, quemadmo-
dum illic annotauimus. ¶ Cap. xxxiiii. Iam quidem in
tota rerum natura damnosissimum ventri mare est.) Ventri
superest, nec habebatur in archetypis manu scriptis.

¶ Cap. xxxv. Animæ hominis periculo quæsita maximè
placent.) Idem castigator nec hīc sensit Quæsita, pos-
tum pro Acquisita. Proinde vitiauit veterem lectio-
nem: Animæ hominis quæsita m.p. Ac mox: E tantis Solis
ardoribus, atque Indicis quoque insulis petunt, & admodum
paucis.) Syncera lectio: atque Indis quoque in insulas
petuntur, & admodum paucas. Nec aliter ferè Plinius
hoc verbo vtitur, quanvis vbiique studium fuit literato-
ri nescio cui syntaxin temere mutare. Speciem verò inani
inflatam.) Vetus lectio, Speciem modò inani infla-
tam. Modo, id est, tantummodo, frequens apud hunc
scriptorem. Præcipuum custodiunt, pelago altius mersæ, quām
vt penetrerent radij.) Tu scribe: Quare præcipuum custo-
diunt pelagiæ, altius mersæ, quām vt penetrerent radij.
De pelagiis piscibus suprà monui. Nam apud Græcos non
est, nec apud barbaros inuentores eius aliud, quām margari-
ta. Mox est, Squamas assimilat, non Assimilat, quod Gal-
licum idioma sapit. Enormes, & feri, colorisque marmorei.)
Vetus lectio: Enormes ferè c. que. m. Lautitiam eius om-
nem, apparatumque detractans.) Imò, Obtrectans. Gere-
batque auribus tum maxime.) Scribe: Gerebat cum maxi-
me. In primis elegans locutio, sed persæpe apud bonos
autores scribarum vel oscitantia, vel peruetitate muta-
ta. Uniones coniuiri ad sorbendum dedit.) Melius, Absor-
bendos dedit. ¶ Cap. xxxvi. Quia cum vita sua suc-
cum eum euomunt.) Sua, superest. Fraudatam se protinus lu-
xuria credat, nos indiligentia damnet.) Magis placet vetus
lectio: Fraudatam profectò se luxuria credat, nōsque
indiligentia damnet. ¶ Cap. xxxvii. Capiuntur au-
temp purpure paruulis rarisque conchis textu, veluti nassis, in
alto iactis. Inest iis esca clusiles mordacésque concharum, qua-
les videmus has semineces, sed redditas mari auido hiatu re-
uiuiscentes. Appetunt eas purpure.) Et hic locus pessimè est
à castigatoribus acceptus. Deprauationibus singillatim
commonstrandis prolixior esse nolo: collatio eas satis
indicabit. Scribi debet iuxta fidem archetyporum sic,
Capiuntur autem purpuræ paruulis rarisque textu ve-
luti nassis, in alto iactis. Inest iis esca, clusiles mordacés-
que conchæ, ceu mitulos videmus. Has semineces, sed
redditas mari auido hiatu reuiuiscentes appetunt pur-
puræ.

¶ Cap. xxxix. In conchyliata ueste cetera eadem sine
buccino, præterque ius temperaturæ. Æquè pro indiuisu hu-
mani potus excremento dimidia & medicamina addunt.)

Hæc perobscura sunt, nec mirum, cùm sint depravata.
Legendum: Præterque ius temperatur aqua pro inuiso
humanæ potus excremento: dimidia & medicamina ad-
duntur. Hoc est, præterquam quod buccinum detra-
hitur, etiam hoc interest, quod hic ius pro lotio aqua
temperatur, & ex medicaminibus dimidum inditur
eius, quod in purpuræ tintura indi solet. Præter, Plinius
vtitur pro Præterea, id vbiique fefellit castigato-
rem, qui exceptionem esse putabat. ¶ Cap. x. l. Sed alia
sunt, nec habent finem vita: iuuatque ludere impendio,
& lusus geminare miscendo iterum, & ipsa adulterare adul-
teria naturæ.) Syncera lectio: Sed alia sunt è fine initia,
quod pulchrè quadrat cum his verbis, Lusus geminare
miscendo iterum. ¶ Cap. xliii. Glanis, qui & glanis
vocatur.) Castigator lectio, Cautius, qui glanis voca-
tur, nam sic præcedentibus pulchrè cohæret.

¶ Cap. l. i. Plani piscium, quibus cauda non obest acule-
que, ut testudines & raiæ in coitu superueniunt.) Itane te-
studines inter planos pisces numerantur? Rectius, Plani
piscium, quibus cauda non est, aculeatique, ut testudines,
in coitu superueniunt, id est, testudinum modo. Spari,
torpedo, squali.) Sargi, non spari. Circa finem capitii
est, Coalescit vulnus, non Callescit. ¶ Cap. l. iii. Po-
stea visum tanti in extrema Italia petere Brundusii ostreas.)
Rectius, In extremam Italiam, familiari Plinio locutio-
ne. ¶ Cap. l. vii. In cauernis aquas hebetes remanere.)
Vetus lectio, In cauernis aquas habentibus remanere.

EX LIBRO DECIMO.
CAP. III.

Ingenitum est ei, testudines raptas frangere.) Legendum,
Ingenium est ei, id est, natura. Quarti generis est percno-
pteris, eadem moratur per lacus.) Vetusta exemplaria, Per-
nocpterus, eadem oripelagus. Sequenti versu, Ut quam
verberet cornu: nihil erat necesse mutare in, Vtpote
quam. ¶ Cap. v. l. i. Traditum est, missas in sublime ibi
excipere eos.) Melius, Missas in sublime ibi. ¶ Cap. i. x.
Ac ritu columbis potius.) Vetus lectio, Ac vietu columbi
potius, vt intelligamus, eam & leguminibus vesci, præ-
ter reliquorum accipitrum morem. Ad hoc rictum vix
puto inueniri de vllis auibus, nedum de columbis.

¶ Cap. x. ix. Vngues habentes omnino non congre-
gantur, & sibi quoque prædantur.) Lege, Et sibi quæque
prædantur. Cap. xxii. Scipio, an Metellus vir Consularis,
an M. Sextius.) Prius An, superfluit. Is Scipio Metellus
Pompeii Magni socius fuisse fertur. ¶ Cap. xxiii. Cyre-
naici Achorem.) Legendum, Et Elei Myagron. Attestat-
tur nostris exemplaribus & Pausanias. Ibidem, Qua litu-
num est illi die: non, Postquam litatum est illi deo.

¶ Cap. xxiv. Madefactum multa aqua pennis pulue-
rem spargunt.) Lege, Madefactæ multa aqua. In genere i-
tem ripiarum est.) Antiqua lectio, In genere parrarum
est. Parrarum & Horatius meminit, tanquam inauspi-
catorum. Impios parræ recinentis omen Ducat. Eadem
iam pauore libera, ac materna vocante cura.) Rectius, Eadē
in pauore libera, ac maternavacās cura. Non enim nar-
rat, quid perdix facere soleat abducto per dolum à ni-
dis aucupe, (nam tunc volatu se proripit) sed quo inge-
nio aduersus illū alioqui vratur, cùm aut non habet pul-
los, aut longè alio loco habet. ¶ Cap. x. l. Caprimulgus ap-
pellantur grandiores merula aspectu.) Lege, Grādioris. Hec
minutiora pigeret annotare, nisi animaduertissim om-
nibus inoleuisse editionibus. ¶ Cap. xlii. Super om-
nia humanæ voces reddunt psittaci, & quidem sermoci-
nantes,

Annotationes.

nantes. India auem hanc mittit, Psittacem vocant.) Legendum, Psittaci quidem etiam sermocinantes nam hæc verba, Super omnia humanas voces reddunt, ad præcedentia referuntur. Præterea legendum, sittacen vocat. & ita adhuc nonnullis barbaris nominatur nam quod ad terminaciones attinet, altera Græca est, Latina altera, neutra barbara. Ultimorum hoc capite verborum vera lectio est, *Ac cibis blandiente*, non, *Ad ciues*. Sensus est apertus. Quin & proximè sequentis cap. extrema verba depravata leguntur: *Quæ poturo sufficeret*: pro, Quantum poturo suff. ¶ Cap. x l i i i. Hunc siue emulatio incitatus manceps.) Nihilo deterius habuit pri stina lectio, Emulatio vicinitatis: & plena erat locutio etiam absque participio. ¶ Cap. x l i x. Venerunt in Italiam Bebriacenses bellis ciuilibus trans Padum externe & nouæ aues (ita enim adhuc vocantur) turdorum specie.) Quibusnam bellis ciuilibus? nam plura fuerunt diversis temporibus. Deinde si Bebriacenses vocabantur, verba per parenthesim interiecta, post hanc vocem Bebriacenses, statim subiici debuerant. Præclarè adiuuerunt hic quoque nostra exemplaria, vbi sic legitur: Venere in Italiam Bebriacensibus bellis ciuilibus trans Padum & nouæ aues (ita enim adhuc vocantur) turdorum specie, &c. Loquitur de bello ciuili Othoniano, quod cladem ad Bebriacum Galliæ Cisalpinæ oppidum, Bebriacense nominat. & Externæ, verbum est superuacaneum, infictio castigatoris adiectū. Is quisquis fuit, nō sentiens, Et pro etiā dictum, putauit aliquid deesse. Cæterū aues ipse nouæ appellatae sūt, cum recēs aduenissent, ac dein de appellatio māsit, etiā post multos annos ab earū aduentu: id quod satis indicare poterat vel titulus capititis, De nouis aiibus. Sic enim & hic & in primo libro constanter habetur in manu scriptis voluminibus. ¶ Cap. l. Gallinaceos quoque pascendi lacte addito cibis.) Non multum fortasse refert: atramē antiqua scriptura est, Lacte madidis cibis. ¶ Cap. l v. Liuia Augusta.) Vetus lectio, Iulia Augusta. Nec erat mutanda. nā tametsi hæc ipsa gentilitio nomine Liuia primū dicta est, tamen iam natu grandior, vt marito tam honorifica appellatione æquaretur, Augusta consulutata, & peræquè honoris gratia in gentem Iuliam ascita, Iulia Augusta vocari cœpit, relicto priore nomine: quemadmodum ex Tacito discere licet. Nec aliter legitur in omnibus emanatis autorum monumentis, duntaxat quoties Augustæ cognomen additur. ¶ Cap. l x. Nec aliás in pluribus tanta fœcunditas, maior tamē paruis.) Legendum, Nec alia plures. s. parit, quām melancoryphus. Tantò fœcunditas maior paruis. ¶ Cap. l x i. Cui membrana, ceu penna.) Melius, Cui & membranaceæ pinnae vni. ¶ Cap. l x i i i. Ea de causa ingrediuntur in conceptu.) Melius quadrabit, si legas, In coitu, vt est in manu scriptis. Viciisse Olympia prægnantem equam Hecratidis Thessali inuenimus. Scribo, Prægnantem Echecratidis. ¶ Cap. l x i i i i. Ex omnibus quæ perfectos fœtus, vel tantos & innumeratos edunt.) Lege, Ex omnibus, quæ perfectos fœtus, sues tantum & numerosos edunt. ¶ Cap. l x x. Qui ob id coguntur in nassas. Lege, Quæ ideo coniiciuntur in nassas. ¶ Cap. l x x i i. Orygem perpetuò sitientem Africa generat, ex natura loci potu carentem mirabili modo ad remedia sitientium.) Germana lectio, Orygem perpetuò sitientia Africæ generant, & natura loci potu carentem mirabili modo ad rem. si. Sequenti versu vbi legitur, Saluberrimi liquoris haustu vesicis: dele, Haustu. ¶ Cap. l x x i i i. Vulpes & milui: angues, & mustelæ, & sues.) Codices antiqui melius, Vulpes,

& Nili angues: mustelæ, & sues. Componit enim anima lium paria inter se dissidentium. *De aspide miraculum à Philarcho traditur: Is enim autor est, &c.*) Vetus lectio: *De aspide miraculum Philarcho reddatur*. Vult enim Plinius fidem rei, quam narrat, penes autorem Philarchū esse. Id cùm non intelligeret castigator, homo crassæ Mineruæ, more suo castigauit, hoc est, mutauit in deterius.

EX LIBRO V N D E C I M O C A P . V I I .

N Igra crusta est prima, saporis amari.) Lege, Commosis crusta est prima. Explanat enim has voces, commosin, pissoceron, propolin. ac primò commosin.

¶ Cap. x. Apprehensis pondusculo lapilli se librant.) Melius, Apprehensi pôdusculo lapilli se librant. ¶ Cap. x i. Fucus ademptis alis in alueum traiectus.) Scribo, Reiectus.

¶ Cap. x i i. Itaque cū prima.) Lego pro Cū, Tum, hoc est, Vergiliarum exortu. ¶ Cap. x i i i. Qua feruoris ipsius spuma concrescit.) Scribe, Quæ, videlicet membrana. nam si spuma nominatiuus non ablatiuus esset, In quā, dixisset potius, quām Qua. ¶ Cap. x i i i i. Contrà copia ignauiam affert Maciem melle non erithace pascunt.) Non leue erratum. Lege, Ac iam melle, non erithace pascuntur: vt sit sensus, Si copia mellis adsit, fastidiri erithacen in cibo ab apibus. Et mox error errorem peperit. *Quia depravato, Ac iam, in Maciem, non bellè cohæret.* Ergo diligentiores: pro vna voce Ergo, suppositæ sunt tres, Qui autem sunt. Mox, Dies status inchoandi: melius quām, statutus. In fine capititis pro, Non talia suauitas: vñisque, reposuimus, Non alia suauitas, vñisque. ¶ Cap. xv. Aptissimum in estimatione è thymo.) Vetus lectio, Aptissimum existimatur è thymo. & sequenti versu pro, Cum sit, Quod fit. Sequens probatio, vt sit odoratum, & dulce, reglutinosum.) Quid hoc verbi est, Reglutinosum? Restitui-
mus, Odoratum, ex dulci acre, glutinosum. ¶ Cap. x v i. Aequitas etiam in eis obstringitur.) Lege addendo vocalā, Aequitas quidem etiam in eis obstringitur. Nec caret sua elegancia particula Quidē, sicut sequenti versu temerariè fecit, qui detraxit vocem Ergo, scribens, In primis precipit, pro In primis ergo præcipit. Nam vbi incubauere, fano liuidos faciunt.) Antiqui codices, Nam nisi incubauere, vt quod procedit, ad opera, non de mellificio, sed de prolificatione intelligatur, quæ incubauit. Tertio inde versu adde verbum Existimatur: Hulce ribus aptissimum existimatur. *Quam probabile alias sententiam fucorum euentus coarguit.* Prouentus, non Euentus. ¶ Cap. x v i i. Cū procedit, vñā est totum examen circa eum congregatur.) In vetustis codicibus aliter legitur, ac distinguitur: Cū procedit, vñā est totum examen, circāque eum congregatur. Bellum verò, quod mox, Assidui custodes autoritatis, nescio quis depravauit in, Assidua custodientes autoritate. Apparatus indicio diem tempestuum eligentium.) Lego, Apparatus indice, nempe murmure, quod nomen proximè præcessit. Si quā lassatus deficit, aut forte aberrauit, odore prosequuntur.) Verior lectio: Si qua lassata def. a. f. a. odore perlequitur, nam lassari & aberrare in regem competere non potest. Sedere in ore infantis Platonis, tunc etiam suauitatem illam prædulcis eloquij portendentes.) Ut verior, ita multo elegantior vetus lectio: Sedere in ore infantis tum etiam Platonis, suauitatem, &c. Et continenter. Sedere in castris ducis Drusi Imperatoris, tunc prosperrinè pugnatum.) Lege: In castris Drusi Imperat. quum prospug. Et circa finem capititis. Alterutra pars, quæ

In Plinii naturalem Historiam

suis: non, Quem suis. & sequenti versu: *Maximè rixa in conuehendis floribus exorta: non, Maxima rixa & in c.f.e.* ¶ Cap. x v i i i. *Aliqui non nisi in tantum adacto intestinum sèpe affequatur.)* Vetus lectio: *Vt intestini quippam sequatur. Sequenti versu redundabat, Dein, Adrepentésque foribus opertas sufflant: ab hoc spatio prouolant.)* Restituimus ex fide veterum codicum: *Adrepentésque foribus per eas sufflant: ad hoc prouolant. hoc est, ad flatum ranarum prouolant apes.* ¶ Cap. x i x. *Papilio etiam ignauus & inhonoratus, luminibus accensis aduolans.)* Adde voculam Hic. Papilio etiam hic, quòd non de quo quis papilione loquatur. & Aduolitans frequentatiua forma legendum. Sed grauius erratum mox sequitur, vt pote non simplex: *Filis etiam araneus, quacunque incesserit, alarum maximè lanugines obtexit.* Non enim de araneo loquitur, sed tertium nocendi modum papilionis narrat: *Filis etiam araneosa, quacunque incessit, alarum maximè lanugine obtexit.* ¶ Cap. x x i i. *Prima eas retorque re rursusque texere inuenit.)* Veteres codices: Redordiri, rursusque texere. ¶ Cap. x x i i i. *Hanc ab his quoque cogi subigique.)* Quoque, redundant, sicut antepenultimo versu duæ dictiones: *More ceræ: quæ cera ex postremis syllabis verbi Lentescere, nata est.* Et primam dictionem huius capititis, quæ est Bombyces, mutatis postremis literis perperam assuerunt fini vigesimis secundi capitis, cum ibi non minus grauiter, quam argutè dictum sit, vt denudet fœminas vestis: ac si dicat, nihil absurdius fieri posse, quam cum vestis ad tegendum partes, quibus pudor debetur, inuenta, eadem ad nudandum eas adhibeat pellucida: quæ argutia perit, si dicas, Vestis bombycina, ac non simpliciter Vestis. *Nec puduit has vestes etiam viros leuitate usurpare, propter onera æstiuæ.)* Itâne hæ vestes propter onera usurpantur, ac non magis propter leuitatem? Verior lectio: Nec puduit has vestes usurpare etiam viros, leuitatem propter æstiuam. Primum fœminarum lasciuia his vfa est, quam gauderet nuditatem suam per eas aspectari. Deinde viri quoque usurpare cœperunt, ob delicatam leuitatem æstati convenientem. ¶ Cap. x x i i i. *Circinato adnectens.)* Hoc adiectuum nomen substantiuum poscit: & habetur sanè in manuscriptis: Circinato orbe adnectes. Circinatum vocat tam absolutum, vt circino ductus videri possit. *Derelicto laxo pretenti summa parte.)* In his quidem verbis nullum commodum sensum video. Quod si legas, vt in nostris archetypis habetur, Derelicta lasso pretenti summa pars: sensus erit, pretentæ telæ summam partem imperfectam præ laßitudine ab araneo derelictam. Ibidem, Arbitrari licet legendum est, non Liceat. Pariunt autem ouia ea in telas expansa, quia saliunt. Pro Expansa, lege, Et sparsa, Ideo sparsa, quia saliunt. Pariunt autem trecentos.) Reposuimus: Pariunt autem & tricenos. ¶ Cap. x x v i i i. *In Thracie partibus iuxta Olynthum.)* Vetus lectio, In Thracia iuxta Olynthum. Quod in hoc annotaui, ne indocti, qui sic loqui solent, exemplum apud Pliniū inueniri iactent. ¶ Cap. x x i x. *Iudem quippe noctibus non volare eas propter frigora tradiderunt, ignari etiam longinqua maria ab iis transfiri, continuata plurium dierum profectione. Quod maximè miremur, famem quoque, quam propter externa pabula petiere, sciunt imminere.)* Non obscurum erit ex collatione, quanto & hæc antiqua lectio sit incorruptior: Iudem quippe nec volare eas noctibus propter frigora tradiderunt, ignari etiam longinqua maria ab iis transfiri, continuata plurium dierum (quod maximè miremur) fame quoque, quam propter

externa pabula petere sciunt. *Italianam ex Africa magna cohorte infestant.)* Scribo, Italianam ex Africa maximè coortæ infestant. ¶ Cap. x x x i i. *Multa autem insecta & aliter nascuntur, atque asilus in primis ex ore.)* Asilus nec est in emendatis exemplaribus, nec alioqui hæc locum habere potest, vbi de papilionibus fit mentio, non de asilis. Sequenti versu est, *Inde porrigitur vermiculus, non oritur.* ¶ Cap. x x x v i i. *Alij prefixa his pila cuspidant.)* Malim, vt vetus: Alij præfixa hastilia cuspidant, præcedit enim Cornibus. *Oculos unicolores nulli, cum candore omnibus medioculo differentes.)* Vetus lectio melior: *Oculus unicolor nulli, cum candore omnibus medioculo color differens. Ardent, intenduntur, humectantur, cohibentur.)* Legi debet: *Humectant, connuent. Ab iisdem, qui altero lumine orbi nascerentur, Coclites vocantur: queis parui utrinque ocelli, Lucini iniuria cognomen habuere.)* Locus est fœdè corruptus. Exemplaria manu scripta habent: Ab iisdem, qui altero lumine orbi nascerentur, Coclites vocabantur: qui paruis utrisque, Ocellæ: Luscini iniuria cognomen habuere. Vt hoc intersit inter Luscinum & Coclitem, quòd hic sit vñculus natus, ille per vim eluscatus. Porro Coclitem eo modo Opici ex Cyclope detorserunt, quo ex Ganymede Catamitum. Fuerunt autem Coclites Horatiorum gentis, sicut Seruiliorum Ocellæ, Fabriciorum Luscini, Pompeiorum Strabones, Papyriorum atque Æliorum Pæti. *Bobus bis mutantur.)* Vetus lectio: Boues bimi mutant. *Setis intus os hirtum, & linguam etiam appellatam.)* Lege, Et linguam etiam ac palatum. ¶ Cap. x x x i x. *Quæ verò ratio crocodilis, si non cruori, sed duritiae tergoris tribuatur & solertia.)* Lectio sanè inepta, castiganda ad exemplaria vetera sic: *Ceu verò non crocodilis duritia tergoris tribuatur, & solertia. Coarguit enim hoc exemplo quorundam opinionem, qui subtilitatem animi constare cute operimentisque corporum putabant. Velut languidores, cum menstrui cursus stetere.)* Legendum, Vt & lanugines oris, c.m.c.s. ¶ Cap. x l. *Primogeniti in quaque parte suis primas premunt, & si escæ sunt fauibus proxima.)* Prodigiosa deprauatio, cum à Plin. scriptū sit: *Primis genitis in quoque parti suis primas præbent: ex sunt fauibus proxime, scilicet māmæ.* ¶ Cap. x l i. *Tenuissimū camelis, mox equabus.)* Manu scripti codices habent Equis, nusquam obseruantes recentiorum exceptionem de ablativo in filiabus, equabus, asinibus. Sicut & suprà 40. cap. *Afinis à fætu dolent, non Afini.* Idem animaduerti & in Liuianis exemplaribus. ¶ Cap. x l i i. *Duobus Alpes generibus pabula sua approbant, Dalmatia Docleatē mittunt Ceutronum terre Natusicum.)* Vetus lectio: *Dalmaticæ Docleatē mittunt, Ceutronicæ Vatusicum. Dalmaticas vocat iuga à Carnis ad Dalmatas usque pertinentia.*

¶ Cap. x l v. *Sunt autem crura his obliqua, humani poplitis modo.)* Pollicis, non Poplitis. *Quæ perfoſſa, cœu vinculis, spiritus fugit.)* Legendum, Cœu iugulo, scilicet perfoſſo.

¶ Cap. x l vi. *Leo etiam nū tortuosos.)* Scribo, Tortuosius. ¶ Cap. x l v i i. *Confirmat & apodas habere, nycterin & drepanin, in eis qua rariſimè apparent.)* Nycterin prorrata non agnosco, quæ Græcis vespertilionem sonat, volucrem potius, quam auem. Raræ autem rarum nomen magis conuenit, quemadmodum habet antiqua scriptura, *Et apodas habere, & ocen & drepanin.*

¶ Cap. l i. *Hinc tot cantibus & modulis flexiones. Antiqua lectio potior: hinc tot cantus & moduli flexionesque.* ¶ Cap. l i i i. *Qui venena serpentium suæ corporibus exigent.* Melius corporibus eximeret. *Scythæ sagittarum*

Annotationes.

tarum vnguentaciem.) Vetus lectio, Scythæ sagittas tinguunt.

EX LIBRO DVODECIMO

CAP. IIII.

VNAM, quam peculiarius Virgilius celebrauit, ebenum.) Rectius manu scripta volumina: Vnam è peculiariis Indiæ Virg. celebrauit ebenum. ¶ Cap.v. Quorum pondera adeo in terram curuantur, ut annuo s.i.) Incorruptiora exemplaria, Quorum imi adeò, &c. ¶ Cap. vi. Quos sapientiores Indorum, viuunt.) Lege, Sapientes, id est, philosophi. ¶ Cap. i x. Facilius hoc & crustosius amariisque & gummosum.) Lege addendo iuxta fidem veterum codicum, Facilius hoc, & crustosius, amariisque at Indicum humidius & gummosum, Ibidem legitur, In libras x. terni, non, x tantum. ¶ Cap. xiiii. Ut alij existimauere frutice venoso.) Exemplaria nostra, quæ ob vetustatem sequimur, habent, Frutice myrtuoso. Quod nescio cur debuerit magis absurdum videri, quam gummous, & similes Plinianæ voces. ¶ Cap. xiiii. Græci stagoniam & atomum tali modo appellant, minorem autem Arabiam.) Imò, Orobiam, à magnitudine dicitur, hoc est, erui. Ultimo capituli versu lege, Potius quam in micas frietur. ¶ Cap. xvi. Facillimè autem adulteratur Indica myrrha.) Scribo, Fallacissimè autem adult. ¶ Cap. xviii. Periti rerum astruxerunt.) Asseuerant, non Astru xerunt. ¶ Cap. xi x. Reuehunt vitrea & anea.) Melius, Et ahena. Sterilior imbre, cœduæ naturæ. & mox illic legitur, Venia cœdendi, non, Metendi. Deinde sorte germina discerni.) Cremia, non Germina. quæ vox vel ex Psalmographo nota esse poterat. ¶ Cap. xx. Per Nabatæos Troglodytis que confines, qui considerare ex Nabatæis.) Vetus lectio: per Nabatæos Troglodytas, qui considerare ex Nabatæis. Vetus lectio: per Nabatæos Troglodytas, qui considerare ex Nabatæis. Ut intelligamus coloniam à Nabatæis negotiatoribus in Troglodytiken deductam. ¶ Cap. xxiiii. Eandem quecumque sit aspalatho.) Lege, Eandem, quæ sit aspalatho. ¶ Cap. xxv. Maximè probatur, quod ante semel fluxit.) Melius vetus exemplar, Maximè probatur, quod ante semen fluxit, id est, antequam semen prolatum sit. Paulò post illic legitur, Exit & in Pamphylia, sed aridior: non Acrior.

EX LIBRO DECIMOTERTIO.

CAP. I.

Primùmque id scire conuenit, mutata autoritate ad peius transisse gloriam.) Syncera lectio: Mutatam autoritatem & sepius transisse gloriam. ¶ Cap. iii. Vestes prorogant tempus. Antiqui codices, Vestes prorogant tempus. Summa commendatio eorum, ut transiunt fœminam odor inuitet, etiam aliud agentem.) Magis placet quod in iisdem codicibus habetur, Ut transiunte fœmina odor inuitet etiam aliud agentes. Neque enim usque adeo corrupti fuerunt Romanorum mores, ut frequentior esset viris, quam fœminis, vnguentorum usus. Ac mox, Sed quosdam crastitudo maximè delectat, id ipsum approbat.) Illic est, Spissum appellantes, non id ipsum approbantes. Atque Caium principem solitum lauari.) Lege, Atque Caium principem solia temperari, scilicet iussisse. Utinamque dicere possemus, quis primus instituisset ista: nimur hac mercede orbem terrarum corruptæ deuicere aquile. Duas voculas, Ita est, quibus perquam eleganter Plinius vtitur, scribarum siue potius castigatorum temeritas deprauavit in, Ista. Sic enim scribitur ac distin-

guitur in emendatis voluminibus: Utinamque dicere possemus, quis primus instituisset. Ita est, nimur hac mercede corruptæ terrarum orbem deuicere aquile. Sic lib. 7. cap. 40. dixit. Ita est profectò, alias de alio iudicat dies. Item lib. 18. cap. 6. Itaque est profectò, opera, non impensa, cultura constat. Præterea lib. 24. cap. 1. Ita est profectò, magnitudo populi Romani perdit ritus, vincendóque vieti sumus. ¶ Cap. iiiii. Genera earum plurima: & prima fruticem non excedentia: sterilem hanc, aliubi & ipsum fertilis, breuemque ramis obiri umbra foliorum. Emendata lectio: Sterilem hunc, aliubi & ipsum fertilis, breuique ramorum orbe foliosum. Qui error tam crassus est, ut mirum sit à nemine deprehensum. Præterea cæsum à dorso puluinato, & in alio media fissura plesisque umbilicatum.) Reposimus ex manu scriptis, Præterea cæsum à dorso puluinata fissura, & in alio media plerisque umbilicatum. Quod erat prius, pomis refertam.) Pro his verbis longè alia sunt in antiquis voluminibus, nempe hæc: Eratque, cum haec prode rem, fertilis.

¶ Cap. v. Certoque eam fugit alienus humor, qui aliud omnem rigat.) Lege, Qui aliam omnem rigat. ¶ Cap. x. Neque ad alios usus illis, quam funibus. Rex Antigonus in naualibus usus est rebus, nondum sparto communicato.) Syncera lectio, Nec aliis usus est, quam inde, funibus rex Antigonus in naualibus, rebus n.s.c. ¶ Cap. xiiii. Quod potuit esse segminibus utrinque amputatis.) Scribo, Resegminibus. Minus sorbet. Politur & charta magis, ut splendeat.) Lege, & distingue: Minus sorbet politura charta, magis splendet. Deprehenditur & tentigo oculis, sed mediis inserto glutinamētis cœnæ tænia iuncto papyri bibulo, ibi vix litera fundente se.) Volumen veterum emendatior lectio, Sed inserta mediis glutinamentis tænia fungo papyri bibula, vix nisi litera fundente se. Nam fabrili à gummi commissuræ fragiles sunt.) In eisdem codicibus melius est. Nam fabrile, gummisque fragilia sunt. Fabrile videlicet glutinum. & Gummis, genitius est à Gummi, non muui noui. Minimum hunc modum integerit.) Lege, Minimum hoc modo intergerii. ¶ Cap. xiiii. Quod eò magis miror, si etiamnum Homero condente Egypius non erat. At cur si iam hic erat usus, in plumbeis intersque voluminibus scriptitatum constet? Cur & Homerus in ipsa illa Lycia Bellerophonti, codicillos datos, non Epistolæ prodidit?) Hic tenebrio nescio quis aliquot voces ex ii. cap. repetitas, sed deprauatè, infuscire ausus est, nam vetusta exemplaria omnia tantum habent, Q.e.m.m.s.e.H.c. Ac non erat: aut cur, si iā hic erat usus in ipsa illa L. B. &c. Agnosci eruditæ Lector, Plinianum orationis fluxum, nullā interpolatoris operam desiderantem. ò impudentiam! ¶ Cap. xv. Interiit nuper incendio, quam Cethagus descendens libris 14. permutterat.) Vetus lectio: interiit nuper incendio à Cethagus descendens, h-s. xiiii. permuta. A Nomio Tiberij Caesaris liberto.) Lege addendo: Item à Nomio nam duas recenset amplissimas, Ptolemæi vñā, alteram Nomij. Operimento conchylij & laminæ per medianam vestitam fuisse.) Pro pessima opera malam gratiam meritus est, quisquis hic Pliniana verba, aliquot de suo additis interpolare non est veritus. Nam syncera scriptura tantum habet, Operimento laminæ vestitā fuisse. quemadmodum lateritii parietes ornatus caula marmoreis crustis vestiuntur. Nutriuntur optimè splendescuntque, manuque sicca fricantur ab alienis maximè: nec abaculis laeduntur, ut in his genitæ. O bellè tractatum Plinium! Vide obsecro Lector, quantum hec à germana lectione discrepant, quæ talis est, Nutriuntur optimè

In Plinii naturalem Historiam

Splendescuntque manu sicca fricatæ à balineis maximè, nec à vinis ladduntur, vti his genitæ. ¶ Cap. xviii. Totumque abire in lacum.) In altum, non In lacum.

¶ Cap. xix. Punicum malum cognomen sibi vendicat.) Lege, Cognomine sibi vendicat. ¶ Cap. xxi. Semine colore & specie foris.) Farris, non Foris. ¶ Cap. xxiiii. Utilitas herboſa ergo, & eō latior satietas, quod per quam modico pingueſcūt & quadrupedia.) Exemplaria vetera: Utilitas, quæ eruo, sed ocyor satietas, per quam modico pingueſcente quadrupede. Obiterque inter ordines allium capere fertile est.) Lege, Allium & cæpē serī fertile est.

¶ Cap. xxv. Vix ut respicere è nauī tutum fit.) Prospicere, non Respicerē.

EX LIBRO DECIMO QVARTO.

CAP. I.

Subdiales inambulationes umbrosis operculis opacat.) Syn-
cera lectio, Umbrosis pergulis, vt est videre in emen-
datis manu scriptis. ¶ Cap. ii. Vua tam parua, vt nisi
pinguisimo solo coalere non posse.) Rectius, Colere non
profit. In neglecto solo morosa, pingui putreficit, gracili omni-
no non prouenit.) Legendum, In eligendo solo morosa.
Morosam in eligendo ideo dicit, quod ei nec pingue
nec gracile satis conueniat. Tuncque Albanum vinum ex-
mulantur.) Restituimus ex vetustis codicibus, Albano
vino am. Sic Martialis, Æmula Baianis Altini littora
villis, locutione à Græcis accepta, αὐτὸν οὐαὶ τοι leuius
hoc videri poterat, nisi in his leuibus tā sāpe scribē lude-
re sibi permittant. Mærica contra omnes iectus firmissima.)
Veteres libri, Contra omne fidus fir. ¶ Cap. iii. Et cor-
onaria naturæ lusu stephanitis.) Scribo, Coronario naturæ
lusu. ¶ Cap. iiiii. Cum C. Gracchus Tribunus plebis seditioni-
bus agitatis interemptus.) Latinus nostra exemplaria,
Plebem seditionibus agitans. Rarò quippe adhuc fuere, nec
nisi importatis singulis testis millia nummūm.) Vetus lectio,
Nec nisi in nepotatu. ¶ Cap. vi. Pucino retulit acceptos,
non aquoso.) Lego, Pucino retulit acceptos, non alio vfa.
Cùm eadem vitis aliud alijs locis pullulet.) Maluimus &
hic nostros manu scri-
tos sequi, in quibus est, Aliud a-
liis locis pollet. ¶ Cap. vii. Nec Cymoliti perse gratia.)
Nostrī veteres codices, Tmoliti, habent, cuius & apud
Galenū fit mentio. Cesarem non aliud potaturum.) Scri-
bo. Poturum. ¶ Cap. viii. Interfectum fuisse à marito.)
Scribo ad exemplar vetus. Interfectam fuste à marito,
attestante Gellio. Aromaticis delectatos.) Lege Aromati-
te. id est, quod nunc Hippocratis vocant, cuius inuen-
tum videri volunt. ¶ Cap. ix. Sic quoque diu trans-
marina fuerunt in autoritate ad atauos usque nostros, etiam
Falerno iam reperto, sicut apparet ex illo Comico versu An-
axipolis Thasij: Quinque Thasij vini inde de promam, Falerni
bina.) Quid ego audio, Anaxipolim Thasium Latinos
versus scriptitasse? an forte Græcè quidem scripsit, sed
togatas fabulas, alioqui ineptè citatur testis, vbi agitur
de autoritate, quæ fuit vini in Vrbe atque Italia. Subii-
ciam & hic veterem lectionem, quod magis appearat
depravatio. Sic quoque postea diu transmarina in auto-
ritate fuerunt, & ad auos usque nostros: quin & Faler-
no iam reperto, sicut apparet ex illo Comico versu:
Quinque Thasij &c. Neque enim ratio tēporum pati-
tur, vt legamus ad atauos, de vini, quæ post Opimum
Consulem in pretio fuerunt. Millia cadorum congiorum.)
Lege, Cadorum congiorum, id est, qui congium ca-
perent. Sequenti verlu est, C. Sentiū, non Centiū. Hor-
tensius super decem cados hæredi reliquit.) Non video cur

hoc magnum videri debeat, cùm Lucullo eiusdem vi-
ni plusquam c. m. cadorum fuisse supra in hoc ipso ca-
pite scriptum sit. Verior est dubio procul manu scripta
lectio x m. cadorum, quod scribæ hoc modo scribere sol-
lent x. inde lapsus occasio. ¶ Cap. x. Quidni? Et Cæ-
sar Dictator triumphi sui cœna vini Falerni amphoras c. Chij
cados c. in conuiua distribuit.) Conuiua hic vocat certum
conuiuarum numerum vñā discumbentium, qui ferè
intra Musarum numerum consistebat, iuxta tritum
illud proverbum: Septem conuiuum, nouem conui-
tum. Quare nimio plus essent centum cadi vel Cyclo-
pum conuiuio. Itaque malui antiquam scripturam
sequi. Quid, non & Cæsar Dictator triumphi sui c. v.
F. Amphoras, Chij cados, in conuiua distribuit,
id est, in singula conuiua singulos cados, singulāsque
amphoras. ¶ Cap. xii. Fit & è pomis.) Melius, Fiunt
& è pomis. Ac mox: Primūmque è palmis, non, Proxi-
mūmque ei è palmis. Myrtitem Cato quemadmodum fece-
rit, hoc paulo pōst iudicabimus.) Melius, Myrtiten Cato
quemadmodum fieri docuerit, mox paulo indica-
bimus. Ex ceteris herbis colatis.) Colatis, redundant. Qua-
lem & redolent salicūm Patauinorum in palustribus vnde-
mia.) Lege, Qualem & salicūm redolent Patauinorum
in palustribus vni. ¶ Cap. xvii. Adeò nihil intentatum
in vita fuit.) Elegantius datiuo casu, Adeò nihil inten-
tatum vita fuit. ¶ Cap. xviii. Appendios, damnata à
feris.) Dānata aris, lege. ἀπέρδειν enim libare significat.
Ægyptus & ecbolinam habet abortuos facientem.) Vetus,
Ægyptus & ecbolada habet, abortus facientem. Sic &
maris nauigia.) Rectius, Mari nauigato. ¶ Cap. xix.
Prolibare diis nefastum habetur vino.) Rectius in vetustis
codicibus scribitur Vina, sicut tertio abhinc versu, Pol-
luta & Græca. Præcepta tradiderint.) Præcepta condide-
rint, est in veteribus, idque non ineleganter, vt nihil opus
fuerit mutare. Anni prioris una nonnusquam face ace-
tōve condidunt.) Vetus lectio: Nonnusquam prioris vini
face acerōve condidunt. ¶ Cap. x. Iterum sponte ferue-
re: qua calamitate cùm deferibuit, deperit sapor.) Cùm defer-
buit, voces sunt superuacaneæ, & ab interprete pri-
mū adiectæ. Acor aut fumidum virus, aut picis adustio.)
Lege, Picis autem adustio. nam superiora resinæ vitia
sunt, hoc picis. Asia picem Indicam maximè probat, Gracia
Picricam.) Non Indicam, quod absurdum erat, sed Idæa,
ab Ida cātatissimo Troadis monte, attestate etiā Theophrasto.
¶ Cap. xi. Sic coopercula doliorum medicāda.)
Imò Opercula. Error natus ex geminatione literarum.

¶ Cap. xii. Postera die ex ore halitus fætidū.) Veteres
codices disertè habent, Halitus cadi, vt intelligamus
eos nimia temulentia cadum olere. Cùm priorem diens
quotidie perdant, imò verò & venientem.) Nihilo deterior
erat vetus lectio: Illi verò & venientem. L. Pisonem vrbis Romæ curatorem ab eo deleūtum.) Syncerior lectio ex-
stat in antiquis voluminibus, L. Pisonem vrbis Romæ
curæ ab eo deleūtum. hoc est, ad curam. Præfectus vrbis
creatus est, non curator: & præfecturam circunloqui
libuit.

EX LIBRO DECIMO QVINTO

CAP. I.

Oleam Theophrastus celeberrimus è Græcorum autori-
bus.) Moderatius Plinius, Theophrastus è celeb-
rimis Græcorū autribus. M. Seruius T. F. & Edilis curu-
lis.) Antiqua scriptura, M. Seius L. F. Certè Seruius,
præno

Annotationes.

prænomē est, non nomē. Nec desiderare rāstros, aut falces vllam, aut curam,) Elegans vetus: Nec desiderare rāstros, aut falces, vllāmve curam. ¶ Cap. i i i. Has enim ocyssimē occupat astas, quia sunt tenerrime, & amurca cogit decidere.) Vera lectio: Has enim ocyssimē occupatas, quia sunt tenerrimæ amurca cogit decidere. Cum omni hora oleum decrescat.) Lege, Omni mora. ¶ Cap. v. Quā earum in his locis optimam esse dicant.) Veteres codices: Quam earum finitimus locis o.e.d. Nec erat opus mutare. ¶ Cap. vi. Præterea conchas & plumbeas cortinas aere vitiari.) Vitiata lectio est: restituimus iuxta fidem archæ typorum sic: Præterea in conchas & plumbeas cortinas ære vitiari. Refertur enim ad Decapulandū, quod præcessit. ¶ Cap. vi i. Suis herbis componunt inter Cappadociam & Seleuciam, quod Seleucinum vocant.) Vera lectio vetus, Inter Cappadociam & Galatiam quod Selgiticum vocant. Idem erratum deprehendimus & castigauimus lib. 23. cap. 4. scribendo sic: Selgiticum neruis vtile diximus. Epice fit, quod picinum appellant.) Lege, Pissinum, non Picinum, vt sit Græca vox. ¶ Cap. x i. Præcoccia verò mystea.) Scribo, Præcoci, referendo ad proximè præcedens Prouentu. Estruthis odoratissima.) Lege A struthis, id est, post struthaea, ¶ Cap. xiiii. Tamen peculiare nomen dedit.) Lege addendo: His tamen peculiare. His s.lanatis, quorum mentio præcessit. A conditione castrati semenis, quæ spadonia appellant. Belgemela à foliis. folium enim unum, aliquando & geminum erumpit è latere medio.) Mira verò denominatio à gemino folio Belgemela. Sed cur potius à gemino, cùm sèpius vnicum erumpat? Antiqua exemplaria aliter habent: Quæ spadonia appellant Belgæ Melofoliis folium vnum, aliquando & geminum, erumpit. Mirum autem videri non debet, si Belgæ spadonia vocabant Romano, & non Gallico vocabulo, vt qui prouinciales id temporis essent: apud quos ipse Plinius aliquandiu vixit: vnde hoc pomum in eius notitiam venit. vrbani aliqui non admundum notum. Melofolium verò dictio est ex Græca ac Latina composita, quasi μηλόφυλλον.

¶ Cap. x v. Reliquorum nomina aliter ill alijs locis appellantur.) Scribe addendo, Aliter in aliis atque aliis loc. a. Conduntur verò pyra, vt vuæ, ac totidem modis, non aliter quam in cadiis. Præterea quæ in pomis proprietas pyris quoque vini. Similiter iis ægris medentes in escâ dant.) Vera lectio: Conduntur verò pyra, vt vuæ, ac totidem modis, nec aliud in cadiis, præterquam pruna. Pomis proprietas pyrisque vini: similiterque in ægris medentes cauent.

¶ Cap. xvi i. Eandem pomis vino subigunt.) Melius, Vino subigunt. Oleo aspergi in ore, vt de palmis diximus.) Hoc nusquam dictum est: sed particula Vt, redundant. Mox legendum, De palmis diximus, vt sit trāitus ad reliqua. Ac si dicat, Nisi inter peregrinas arbores de palmis dictum esset, potuisse hic inter secundas mēcas de earum fructu dici. nunc de fiscis proximè dicendum. ¶ Cap. xviii i. Ad nos ex aliis transiere gentibus Chalcidice, quarū plura genera siquidem & Lydiæ quæ sunt purpureæ & mamillanae similitudinem mammarum habent.) Legendum ex fide veterum exemplariorum, Ad nos ex aliis transiere gentibus, Chalcide, Chio quarum plura genera siquidem & Lydiæ, quæ sunt purpureæ, & mamillanae, similitudinem earum habent. Alioqui Plinius omiserat Chias, Roma non incelestres, & Martiali in primis aīatas. Nam Alexandrina eniores. Candicans terina, cognomine delicata.) Eadem exemplaria veram etiam nunc lectionem retinent, Nam Alexandrina ē nigris est, candicante

rima, cognomine delicate. Alioqui non bene cohæret, quod mox subsequitur, Nigra & Rhodia est. Tanto proprius Carthaginem pomo Cato admonuit.) Elegans vetus lectio, Tanto proprius Carthaginem pomo Cato admonuit. ¶ Cap. xix. Ergo culices partim fraudati alimento in matrē, hoc est, patri eius tabe, ex qua nati ad cognatam volant.) Antiquior lectio melior, Ergo culices parit, hi frati dati alimento in matrē, putri eius tabe, ad cognatam volant. ¶ Cap. xx. Setania tamen maius pomum est.) Tamen superuacaneum est, natum ex proximis syllabis, tanie, nec ad sensum quicquam facit. ¶ Cap. xx i. Hæc obnoxia acri odore, nec suavitate incunda.) Cuinam obnoxia? Syncera lectio, Hæc obnoxia acori. Odore & suavitate rotunda præcellunt. cæteris vini sapor. Et rufatur capillus primum prodeuntibus nucleis.) Nuculis nō nucleis. ¶ Cap. xxii i. Molitara etiam præstant.) Vetus, Moluntur etiam, & præstant &c. ¶ Cap. xxv. Minus quinquennio est.) Satis Latinè dixerat Plinius, Minus quinquennium est, nec erat cur mutaretur. ¶ Cap. xxviii. Aliorum lignum ipsum in vsum & pomi vicem, vt grana myxis, quas in Ægypto gigni diximus.) Vetus lectio, Aliorum lignum ipsum in vsl & pomi vice, vt generi amygdalæ, quam in Ægypto gigni diximus. Dixit autē Plinius his verbis, Pomum longius pyro, inclusum amygdalæ putamine & corio, colore herbido. ¶ Cap. xxi x. Antequam piper reperiatur, illam obtinens vicem.) Illius obtinens vicem, legendum est. Plebæia, torrida, ac squalida.) Scribo, Retorrida: qua voce libenter utitur. Quin & virga anuli.) Lege, Virgei anuli. Papyrium Nasonem, non Nasonem, attestante Liuio.

¶ Cap. xxx. Et postea accessere genera eius. Hanc sylvestrem &c.) Quā hæc? Libri vetusti, Postea accessere genera: tinus, hanc sylvestrē &c. Alioqui male cohæret, Accessit & regia, nisi tinus præcedat. Folio criso ac breui, quæ inuenitur rara.) Lege, Inuētu rara. Preferenda vtique myro & olea est.) Vetus lectio, Preferenda ei vtroque olea.

EX LIBRO DECIMO SEXTO.

CAP. I.

Nauigantibus similes, cùm integrant aquæ circundata naufragis. Cùm verò recesserint, fugientes cùm mari pisces circa tuguria venantur.) Vera lectio, Nauigantibus similes, cùm integrant aquæ circundata, naufragis verò, cùm recesserint, fugientesque cum mari &c. Non pecudes hos habere, non laete ali, vt finitimos. Ne cum feris quidem dimicare contingit.) Melius, Non pecudem his habere, non laete ali, vt finitimos, ne cum feris quidem dimicare co. Potus non nisi ex imbre.) Legendum addendo, Potus iis, Et sequenti versu, Et ha gentes certè: Certè, superfluit.

¶ Cap. ii. Roborum vastitas intacta.) Et hic adde vnam dictionē, Æuis roborum vastitas intacta. ¶ Cap. iii i. Veluti pop. Rom. ipsa corona imposta.) Ipsi, non ipsa. Longum est, ex institutione operis. Vetus lectio, Nec instituti operis. Quique patriæ muros primus scandens, audentem irrumpere occidit. Quique ciuem maluit seruare, quam hostem occidere.) An non hæc inter se pugnant? sicut nec id aptè cohæret, quod mox subiicitur, Vtque eum locum, in quo sit actum, obtineret hostis eo die. O strenuè nauatam è depravatore operam, & cui nulla ex his, quæ hic memorantut, corona dignum sit præmium! Restituimus ex fide manu descriptorum hoc modo, Quæ sub ipso Ioue datur, cuique muros patria gaudens rumpit. Confert enim leges Romanas de ciuica, cum illa Græcorum de Hieronicis, hoc est sacrorum certaminum victoribus, in quorum honorem patria cuique

In Plinii naturalem Historiam

sua redeunti murorum partem diruebat, qua oppidum intraret: tanquam nihil opus esset mœnibus ciuitati, quæ tales viros gigneret. Mox subiiciuntur capita legum, Ciuem seruare, Hostem occidere, Utque cum locum, in quo sit actum, hostis obtineat eo die.

¶ Cap.v. Nec non & in copia frugum. Veteres codices: Nec non & inopia frugum. Distinguimus ergo proprietatem naturam, & ubi res coget, etiam Gracis nominibus utendum.) Utendum, superfluit. nam omnia referuntur ad verbum Distinguimus. ¶ Cap.vi. Continentur hispido calyce, per genera plus minus complectente.) Scribe addendo, Plus minus cutem complectente, cutem glandis scilicet. ¶ Cap.vii. Gignunt & alia ramorum eius pilulas corpori, non pediculo, adhaerentes.) Legendum, Gignunt & aliae ramorum eius pilulas, corpore, non pediculo adh. Item circa finem capitum: Et in folio rubente aquosos nucleos candicantes. non Rubentes, quod nescio quis ad pilulas præcedentes referendum putauit.

¶ Cap.viii. Granum hoc, primoque seu species frutices paruos aquifoliae ilicis, quisquiliū vocant.) Syncera lectio: Primoque seu scapus fruticis paruae aquifoliae ilicis: cuius culium vocant. Est enim Hispanum vocabulum, non Romanum: & cuscuiatum videtur olim dictum, quod nunc depravatē scarlatum. Signum hoc eius, quod in tenebris decerpitur.) Quo, non, Quod. Graeci cortices arborum appellant.) Vetus, Corticis arborem. ¶ Cap.xviii. Tingendi causa ad seruorum vestes.) Illic legitur, Ad servitorum vestes. ¶ Cap.xxii. Et apud nos vere palmæ à matre integræ decerpuntur: meliores enim sunt, quæ non diu nisi fuerint.) Integra lectio: Et apud nos ferè palmis à messe decerpuntur. ex his meliora, quæ se se non diuiserint. Loquitur de foliis. Decidua à populo quernaque.) Rectius, Decidua populea quernaque. ¶ Cap.xxv. Cæteræ vere concepto.) Vetus lectio: Cæteræ vere cæpturo. Sic fit, ut dum prima cacumina impelluntur, se cutis operiat, geniculato incremento.) Et hic diuersa lectio, Ut prima cacumina impelli sequutis appareat. ¶ Cap.xxvi. Cedri, & iuniperus, & ilex, annae ferè habentur: nonus fructus in iis autumno penderit. Nostra exemplaria: Citrea, & iuniperus, & ilex, anniferæ habentur: nouisque fructus in his cum annotino penderit. ¶ Cap.xxix. Quoniam omnis infirmitas calo magis accidit.) Lege, Cælo magis obnoxia est. ¶ Cap.xxxi. Fastidio balsamum alibi nasci natura, quam in Syria, noluit ferre: nec non & palma nasci ubique, aut natam parere.) Si dixisset Alibi, quam in Iudea, verisimilius erat: neque enim in tota Syria nascitur aut illa alia eius parte, præterquam Iudea. Antiquior ac verior lectio hæc: Fastidit balsamum alibi nasci, Assyria malus alibi ferre: necnon & palma nasci ubique, aut nata parere. Cælum nullo modo quit flecti.) Quis, redundat. Mutari naturam in ipsis locis, atque in profundo valere.) Exemplaria vetera: Atque pro indiuiso valere. An in Lyciis frigidisque montibus nascitur.) Lege, At in Lyciis Phrygiisque m.n. ¶ Cap.xxvii. Durantque eius alia tecla.) Eius, non est quo referatur. Lego, Durantque axis. Sic suprà: Æuis roborum vastitas intacta. Et canori tibiae ipso educenda.) Melius: Et canere tibiae ipsæ docenda. Nec aliter est in emendatis exemplaribus.

¶ Cap.xxviii. Licet populi vitibus placeat, & cæcum ducant.) Lege, Et cæcuba edacent. Sequacis ad iuncturas lentitie.) Rectius, Ad vincenturas. Mollieribus vasis, quam vt è corio siant.) Vilioribus, non Mollieribus. Decidua salici fertilitas.) Legi debet: Cædua salici fertilitas. ¶ Cap. xxxviii. Ictus ab altero capite vel grauis sentiatur.) Atqui

magis conueniebat, Vel leuissimus. Legendum itaque, Vel graphij, non, Vel grauis. Est autem graphiū (vt vulgo etiam notum est) stylus ferreus, quo in ceratis tabellis, quicquid libuerit, exarare solemus. Fagi spectines trāversi in pulpa apud antiquos. Inde & vasis honos.) Distingue: Apud antiquos inde & vasis honos. ¶ Cap.xl.cxx. modij tunc lenti pro faburra ei fuere. Pudendum erratum, cùm tam modica faburra vix mediocre nauigio sufficiat, nedū illi visquead miraculum ingenti. ἀλλὰ τοιούτων οὐ φέρεντας πανταλεῖδη, modò sensus sit vtcunque Grammaticus. Vera lectio est. cxxm. modium lenti. Quas & ipsas esse modicas admodum miror. Modico, scilicet simulachro. Id miratur, quod alioqui iuncturæ ferè nullæ sint in grandibus simulachris. Nonne simulachrum Louis in arce è cupresso durat.) Veteres codices, simulachrum Veouis.

¶ Cap. liii. Et dulcior in Punicis.) Restituimus ex archetypis nostris, Et dulciori in Punicis. Sësus est, Quod dulciora poma, eò minus viuacem esse arborem. Decem arbores metiens.) Mittens, non Metiens. Quod notatur & in spina fullonia.) Scribo: Quod verò in spina fullonia: Pendet enim à præcedente verbo Gignatur. Edendi ratio atatis quadragenis diebus.) Rectius, Ea medendi ratio æstatis quadragenis diebus.

EX LIBRO DECIMO SEPTIMO.

CAP. III.

IN Aquilonem obseruare vites & arbores ponit suasere.) Lege, In Aquilonem obueras vites. ¶ Cap. iii. Sed idem solum vbiunque arduum opere, difficile cultu, bonis suis acrius penè pascit, quam vitiis. Affligit agricolam & carbunculus terra quæ ita vocatur. Emendari vitem hac terra putatur. Longe emendatior, ac planior vetus lectio: id quod vel absque commonstratore cuius Latinè scienti perspicuum esse potest. Est autem hæc: Sed idem solum vbiunque arduum opere, difficile cultu, bonis suis acrius penè, quam vitiis posset, affligit agricolam. Et carbunculus, terra quæ ita vocatur, emendari vite macra putatur. Hæc lectio bellè quadrat & ad præcedentia, & ad sequentia. Item vites aduri, quod non antea, Thracia sensit ad moto Hebro.) Nostra exemplaria verius, Ænos sensit. Campos Rosea dixit Itali. e sumen esse. Rosea scribendum, ut est in veteribus. Virg. Et Rosea rura Velini.

¶ Cap. viii. Harenacea vtuntur, si aliqua non sit: in viginosis verticibus, & si alia sit, ubi hos gentium solos nouimus &c.) Emendatior lectio: Harenacea vtuntur, si aliena non sit: in viginosis verò, & si alia sit. Vbiros gentium solos nouimus, & reliqua. Vbi Germanica gens erat, sed in Gallicam ripam à Romanis traducta, quo loco nunc est celeberrima Agrippinensis Colonia. ¶ Cap. x. Amygdale in argilla molli meridiem spectanti seri iubentur.) Amygdala legi debet, iubet, non iubentur. Præcedit enim proximo versu Mago, cuius hoc est præceptū. Ac mox eodem versu, Gaudere & dura: non, Gaudere eas in dura. Quo in genere & cùm parui sunt, auelluntur.) Veteri codices magno consensu habent, Et cum perna sua auelluntur, & ita melius cohæret cum hisque sequuntur. Namque & huic principio eligi solum refert.) Melius, Nanche ad principium e.s.r. Non omittendum naturæ miraculum, ex tam paruo gigni arbores.) Magis placet vetus lectio, Non omittendo naturæ miraculo. Sic enim sèpe Plinius loquitur. ¶ Cap. xi. Cato, si locus aquosus sit, inquit, latas pedes ternos: in faucibus imisque palmum & pedem.) Restituimus mutata distinctione sic: Latos pedes ternos in faucibus, imosque palmum & pedem. In faucibus, id est, summa sui parte. Imosq. id est, ima sui parte.

Cato

Annotationes.

Cato crassorem quinque digitis non omisit. Idem ait, attinere meridianam cali partem signari in cortice.) Scribo, & distinguo, Cato crassorem quinque digitis. Non omisisset idem, si attineret, &c. Cato referri debet ad præcedens verbum, Præcipiunt. Et Non omisisset, eleganti eclipsi dictum est, acsi dicat, ideo à Catone omissum præceptum hoc, quia nullius sit momenti. ¶ Cap. x i i. Illam inscitiam pudendam esse conueniet, & adultas interfese lucrati iusto plus.) Pudenda sanè inscritia locum hunc depravatum apparet, cùm in antiquis voluminibus recte legatur, Adultas interlucare iusto plus. Interlucari autem arbores dicuntur, quoties adempta ramorum parte, quantum opacitati earum detrahitur, tantum luci accedit: vnde & Interlucare, dictum. ¶ Cap. x i i i. Né excutiatur in vento, ne cortex à ligno decidat alterutri.) Vetus lectio: Ne excuatur inuento, ne cortex à ligno decedat alterutri. Præcessit enim: Calami exacutio medullam ne nudet. ¶ Cap. x v. Atque ut gemmascere incipiens ligetur calamus.) Legendum pro Ligetur, Legatur. Ac mox: Ut inde potius distillaret mucor, vbi humor, pro Mucor legebatur. ¶ Cap. x v i i. Autumno a blaueato, & stercus adiicito.) Lege, Addito, non Adiicito, Sic enim Cato loqui solet. Ut eadem oliueta constent.) Integra lectio est: Ut æuis eadem oliueta constent. Sic suprà lib. 16. capite secundo, Æuis roborum vastitas intacta. Eiusdem capite 36. Durantque æuis tecta alta. Mirumque, quæ Pallas castigatori hanc mentem dederit, vt eam vocem vbique aut omitteret, aut deprauaret. Confessa enim de tempore serendi æquæ ratio est, vere & autumno. Id ex magna parte fieri decreuerit. Rectius in archetypis legitur, & distinguitur, hoc modo: Connexa enim de tempore serendi æquæ ratio est. Vere & autumno id magna ex parte fieri decreuerit. Ac mox, Natura totius, non, Potius. Ideo faciles corticum esse amplexus.) Illic habetur, Complexus.

¶ Cap. xx. Ideo nucibus potius, quam radice, p.c.i.) Scribo, potius, quam viuiradicibus.

¶ Cap. x x i. Et predictis velut armamentis vinearum.) Hæc verba, quæ nescio quis fini præcedentis perperam assuerat, huius capitinis initio adposuimus, melius hic cohaerentia. Id enim, cùm decisi, nec intorti trigemmes.) Lege, Idem cùm decisi. Paulò post pro in area, restituimus Marra. Oculorum exinde materia emicat cum aqua, trigesimo sexto mense viuiradix transfertur.) Scribo & distinguo, Oculorum inde materia emicat, cum qua x x x vi. mense v.t. Detraxere, hoc experimenta seminarij curaque. Sequitur vinearum ratio.) Distinguendum, Detraxere hoc experimenta. Seminarij curam sequitur v.r.

¶ Cap. x x i i. Sulco latitudo palæ est.) Lege addendo, sulco latitudo palæ satis est. Eodem versu, In quanque partem, non, Quancunque. Quæ ex his longiores fient, vt vites binas accipient. Ediuerso alia labuntur.) Antiqua lectio, Qui ex his longiores fient, vt vites binas accipient è diuerso, aluci vocabuntur. Intra biennium autem fructus.) Malui veterem lectioem: Interest autem biennium fructus, quod tardius in sato prouenit, quam in translato. Ideo utriusque fructum tardum, præterea retorridum & nodosum puluinosumque reddit incremento.) Alia lectio antiquior, in quam exemplaria consentiunt, sic habet: Id utrumque fructum tardum, præterea retorridum & nodosum reddit, pumilionum incremento. Operarum ista computatio est. In latifundijs vero legitima naturæ festinatio.) Vetus lectio: Ope-

rarum ista computatio est in latifundijs, non legitimata fest.

¶ Cap. x x i i i. Et ulmus detrunata & media inter ramorum scenna digeritur.) Legendum, In ramorum scenna. Meridianum Solem spectare palmites debent. Non male est in manu scriptis: spectare palmæ debent. Nam sequitur mox: Rami à projectu digitorum modo subrigi, nec de vitibus loquitur, sed de arborebus, quæ vitibus maritantur. Traduces Gallica cultura binis utrinque lateribus, si pedum quadrageno distent spatio, quaternis viceno, inter se obvij miscentur alliganturque uno conciliati, virgultorum comitatu obiter ligati quæ deficiant. Aut si breuitas non patiatur ipsorum, adalligato protenduntur in viduam arborem unco.) Repræsentabimus & hic veterem lectioem, quam veterem esse certè illi facile indicabunt, quibus id culturæ genus visu cognitum est, etiam hodie in ea Italiam parte frequens. Nam de Cisalpina Gallia loquitur. Est autem talis: Traduces Gallica cultura bini utrinque lateribus, si pes quadrageno distet spatio, quaterni si viceno, inter se miscentur alliganturque una conciliati, virgultorum comitatu obiter rigorati, quæ deficiant: aut si breuitas non patiatur ipsorum, adalligato protenduntur in viduam arborem unco. Sed quia vilitate redditum impendia exuperent.) Reditum, non Redditum. Vilitas enim de vino intelligi debet. Cariosaque tantum vitis partes incipientes marcescere deputando.) Antiqua scripture, Incipientes inarescer. Quoniam certa latera est facilis abscondere, quam detorquere, quod velis. Plagas in arborum tonsura supinare, velut calices faciendi.) Satis appareat deprauatorem hunc neque literaturam calluisse, nec agriculturam. Reponenda igitur ex vetustis exemplaribus incorrupta lectio, & hoc modo distinguendum: Quam detorquere, quod velis, plegas. In arborum tonsura supiniore velut calices faciendi, ne consistat humor.

¶ Cap. x x i i i. Itaque per hyemes celi rigorem probamus. Non enim solum infirmissimæ arbores gelu periclitantur, sed maxime.) Verior lectio, & cum proximè præcedentibus Plinij verbis melius cohærens, est hæc: Itaque per hyemes cæli rigorem probamus, non soli. Nec infirmissimæ arbores gelu periclitantur, sed maxime. Vnde partium adhibita societate, nominum quoque cum hominum miseriis.) Castigauimus ex fide manus descriptorum: Vnde partium debilitas, societate non minum quoque cum hominum miseriis. Idque aues corticis sono experiuntur.) Adde Caui. Aues caui corticis sono experiuntur. Quapropter & grando in iis causis intelligi debet, & carbunculatio, quod pruinamarum iniuria cuenit. Deest coniunctio, &c. Et pruinamarum iniuria cuenit. Sunt enim tria diuersa mala. Nascitur hoc malum tempore humido & lento.) Lege, Tepore humido. Quod arancum vocant.) Quod particulam scriba de suo adiecit. Legendum (araneum vocant) per parenthesin. Idem peccatum scribarum aliis locis, nec in hoc solo autore, deprehendere licet. Ibi autem & in reliquis partibus.) Malè detracta est coniunctio, cùm scriptum sit: Et ibi autem, & in reliquis partibus. Interreunt pleraque excisa stirpe.) Lego, Et sisca stirpe. Olfactrix enim intelligitur, & tangi eam odorë mirum in modum.) Vetus scripture mollius, Olfactatrix enim intelligitur, & tangi odore mirum in modum.

¶ Cap. x x v. Inter vitia arborum est & prodigijs locus.)

In Plinii naturalem Historiam

Et h̄c nescio quis tres primas huius capit̄is voces fini praecedentis assuerat. ¶ Cap. xxv i. *Autumno varia, & hoc est ex natura soli.* Scribo, Varia, & ex natura soli. *Cæterum maiore in parte orbis etiam pluia aut in omni aqua serì & arari non conuenit.* Antiqua lectio manu scriptorum voluminum: Etiam pluuias autumni aquas eriuari conuenit, quod sanc̄ aptius ad praecedentia de Hispanorum vindemiis verba quadrat. In Sulmonensi Italæ agro Fabiano.) Lege addendo, In Sulmonensi Italæ agro, pago Fabiano. Tanto magis si niues scateant. Quis vñquam vel vidit, vel legit niues scatere? Usque adeo nihil referre putant isti quem sermonem etiam facundissimis autoribus affingant. Scribi debet, Si niues iaceant.

¶ Cap. xxvii. Et ab ima parte circunforato defluens puita abstrahatur. Abstergatur, non abstrahatur. Similis stercoreatio. Gaudent ea, &c.) Melius, Similis simi ratio. Gaudent ea, & reliqua. Eo anno violenta, proximo dulcia futura.) Lege, Vinolēta. De Punicis loquitur. ¶ Cap. xxviii. Multi talpas amurcant.) Lege addendo, Multi & has, & talpas. Et has, scilicet formicas, quarum mentio proxime præcedit. Ultimo versu legendum: *Cuius rei rationem quoque eodem volumine tradidit.*

EX LIBRO DECIMO OCTAVO.

CAP. I.

Tenebris quoque & ipsarum noctium quieti inuidientium gemitu.) Nescio quis detraxit vnum verbum minime hoc loco superuacaneum. Legendum enim, Tenebris quoque suis, &c. ¶ Cap. iii. *Pilumni, qui pilum pistrinis inuenerunt.* Lego, Inuenerat. Est enim paternus casus Pilumni, sicut mox Pisonis. Et vnuſ tantum apud autores Latinos memoratur Pilumnus, qui ob hoc ipsum inuentum suum à priscais consecratus est. *Ludos boum causa celebrantes, Bupetios vocabant.*) Vetus scriptura, Bubetios. *Noxamve duplionemve decerni.*) Antiqui cod. Noxiāmve. & sic alibi quoque. *Marci quidem Cury post triumphos.*) Manius est verum prænomen huius Curij. Et quidem ut tradit Norbanus nudo.) In huius libri indice, vbi recenset Plinius quos autores sequuntur, nullus est Norbanus: & in manu scriptis exemplaribus tantum est: Et quidem, ut traditur, nudo. nulla omnino Norbani in hoc loco mentione. D. Syllanus sapientiae compositissime. Quos sequeremur præteximus in hoc volumine. Hæc duo verba, Sapientiae compositissime, neque aptè cohærent Syllano, & alioqui sunt deprauata. Incorrupta lectio est hæc: Sapientes vero complures, quos sequentes præteximus in hoc volumine. Aliquot, inquit, reges & duces scripserunt de agricultura, sapientes vero, id est, philosophi, complures. ¶ Cap. vi. *Nouissimus villam in Misenensi posuit C. Marius septies Consul sed peritia castra metandi, sicut comparatus ei in cæteris etiam Sylla Felix, quos cæcos fuisse dicere conuenit. Nec iuxta paludes ponendam esse, neque aduerso amne.*) Næ hic castigator magno conatu magnas rugas attulit. Nūc vide germanā lectionē: Sic ut comparatos ei cæteros etiam Sylla Felix cæcos fuisse diceret. Cæcos ideo, quod cum Marius nouissimus in Misenensi villam ædificaret, tamen commodissimo eam situ posuit, quem alij præoccupare neglexissent ob imperitiam eligendi. Id testimonium eò gravius fuit, quia ab inimico prolatum. Postea sequitur, Conuenit nec iuxta pal. &c. Non fraudabo magnitudine hac quoque sua Cn. Pompeium.) Vera lectio: Non fraudando magnitudine hac quoque sua Cn. Pompeio. Qua locutione per septimum casum cum s̄ape Plinius vñtatur, tamen castigatores ferè semper mutare eam ausi

sunt. *Omnium sententijs absolutus itaque est. Profecto opera non impensa cultura constat.*) Distinguendum aliter, hoc modo: Omnia sententiis absolutus. Itaque est profecto, opera non impensa cultura constat. *Fructeta igni optimè tolluntur.*) Lego frutecta. Sic enim à frutice frutetum denominatur, sicut à carice carectum. *Humidum agrum fossione concidi.*) Melius, Fossis concidi. *Fossas autem retusis locis apertas relinqui, in solutiore terra sepibus firmari, imbricibus ac supinis lateribus procumbere.*) Malè tractato loco succurrimus auxilio veterum codicum hoc modo: Fossas autem cretosis locis apertas relinqui, in solutiore terra sepibus firmari, ne procidant, aut supinis lateribus procumbere. Hęc lectio longè est planior. Cretosum enim solum opponit solutiōri, & pro natura terræ fossas alia atque alia latera habere debere præcipit. *Ora vtrinque lapidibus statuminari.*) Plenior antiqua lectio: Ora autem earum binis vtrinque lapidibus statuminari. ¶ Cap. vii. At communis quadrupedum hominumque usui lupinus.) Commune lupinum, neutro genere, legi debet. Sed nullum frumento ponderosius.) Lege: Sed nullum frumentum ponderosius est. nam Plinius milium quoque frumenti genus facit, vt ex quo tum panem rustica plebs conficeret, cum hodie in pulte sit eius usus, in panificio perraro. Et fortunatam Italianam frumento canescere candido.) Magis conuenit Canere, quam Canescere, inchoatiua forma: nec habent inchoatiuum vetera exemplaria. Sequenti versu, lege, *Peculiaris hodièque. Adiicit Sardum sex libras.*) Vetus lectio. Adiicit Sardum sex libras. quod verisimilius est, cum sequatur, Bœoticum totam libram addit. Porro Selibras, distributiue dixit. *Lex naturæ certa est in quocunque genere. Pani militari tercia portio ad grani pondus accedit. Sicut optimum esse frumentum quod in subactu congium aquæ capiat.*) Emendata lectio, Lex certa naturæ, vt in quocunque genere panis militari tercia portio ad grani pondus accedit, sicut optimum frumentum esse, quod in subactu congium aquæ capiat. *Quibusdam impermixtis, ut Cyprio & Alexandrino.*) Rectius, *Quibusdam in binis mixtis. In Bœotia & Africa genus.*) In Bœotia, non Bœotia. Seri non valet, nisi in secca & s.t.) Elegantius, Seri non vult. *Quod quadragesimo die, quo satum est, maturescit.*) Lege, Quād satum est. Proximo trimestri, quod est minimè ponderosum, tritico.) Scribo, Proximo è trimestri quodam minimè ponderoso tritico. Probatur autem leuitate, & leuore, atque ut recens sit. Iam & Catonis dicto, apud nos hordei farina ad medendum vtuntur.) Verior antiqua lectio, Atque ut recens sit, iam & Catoni dictum. Apud nos hordei farina & ad medendum vtuntur. Significat autem amyllum, tametsi rem exoticam, tamen iam tum ætate Catonis Romæ fuisse notum. Ignibus durato, ac postea emollito.) Molito, non Emollito. Ita sapientes agricolæ triticum cibarijs tantum ferunt.) Legendum, Itaque sapientes. *Quod in Hispania & Carthaginē Aprili mense collectum est.*) Lego, In Hispania Carthagine. Ea est Carthaginēsium colonia, ab aliquibus Noua, ab aliis Spartaria cognominata.

¶ Cap. viii. In Ægypto autem & Syria, Ciliciaque & Asia, ac Gracia parte peculiares.) Nec h̄c operæ pretium erat mutare veterem lectionem hanc, Ægypto autem, & Syria, Ciliciæq. & Asie, ac Græcie peculiares. Et mox, Ægyptus similaginem conficit è tritico suo, nequaquam Italæ parem. Scribo, Italice, Obsidianis famen describens.) Famen exprimens, est in emendatis codicibus. Pulte fritilla conficiuntur.) Legendum, Fitilla, attestante Arnobio, libro aduersus gentes septimo.

¶ Cap.

Annotationes.

¶ Cap. i x. Et cibarij tria,furfurum semodium.) Melius, Furfurumque semodius. ¶ Cap. x. Tritico nihil est fertilius: hoc enim natura ei attribuit.) Vetus lectio: Hoc ei natura tribuit. Sequenti versu est, Byzacio Africæ campo, non Byzantio. Triticum autem perfundi aqua multa iubet, postea euelli, deinde sole siccatum pilo repeti.) Euelli, hic male conuenit, vbi de pistinis sermo est. Magis placet, quod habent vetera exemplaria, Eualli, sicut paulò post iterum eodem verbo utitur Plinius. Et ipsa autem, inquit, quæ eualluntur, variam pistinarum rationem habent. Acus vocatur cum per se pinsitur spica. Eualli frumentum in telligo, dum repurgatur modò, non etiam frangitur. Id Basilienses moltores vernacula sua lingua renlen dicunt: quomodo alij vocent, nescio. ¶ Cap. x i. Cum fieret autem panis hordeaceus, eruilia aut cicerculæ admisitione fermentabatur.) Absurda lectio, restituenda ad verum sic: Eruilia aut cicerculæ farina ei præfermentabatur, hoc est, ex eruilia aut cicerculæ farina fermentum ei præparabatur. Vulgo vero nec sufferuere faciunt.) Lege, Sufferuefaciunt, composita dictione. Cum apud veteres pôderosissimo cuique, præcipuo tritico, salubritas prohibita sit.) Crassum hercule erratum, pro Ponderosissimo cuique tritico præcipua salubritas. A festinatione, ut spensi.) Imò, Speustici. Non pridem etiam è Parthis aduecti.) Lege, E Parthis inaeucto, aliâ oratio erit parum congrua. Durat sua Piceno in panis inuentione gratia, ex alicæ materia: cum nouem diebus macerata, decimo ad speciem tracta, & subacta vnde passa succo est. Ibi postea in furnis ollis indita que rumpantur ibi, torrent.) Admetiar & hic totidem verbis veterem lectionem: ea per se satis coarguet istam supposititiam. Eum nouem diebus macerant, decimo ad speciem tractæ subigunt vnde passa succo: postea in furnis, ollis inditum, quæ rumpantur ibi, torrent. Utitur tractæ vocabulo & Cato cap. 67. Galliæ setis equorum inuenere, Hispaniæ lino.) Scribe, Galli è setis, Hispani è lino. Sed inter hæc dicatur prima & alicæ ratio.) Melius manu descripti libri. Sed inter prima dicatur & alicæ ratio. Inter prima, sicut, In primis. In Campani tamen laudatissimus campus est montibus subiacens.) Lego, Laudatissima, & aliter distinguo: sicut Veronensi Pisanoque agro, in Campania tamen laudatissima. Deinde est nouæ orationis initium: Campus est subiacens montibus. Extatque D. Augusti decretum, quo anno ad vicena millia.) Scribe, Quo annua v.m. Alica adulterina sit maximè è zea.) Rectius, Alica adulterina fit, maximè quidem è zea. Ac mox legendum, Difficulter deterunt utriculos, non Conterunt.

¶ Caput xi i. Ob hoc Pythagorica sententia damnata: vel ut alij tradidere, quoniam mortuorum animæ sunt in ea.) Vetus lectio: Ob haec Pythagorica sententia damnata: ut alij tradidere, quoniam mortuorum animæ sunt in ea. Est enim arietino capiti simile, unde ita appellatur. Album, nigrumque est, & columbinum, quod alij venerium vocant, candidum, rotundum, leue. Arietino minus, quod religio peruvigiliis adhibet. Est & cicerculæ minutæ ciceris, inæquales angulos habens, veluti pisum.) Hæc partim sunt depravata, partim (quod non leuius est crimen) perperam distincta: quamobrem totam orationem retexam: Est enim arietino capiti simile, unde ita appellatur, album nigrumque: est & columbinum, quod alij venerium vocant, candidum, rotundum, leue, arietino minus, quod religio peruvigiliis adhibet. est & cicerculæ minutæ ciceris, inæqualis, angulosi, velut pisum. Silique rotunda ciceri, cæterisque leguminum longæ.) Que, redundant:

¶ Caput xii i. In transcurſu eas attigere nostri.) Scribo, Ea. Sunt enim rapa Plinio ubique neutri generis, sicut mox, Quadrupedes & fronde eorum gaudent, non Earum. Masculinum, femininumque.) Antiqua scriptura: Masculum foemininumque. Ac rursum aðs aðs, Rapam latiorem, pro eo quod recte erat: Rapa latiora. Quota Luna procedente hyeme nix prima ceciderit.) Scribendum, Præcedente.

¶ Cap. xiiii. Et unum hoc seritur non arata, vbi fuerit maxime sabulosa.) Incorrupta lectio: Seritur non arato: querit max. f. &c. ¶ Cap. x v. Degeneratque ex leguminibus cracca.) Lege: Degeneransque, nam & hæc pabulum est. Marris a solo radi.) Melius, Ad solum, quemadmodum dicimus, Ad viuum radi. Ac mox, Ita reliqua, non Itaque, Et paulò post, Deplere sanguinem, non Repellere. Sunt enim contraria, Deplere, & Replere.

¶ Caput xvii. Quippe cum Germania populi edant eam.) Melius, Serant eam. frumentum esse probat, quod cultura proueniat. ¶ Cap. x v i. At in Bacchis, Africa, Cyrene, omnia hæc superflua: quæ fecit indulgentia cæli.) Syncera lectio: Omnia hæc superuacua fecit indulgentia cæli. ¶ Cap. xxii. Ut mersis capitibus totis eas querant viribus.) Viribus, abundat. Satis est, Mersis capitibus totis, & attestantur antiqui codices. ¶ Cap. xxi i. Nisi hic male substrauisse pecori colonū appareat.) Integra lectio: Nisi hoc contingat, malè substrauisse pecori. col. app.

¶ Cap. xxiii i. Id enim optimum, quoniam grauissimum: neque alio modo utilius dispergitur.) Antiqua scriptura: Utlius discernitur. Nihilque contrarium præripere quædam falsa diligentia.) Hæc verba neque cohærent cum superioribus, neque sensum habent probum. Germana lectio est, Idque in contrarium præcepere quidam falsa diligentia. Spes ardua & immensa, misceri posse celestem diuinitatem imperitiae, sed contemplanda tamen, grandi vita emolumento.) Posteriora verba aliter leguntur in vetustis exemplaribus, nempe sic, Sed tentanda iam grandi vita emolum.

¶ Cap. xxv i. Foueras aperire, aquam de agro pellere.) Vetus lectio, Incilia aperire, aquam de a.p. Bubus glandem tunc aspergi conuenit, in iuga singula modios ccxl.) Ipsa absurditas numeri falsam scripturam coarguit. Tollendus est omnino, cum absoluta sit locutio etiam absque eo, q.d. iugatim singulos modios. Non utique vi. Idus Febr. sed siue ante quām ver p̄uenit, siue postquām hyemarit.) Confer veterum codicum lectionem, & senties quanto pulchrius cum ad præcedentia, tuim ad sequentia quadret. Illic sic legitur, Sed siue antè, quando præuernat, siue post, quando hyemat, Quando præuernat, hoc est, quando præmaturè ver incipit, quando hyemat, hoc est, quando hyems nondum deseuicit. In priore verbo elegas est cōpositio, posterius est Græco χειμωνια translatus est. ¶ Cap. xxvi i. Dedi ecce tibi herbas horarum indices: & ut ne sic quidē oculos tuos à terra reuoces, heliotropiū ac lupinum circumaguntur cū Sole.) Antiqua scriptura melius: Et ut ne sole quidē oculos tuos à terra auoces, heliotropiū ac lupinum circumaguntur cum illo. ¶ Cap. xxviii. Itali feniū ex dextera una manu secat.) Restituimus ex nostris manu scriptis: Italus fœnifex. v.m. secat. Ex hoc usq. ad brumā decrescūt dies, qui creuerūt sex mensibus. At Sol ipse ad Aquilonem scandens, asper, ardua emensus ab ea meta incipit fleti.) Hæc lectio aliquot manifesta errata habet: in vetere nihil est offendiculi. In hoc usque, à bruma dies creuerunt sex mensibus: Sol ipse ad Aquilonem scandens, ac per ardua eniuss

In Plinii Naturalem Historiam

ab ea m.i.f. Et huius veterinorum pabulo versa folia strin-
gis, stringes autem deputas.) Syncera lectio: Et huius ver-
tam. Pabulo folia eius stringis, vitem deputas. Hæc le-
ctio collata ad præcedētia, quæque mox sequuntur. ma-
gis etiam probabitur, euidentius veritate eius clucente.
nos breuitati studemus. Transisse solstitium cū tu ne putas.)
Emendati codices: Transisse solstitium caueto putas.
Et huius folia circumaguntur. Scribendum, Et huius circū-
agam: vt suprà tertio ab hoc versū, Et huius vertam.
Nec quæque unquā annona intulere caritatem.) Lege: Quæ-
que nunquam annonę in ca. Paulò pōst lego, Sapientiæ
adsectoribus. ¶ Cap. x x x. Ritus diuerſitatem magni-
tudo facit mēſum, & raritas operariorū.) Eleganter est, Et
caritas operarum. Alij omnino pendunt, & afflatu extenua-
ri granum arbitrantur.) Quid est, omnino pendunt? Le-
gendum. Alij omnino pendunt tabulato extenuari gra-
num arbitrantur. ¶ Cap. x x x i. Vindemiator Ægypto
non exoritur.) Scribo, Vindemiator Ægypto Nonis exo-
ritur.) Et paulò pōst, Arcturus verò medius, non Medis. Sed
iam & Calendis Iannarij defecta vasorum vindemiantes vi-
tes vidi.) Vites, superfluit. Sed æqui patris familiæ modus
est annone, cuiusque anni vilitate.) Quanto elegantior ve-
tus lectio! S.æ.p. modus est, annona cuiusque anni vi-
quemadmodum dicimus, Vt foro. ¶ Cap. x x x v. Cūm
repentē stellarum fulgor obumbratur, vñ neque nubilo, neque
caligine fluitans, graues denuntiantur tempestates.) Nostra
exemplaria rectius: Cūm repellē stellarum fulgor ob-
scuratur, idque neque nubilo, neque caligine, pluia aut
graues denuntiantur tempestates. Eum à Septentrione,
ventum.) Illic legitur, ventum eum. s. Aquilonem. Sole oc-
cidente, si ex utraque parte eius cælum patet, tempestatem si-
gnificabunt.) Cælum petent. s. nubes. Nisi ita legas, nō est
quò referas verbum Significabunt. Delphini tranquillo
mari lasciuentes, flatum, ex qua veniunt parte: item spargen-
tes aquam, item turbantes tranquillitatem.) Posterior pars
castiganda sic: Item spargentes aquam turbato, tran-
quillitatem. Séque lambentes contra pluiam.) Lege, Con-
tra pilum. Formicæ absconditæ concursantes.) Addenda par-
ticula Vel. Absconditæ, vel concursantes.

EX LIBRO DECIMONONO.

CAP. I.

T E tūnque rursus tunditur clavis. Lego, Textūnque,
vt de tela intelligatur. Quaternis denariis stipula eius
permutata quondam, ut auri.) Evidem stipulas aari nus-
quam antea reperi. In manu scriptis exemplaribus le-
gitur, scripula. id ponderis genus est, Ad clium usque in
Capitolium.) Rectius, Ad clium usque Capitolinum.

¶ Cap. i i. In sicco preferunt ē cannabi fines. Et spartū ali-
tur etiam demessum, veluti natalium sit impensa.) Germana
lectio: At spartum alitur etiam demersum, veluti nata-
lium sicut pensans. Superius enim dixerat, Iuncum esse
aridi soli. Distinguuntur & colore, rufso nigrōque, & intus
candido. Laudatissima sunt que Africæ crescent. Anne vitium
id terræ, neque enim aliud intelligi potest, malumne id ea pro-
tinus globetur magnitudine qua futurum est, & viuātne, an
non, haud facile arbitror intelligi posse.) Ita quidem legitur
in vulgatis editionibus: sed longè aliud est in emenda-
tis exemplaribus manu descriptis. Distinguuntur & co-
lore, rufso nigrōque, & intus candido, laudatissima Afri-
cæ. Crescent, anne vitium id terræ (neque enim aliud
intelligi potest) ea protinus globetur magnitudine, qua
futurū est: & viuātne, an nō, haud facile arbitror intelli-
gi posse. ¶ Cap. i i i. Misy, præcipuum suavitatem, odore ac sa-
pore.) Melius, Suavitatem odoris ac saporis. Quibusdam lo-

cis acceptantur riguis, & feruntur.) Absona lectio. Elegan-
tiæ integritas in nostris manu scriptis exemplaribus ex-
tat: Quibusdam locis accepta riguis feruntur. Diāque iā
non aliud ad nos inuehitur, quād quod in Perside aut Media
& Armenia nascitur, laser, multo infra Cyrenaicum. Id quo-
que adulteratur gummi.) Vetus lectio, Quād quod in Per-
side, aut Media, & Armenia nascitur largè, sed multo
infra Cyrenaicum: id quoque adulteratum gummi. Mi-
rum quantum conferens candori mollitiæque. Aequè
nascitur sativa ubique.) In vetustis codicibus tantum est,
Nascitur sativa ubique. Aequè Echo, opinor, addidit,
præcedens oratio in eas syllabas exeat. ¶ Cap. i i i. E-
picurus hortorum magister.) Antiqui codices habent, Otii
magister, quod magis probatur. Alias in Numidia atque
Æthiopia in sepulchris aucupari, aut pugnare cum feris man-
di ab eo cupientem quod mandat alius.) Castigauimus ex fi-
de archetyporum hoc modo: Alias in Numidiā atque
Æthiopiacē sepulchra: aut pugnare cum feris, mandique
capientem quod mādat alius. In Numidiā peti, quod
verbū eodem versu præcedit: non in Numidiā aucu-
pari, cūm nullum sit aucipiū Numidicarum, quæ cicu-
res sunt, gallinaceique generis, de his enim accipiendo
est, Efrugibus quoque quoddam alimentum excogitasse lu-
xuriam.) Lego addendo, Excogitasse sibi luxuriam. Ac
mox, Alio pane procerum, alio vulgi, non, Alios. Et que mi-
nimè accederent ad desiderium panis.) Vitiauit elegantiam
sermonis, quisquis hīc Ad, præpositionem de suo addi-
dit. Scribendum erat. Accenderent def. Ac mox, Iam
quoque in fenestrī. Quoque superuacaneum est, nec ha-
betur in emendatis codicibus. Et contingat aliqua gratia
operi, curæque nostræ. Mollior est antiqua lectio, Operæ
curæque nostræ. ¶ Cap. v. Viuunt hansti in stomacho in
postrem diem, nec perfici queunt. in cibis non insalubres, ta-
men plurimum natant. Oleum odere mirè.) Aliter legitur in
nostris exemplaribus, ad hunc modum, Nec perfici queunt
in cibis, non insalubres tamen plurimum. Natura oleū
odore mirè. Quod de semine eius faciunt.) Lego, Quod è
semine eius faciunt. Nostri armoracion.) Imò Armora-
ciam. Est enim Latinum nomen. Adeò ceteris cibis prela-
tus rhaphanus, vt ex auro dicaretur rhaphanus.) O battolo-
giā! quid opus erat repertere rhaphanus? Scripsit & Mor-
chion Grecus.) Molchion, non Morchion. Fuit eius nomi-
nis medicus, cuius libellum Latine versum vidimus,
nondum publicatum. In eis longitudine neruus, qui in de-
coctis extrahitur.) In præpositio redundat Lege, Qui deco-
ctis extrahitur. Cicer his seritur mēſibus, Februario, Martio,
Aprilī.) Vetus lectio, Ciceris satus mensibus, Eebr. &c.
Mox est, pluribus modis austerritate victa, non plurimis.
Sed hoc genus leuiora non semper annotamus, ob cui-
tantum lectoris tedium, quale est mox, Melle, vñisque
passis, cūm scribendum sit, Vuīsve. Et aliquantò pōst, Fo-
lia que sunt in eis ampla, pro Quæ sunt his. Effodiuntur bul-
bi ante ver. At deteriores ilico fiunt, si finduntur.) Si findun-
tur, superfluit. Sic enim est in vetustis voluminibus. Ef-
fodiuntur bulbi ante ver, aut de il. fiunt. Aut, id est, alio
qui. Sic libr. 2. capit. 7X. Aut vndique cernerentur hæc
fidera. ¶ Cap. vi. Sectiū duo genera. hoc herbaceum folio.)
Hoc, redundant. Sunt qui & allium & vlpicum inter Opalia
ac Saturnalia seri aptissime putent.) Veteres codices,
Inter Compitalia ac Saturnalia. Pulchriusque existimant
quidam. Sed hoc ad sensum nihil refert. ¶ Cap. vii.
Mirum in beta semine: non enim totum eo anno gigni-
tur.) Non male antiqua scriptura: Non enim totum
codem

Annotationes.

codem anno gignit. Nil ocimo fœcundius. Cum maledictis ac probris ferendum præcipiunt: letius proueniet. Satum etiam pautur terra adacta cuminum, & qui serunt, precantur ne exeat.) Syncera lectio: Cum maledictis ac probris ferendum præcipiunt, ut letius proueniat. Satu pautur terra. Et cuminum qui serunt, precantur ne exeat. Attestantur vetusti codices manu scripti.

(Cap. viii. Est autem satui differentia in folio.) Legendum: Et satui autem differentiae in folio. Alij coloris & temporis satus genera discreuere.) Scribo, Alij colore, & tempore satus, genera discreuere. Cappadocas, Græcas. Longiora his folia, caulisque lati.) Sine causa mutata est vetus lectio: Cappadocas, Græcas, longioris has folii, caulisque lati. Tametsi ad sensum perparum refert. Medicus innocentiorum, quam olos esse indicauere.) Verba, quæ sequuntur, postulant ut legamus Nocentiorem, quem admodum legitur in antiquis voluminibus. Errori occasionem præbuit postrema litera præcedentis distinctionis. Sequenti versu: Utque validis potius in cibo sint: Que redundat. Sed teneritas in dote fit. Frigora non tolerat.) Antiqua scriptura rectius: Sed teneritas in dote, si frigora non tolerat. Est etiam sua gratia nonnunquam plantæ habitum excellentibus, balmyridia vocant.) Vera lectio veterum exemplarium: Nunquam plantæ habitum excellentibus. Intelligendum est enim de plantis brassicæ. Huc facit diminutiva vox, αλυβειδιον. Viret thyrso primum emicante: qui caulem educens, tempore ipso quo fastigiatu est in toros stringitur.) Duæ vocalæ, Quo, & Est redundant, & striatur, lege, non Stringitur. nam inter toros interueniunt striæ, sicut in aruo inter porcas sulci. Eadem ratione striæ columnæ apud Vitruvium leguntur. Sic & melopeones striato cortice conspicuntur. Nullum gratius his solum, quam Rauennatum. Hortorum indicauimus corrudam. Hunc intelligimus sylvestrem asparagum, quem Græci orminum aut mycanthon vocant.) Distingue, Quam Rauennatum hortorum. Indicauimus & corrudam. Hunc intelligo sylvestrem asparagum. Apricis gaudet & siccis, terra quam maxime lateritia.) Lego, Lateraria, Lateritios parientes dicimus, ex lateribus constructos. Laterariam terram, quæ apta sit fingendis lateribus. A Cornelio Cethego in consulatu collega Q. Flaminij.) Quintius Flamininus est verum nomen. Ligusticum sylvestre est. In Liguria & montibus seritur. Vbique suauius satium, sed sine viribus.) Integra manente scriptura, virtiosa distinctio sensum in contrarium deprauavit. Tu sic distinguito, Ligustum sylvestre est in Liguria & montibus: seritur vbique suauius &c. Sinapi nulla cultura, melius tamen planta relata.) Legendum, Planta tralata. (Cap. x. Nanque & ocimum se necat, degeneratque rite in serpyllum.) Vera lectio, Nanque & ocimum senecta degenerat in serpyllum. Item contra formicas.) Lege, Idem. Ac mox: Remedium monstrositum limum marinum, aut cinerem obturandis earum foraminibus. pro eo quod vulgo deprauatè legitur, Limo marino, aut cinere obturatis. Naporum medicina sunt.) Scribo, Medicina est & proxime sequenti versu, Quo si amiso, non Quæ. (Cap. xi. Solummodo ex omnibus lapathum sylvestre melius. Hoc insatiuum rumex vocatur, nasciturque fortissimum. Traditur semel satum durare, nec unquam vitiari terra.) Demiror, quam ob rem castigatoribus visum sit ab archetypo hic discedere. Vetera exemplaria habent sic: Solum verò ex omnibus lapathum sylvestre melius: hoc in satius rumex vocatur, nasciturque fortissimum. Traditur certè semel sa-

rum durare, nec vinci unquam à terra. Que sunt sylvestria.) Atqui non de sylvestribus sermo est, sed de horrenibus. Legendum igitur, Que sunt & sylvestria. Alioquin extra insidit pulueris modo.) Vetus lectio: Aliquando extra infidit. Sed perparum refert, utro modo legas. Apio eximi in coctis obsoniis aceto, in eodem cellario in fassis odorem vino grauem.) Quis intelliget hæc? Syncera lectio: Apio eximunt coqui obsoniis acerum, codem cellarii in fassis odorem vino grauem. Vera autem vniuersalique natura non nisi medico effectu prænoscipotest.) Pernosci, non Prænoscipotest.

EX LIBRO VIGESIMO.

IN fine Proæmii legendum, Tantum venia sit à minimis, sed à salutaribus ordienti. non, Ordinemur. (Caput i. Suscipitur aqua cælesti, atque subsidet. Deinde in Sole cogitur in pastillos.) Legendum, Atque subsidet: Deinde Sole cogitur. Idque melius, quo vetustius erit, quod iam cc. annis seruatum esse, autor est Theophrastus.) Nec hic video cur mutata fuerit vetus lectio, nisi quod castigatores, dum archetypa legere nesciunt, nihil non corrumpunt. Atqui non satis est solum sensum vtcunque reddere: verba etiam ipsa autoris optima fide annumeranda sunt. Reposuimus igitur vetera hoc modo: Melius, quo vetustius: fuitque iam cc. annis seruatum, ut autor est Theophrastus. Partus verò, si in arietis lana alligatum inscientis lumbis fuerit, ita ut protinus ab ea eximatur, & rapiatur extra domum ipsam.) Vtrum tandem iubet eximi, partumne ipsum, an semen adalligatum atque neutrum quadrat. Sequamur & hic antiquam scripturam: Ita ut protinus ab exitu rapiatur extra domum. Iam euidens est, de semine accipendum, quod raptim ab exitu fetus efferti domo vult, quod omnis mora periculosa sit. Tanta vis educendi inest: Supereft vna vox, Ipsam. Lege, Ipsam: ut cum sequentibus cohæreat, Ipsum cucumim, & reliqua. nam haec tenus de succo & semine eius loquutus est.

(Cap. i. Sanat & humores subitos.) Tumores, non Humores. Radix sanat hulcera concreta in modum fani, quem cerion vocant.) Scribo, Quæ ceria vocant, nam melius ad hulcera refertur: nec aliter legitur in emendatis codicibus. Item milipedæ: sepa Græci vocant.) Lege, milipedæ. morsus. Et putreficit locus ipse. Cucumis odore defectum animali.) Distinguere, Ipse cucumis. Idem erratum & proximo capite annotauimus. (Cap. iii. Non nisi saxosis nascent.) Adde præpositionem, In saxosis. In morbo vero regio utiliter semina eius sumuntur.) Legendum, In morbo regio utiliter semina eius sumuntur. Item spina & lumborum ac coxarum dolores.) Lego, Coxendicum. Et ardores capitum, & maxime infantium.) Vetus: Et ardores capitum, in infantium maxime. Democritus in totum ipsum abdicavit in cibis.) Rectius, in totum ea abdicavit. Ea. s. rapa. Et sequenti versu. Ab eis, non, Ab eo. Ibidem, Condirentur, non Codirentur. Item Prodeſſe, nō Prodeſt: ut ex autoritate Dionysii dictum accipiamus. Et iam antea monui de rapo neutri generis, quod perpetuò raparius iste castigator in rapam transmutauit, quod vulgus ita loquatur. Hoc ad albicandam cutem.) Albicare, Latinum non est, hoc significatu, Ad laevigandam legi debet, non Albicandam. Ac mox, Nam, ut supra diximus, erui, hordei, tritici & lupini radix ad omnia inutilis.) Hoc nusquam superius dictum est, & primæ quatuor voces non habentur in vetustis codicibus, quamobrem & nos deleuimus.

(Cap. i. i. i. Quanquam & alibi nascitur, utilior urinæ dunt taxat eiiciende.) Ciendæ non Eiiciendæ. In aqua foliis eius decoctis, bibere vel succum ipsius cyathis

In Plinii Naturalem Historiam

binis. Contrà phlegmoni ipso illinire tusos utile. Inchoantibus verò recentem corticem cum melle.) Hic fœdissimam deprauationem sustulimus , adiuti exemplaribus antiquis. Legendum enim, Aquam foliis eius decoctis bibere , vel succum ipsius cyathis binis contra phthirias: Phlegmoni ipso illinire tusos , liuori verò recenti corticem cum melle : Nec est necesse addere hanc distinctionem, utile. Pendet enim oratio à præcedenti verbo, Prodest. Ceterum cerasis scorpionibus aduersatur , vel ipso semine infectis manibus impunè tractantibus. Imposito raphano scorpionibus, moriuntur.) Non multo mitius hunc locum depravator tractauit. Castigauimus , vnde & priorem, hoc modo , Cætero scorpionibus aduersatur: vel ipso, vel semine infectis manibus impunè tractabis: impositoque raphano scorpiones moriuntur. Hydropericis quoque & aceto & sinapi sumpti.) Scribo , Ex aceto aut sinapi sumpti. Hippocrates capillis mulierum defluos fricari raphanis.) Vetus lectio: Capitis mulierum defluua fricari. ¶ Cap.v. Et Phagedenas hulcerum sifit recens cum melle impositum. Vel aridæ farinæ inspersam radicē eius Dieuches, &c.) Lege , & distingue sic: Et phagedenas hulcerum sifit recens cum melle impositum, vel aridum farina inspersum. Radicem eius Dieu. &c. Inde quoque est proverbiū.) Melius, Inde que est proverbiū. Simillimam staphylino herbam ferit, quam alij gingidion vocant. Tenuius tamen & amarius , eiusdēmque effectus est cōctum crudūmque stomachi magna utilitate.) Ex his verbis intelligitur , gingidion cōctum eiusdem effectus esse, cuius crudum. Atqui Plinius aliud dicit , videlicet gingidij eundem esse effectum, quem staphylini. Sed nihil mirum, si de praauatis verbis & perperam distinctis etiā sensus vitiatus est. Proinde rectius legitur hoc modo: Quam alij gingidion vocant , tenuius tantum & amarius, eiusdēmque effectus. Estur cōctū crudūmque , stomachi magna utilitate. Fastidium abstergit.) Absterget, grāmatista nescio quis mutauit in abstergi , quasi verò alterum Latinè dicatur. In eadem sententia est Diocles,) Lege addendo, In eadem sententia est & Diocles. Heraclides contrà argentum viuum dedit. & Veneri subinde offensantem, egrisque se recolligenibus. Hunc Hicesius ideo stomacho utilem videri dixit, quoniam nemo tres ciceris edēdo continuaret: esse tamen utile conualecentibus ad vitam transeuntibus.) Primum Offensanti, legendum pro Offensantem. deinde particula Hunc, superfluit. præterea Vtile, bis mutatum est in Vtile, non recte. Apparet enim cicer, inter illa nomina connumerari, quæ genus cum numero mutant. Superius enim dixerat. Cicer erraticum satiuo simile est. Sed grauissimum erratum, quod nescio quis pro Ad vinum transeuntibus, scripsit Ad vitam transeuntibus , non sentiens verba hæc de hydroposia ægitorum & cenoposia intelligenda. Et quoniam prolesque similitudo nominum Græcorum confundit, conteximus & de sceli.) Vetus lectio hinc, & in Indice, De sceli: nec erat necesse Græcam vocē pro Latina supponere. quod enī Græci medici ἀσθετικοὶ vocāt, apud Marcellum, qui sub Theodosio floruit, Sil Massiliense legitur. Qui mutauit lectionem, putabat sil, pigmenti tantū nomen esse, cum sit vox polyphemā. Boum morbis medetur, vel si contritum infunditur.) Satis erat: Boum morbis tritum infunditur. nec egebant Pliniana verba tali interpolatore. Siccata autem in umbra farina tusa & conuulsis, & inflationibus , & arterijs medetur.) Legendum: Siccata autem in umbra farina tussi & conuulsis &c. Satu ne olfactu ipso & delacrymationi , & caligini meden-

tur, magis verò succi inunctione.) Caligini tantum his verbis remedia traduntur, si legamus ita, vt Plinius scriptū reliquit, nempe sic: Olfactu ipso & delacrymatione caligini medentur. Significat delacrymationem acrimonia cæparum excitam oculorum caligini prodesse. Purgamenta quoque earum cremata in cinerem illinentes ex aceto, serpentium morsibus inter ipsaque multipedes ex aceto.) Dele Inter, & pro Multipedes, repone Multipedæ. morsibus. Ipsaque, videlicet cæpas. Et si succum ieuni quotidie edant.) Succum, superuacanea dictio. Stomachovtilia esse, ac spiritus agitationi.) Lege , Stomachovtilia esse spiritus agitatione. Apparet eundem castigatorem suprà in hoc ipso capite ex Delacrymatione fecisse Delacrymationi.

¶ Cap.vi. Porro sectiuia sanguinis sisti in naribus, contrito eo obturatis.) Scribo , Porrum sectiuum profluua sanguinis sistit , naribus contrito eo obturatis. Neque enim hoc ita, vt superius, ex autoritate Varronis refert: sed transitum facit ad aliam speciem , quemadmodum est videre in emendatis exemplaribus , Hulcus aciem hebetans, & in angulo oculi perpetim humor emanans.) Lege, Perpetuo humore manans. Epinyctidis est descriptio. Sanguinem rejetientibus succus eius cum caule, aut thuris farina, vel acacia datur.) Scribendum , Cum gallæ aut thuris farina. Allio magna vis , magna etiam utilitates, contra aquarum & quorumlibet locorum mutationes.) In verutis voluminibus nec Etiam est, nec Quorum liber. Aconitum, quod alio nomine pardalianches vocatur, depellit: item hyoscyamum: contra canum morsus. Inque vulnera cum melle imponitur.) Vetus & syncerior lectio: A.q.a.n.p. vocatur, debellat, item hyoscyamum, canum morsus, in quæ vulnera &c. Attritus corporum partibus, vel intumuerit.) Scribendum, Vel si in vesicas intumuerint, hoc est, Etiam si vesicas produixerint attritæ partes. Vel si decocta aqua colluantur.) Decocti, non Dccocta. Porro si indicare pergam quotiescumque in distinguendo peccatum est, vereor ne Lectori tædiosum sit. Sic & voci plus confert.) Plus, redundat. Aut si sanguis etiam excreetur, vel purulenta sint. Et pituitæ sub pruna coctum, potum, & cum mellis pari modo sumptum.) In antiquis voluminibus tantum est. Aut si sanguis excreetur vel purulenta , sub pruna coctum, & cum mellis pari modo sumptum. Cætera verba satis appetit esse nugatoris alicuius additamenta. Quartanas quoque excutere potum caput unum cum laferpitij obolo. In vino austero tuſsim, & alio modo acceptum. Suppuraciones quantaslibet sanat fractæ & incocctum fabæ, atque ita in cibo sumptum.) Omnia hic confusa ac vitiata , distinguenda emendandaque in hunc modum, idque ex fide archetyporum, vt reliqua, Quartanas quoque excutere potum caput unum cum laferpitii obolo in vino austero. Tuſsim & alio modo , ac pectorum suppurationes quantaslibet sanat, fractæ &c. Sensus est, Tuſsim & hoc modo sanari, & illo altero remedio, iam contra quartanas dicto. Iumentis urinā reddere , atque non torqueri tridunt.) Iumenta, non Iumentis.

¶ Cap.vii. Huius lac expissatum.) Scribe, Spissatum. Thyrso & folijs scabritia.) Vetus lectio, Et ipso & folijs scabritia ipso. l.caule, quod nomen proximè præcedit. Quidam & satinijs colligunt, succo minus efficaci.) Melius legitur, Quidam & è satiuis colligunt succum minus efficacem. Et tertio inde versu, Nunc non paucæ restant, Nunc superfluit. Nec nulla res maiorem in cibis auditatem incitat inhibetq. Eadē in causa alterutring, modis.) Lege & distingue: Nec vlla res in cibis auditatem incitat inhibetque

Annotationes.

hibetque eadem: in causa alterutraque modus est. Nuc pulchre cohæredit quod sequitur: sic & alium copiosiores soluunt, modicæ sifunt. ¶ Cap. v i i. *Nigra radices ita in aqua cocta, pruriginem tollunt.*) Lege, Porriginem tollunt. ¶ Cap. i x. *Ergo vel cum vino tritam forbendam, vel ex olei intinctu sumendam.*) Incorruptior lectio, Ergo vel cum his tritam forbendam, vel ex hoc intinctu sumendam. Pendet enim hæc oratio à præcedente. Et alijs compescere mala corporis.) Lege addendo: Et alijs vero. Semen eius tostum auxiliatur contra serpentes, fungorumque venena. In tauri sanguine folia cocta spleneticis que in cibo data, & cruda illita cum sulphure & nitro, profundunt.) O bellum medicum! hic nimis tauri sanguinem etiam pro antidoto præberet. Germana lectio est hæc: Contra serpentes, fungorumque venena, & tauri sanguinem. Folia cocta spleneticis in cibo data, &c. *Nervis utiles: ideo & paralyticis dantur. Luxata in pedibus. Qui sunt ruffi ex his citissime sanant.*) Lege & distingue: Ideo paralyticis dantur. Luxata in pedibus, qui sunt ruffi &c. Elixos assis minus utiles esse adiiciunt.) Scribo, Adiicit, scilicet Diocles. ¶ Cap. x. *Vesica quoque nisi coctum aqua. Si canibus detur, occidi eos.*) Distingue, & castiga sic: Vesicæ quoque nisi decoctum: quæ aqua si canibus detur, occidi eos. Alioqui canes non vescentur asparagis.

¶ Cap. x i. *Verum apud eruditos non aliud erunt terra in maiore sententiarum autoritate est.*) Varietate, non Autoritate. Nam id defunctorum epulis feralibus dicatum existimatur. Ipsius quoque visus claritati inimicum.) Lego, Epulis feralibus dicatum esse, visus quoque claritati inimicum. Nam hoc ex Chrysippi & Dionysij autoritate refertur: ideoque melius per infinitum legitur absque verbo existimatur. Semen datur ex tribus cyathis ex vino albo.) Antiqua scriptura potior, Semen datur & arquatis ex vino albo. Arquatis, id est, iætericis.

¶ Cap. x i i. *Ocum quoque Chrysippus graniter increpuit, inutile esse dicens stomacho, vrine, oculorum quoque claritati.*) Duo verba, Esse dicens, aliquis de suo adiecit, mirum ni elegantiæ causa. Alij vero si eo die feriatur quispiam à scorpione, qui ederit ocum, sanari non posse.) Vera lectio: Afri vero, si eo die feriatur quispiam à scorpione, quo ederit ocum, sanari non posse. Secuta etas alacriter defendit.) Rectius, Acri ter defendit. ¶ Cap. x i i i. *Sextius adiicit, hoc serpentes fugare.*) Vetus lectio: Sextius adiicit, vstum serpentes fugare. Multi succo eius cum melle attrito inuncti.) Lege, Cum melle Attico. Dederunt & cum bitumine infictam, non Infriatam. Item vitiligines vel rugas, strumas, & similia cum hircino & adipe suillo.) Codices veteres: Item vitiligines, verrucas, strumas, & similia, cum strichno & adipe suillo. ¶ Cap. x i i i i. *Is commanducatis & impositis sanari elephantiam, sicut Magni Pompej etate fortuito cuiusdam experimento, propter pudorem facie illita compertum est.*) Elephantiasin, non elephantiam hunc morbum Plinius vocare solet. Legendum igitur pro Elephantiam sicut, Elephantiasin, & bene habebit tota oratio. *Mentæ ipsius odor animum excitat, & sapor aciditatem in cibis: ideo in mammarum mistura familiares ipsæ accessere, vt coire denserè que lac non patiantur.*) Tota via aberratum est. Vera lectio est hæc: Ideo embammatum mixtæ familiaris. Ipsi accessere ac coire denserè que lac non patiantur. Embamata Græcæ vocantur intinctus, ad excitandam orexim inuenti. Recentis succus narium vitia spiritu subducto emendat.) Scribo, Spiritu subductus. *Impeccigines quoque, vel si teneatur tantum, prohibet.*) Intertrigines legendum, quemadmo-

dum est in archetypis. *Morbo regio in vino albo ab alienis datur.*) Lego, A balineis datur. ¶ Cap. x v. Propter colum quoque bibitur, illiniturque vel penicillis feruens, vel astrigitur fasciis.) Vetus lectio: Propter colum quoque bibitur, illiniturque, vel penicillis feruens apprimitur fasciis. Nanque & panibus subigitur.) Vetus lectio, subditur. Sic cap. 17. Panis etiam crustis inferioribus subditum. Sunt & quidam qui cunilam bubulam appellauerint.) Quidam superuacanea vox est hoc loco. ¶ Cap. xvi. *Trita mellis odorem habet, digitis tactu eius coherentibus.*) Melius, Cohærentibus. ¶ Cap. x vii. *Castore taliter demonstrante.*) Vetus lectio: Castor & aliter monstrabat: vt intelligamus alterum piperitidis genus. Sequenti versu lego, *Vtilem, s. demonstrabat. Luxata & contusa in aceto.*) Archetypa, Luxata & incussa. *Vrinam & menstrua ciet.*) Plinius scripsit, Vrinam & menses ciet. sicut paulò post, Pythagoræ inter pauca laudatum, non à Pythagoræ: quod genus depravationis frequens est in hoc opere. *Epiphoris oculorum radicem eius tusam imponit Iolas.*) Lege addendo, E vino radicem eius. Et mox, Extrahendisque, signa in oculos inciderint. *Dysentericis & tenassis datur.*) Rectius, Dysentericis & in tenesimo. Semen hydropicis & cæliacis dedit tritum cum menta. Verum & radicem ad renes.) Castigauimus ad exemplaria hoc modo, Tritum cum menta è vino, radicem & ad renes. Pythagoras quidem non coripi vitio comitali in manu habentes.) Legendum, Pythagoras quidem negat coripi.

¶ Cap. x viii. *Sed satiui albi calyx ipse teritur, & bibitur somni causa. Semen elephantiis medetur.*) Scribendum erat, Et è vino bibitu. Item, Elephantiasi, non Elephantiis. Succus & hic, & herbe cuiusque.) Lege, Cuiuscunque. Sequenti versu, *Vt lactucis, non Aut. Prætorij viri patrem in Hispania bauli.*) Bauli malim, vt sit loci nomine, quemadmodum dicimus Bilbili, Sacili. *Cum his aurium dolori instillatur.*) Melius, Cum hoc & aurium dolori. cū hoc s. rosaceo. Sic & foliis ipsis vtuntur ad sacros ignes. Item vulnera cum aceto.) Si sic legamus, & podagræ vnu remedium peribit, nec sacro igni suum, vt oportet, adhibebitur. Synceram lectionem etiamnum retinent antiqui codices, Sic & foliis ipsis vtuntur. Item ad sacros ignes & vulnera ex aceto. *Experimentum opij est primum odore: syncerum enim perpeti non mos est. Dein in lucernis.*) Indidem castigauimus & hæc, Syncerum enim perpeti non est. mox in lucernis. Sed hic Latinitatis grauior iactura est, quam sensus. Fædiore mendo mox pro, *In pustulas coit, scriptum est, in posca coit, cùm tamen experimentum fiat in aqua, non in posca.* ¶ Cap. x ix. *Inter satiuæ & syluestria medium genus, quod nisi in aruis esset, sponte nasceretur, rhæam vocanimus & erraticum.*) Lectio vetus magis Plinium sapit, Inter satiuæ & syluestria medium genus, quoniam in aruis, sed sponte nasceretur, r.u. & c. Alterum est in sylvestribus generibus heraclion: vocatur ab aliis aphron.) Elegantior est vetus lectio, Alterum è sylvestribus genus heraclion vocatur, ab aliis aphron. ¶ Cap. x x. *Dysenterie & vomicis datur ex aceto.*) Nostra exemplaria habent, Estur ex aceto. *Caput inde litum distillationem toto anno non sentire.*) Illic legitur, Caput illitum ea distillationem anno toto non sentire. Aliquando post pro, Coquitur difficillime, reposuimus, Coqueretur. Refertur enim ad præcedentem particulam, Tanquam. *Hippocrates vulvarum vitiis id infundi.*) Lege, Infundit. Duritas omnes vel cocto, vel crudo utiliter illint putant.) scribo, Putauit, s. Lycus. *Cocto aut per se, aut cum malua, aut lenticula.*) Rectius, Vel per se, vel cum malua,

In Plinii naturalem Historiam

aut lenticula. ¶ Cap. xxi. Aculeos omneis extrahunt illitæ crudæ, aut cum anetho potæ. Decoctæ verò cum radice sua leporis marini venena restringunt.) Incorrupta scriptura aliter haberet: Illitæ crudæ cum nitro: potæ verò decoctæ cum, &c. Nec lapathum dissimiles effectus habet. Est autem sylvestre.) Non hoc dicit, Lapathum herbam esse sylvestrem, sed præter sativum esse etiam aliud lapathi genus sylvestre. Quare melius legitur adiecto, &. Est autem & sylvestre. Folii aquosis.) Rectius, Acutis, ut est in veteribus voluminibus. Vnde etiam oxalidem appellatam videri potest. Oxylapathi semen lotum in aqua calesti, sanguinem prodest rei cibis, adiecta acacia lenti magnitudine prodest.) Prius prodest, redundat. Radicis tantum altitudine differens, & erga dysentericos efficacis effectus, potum, ex vino.) Veteres codices habent, Et erga dysentericos efficaci effectu, potu ex vino. Ut intelligamus hoc quoque differre à reliquis lapathi generibus, quod peculiarem vim contra dysenteriam habeat.

¶ Cap. xxii. Sensus atque sternutamenta capitis purgat.) Lege, Sternutamentis caput purgat. Et vuluarum conuersionem suffitum excitat odore.) Melius, Et vuluarum conuersione suffocatas excitat odore. Addito exiguo oleo & salis.) Scribo, Olei & salis. Ruptis, conuulsis, spasmatum neruis salutare.) Spasticis neruis, nō spasmatum. In ouum inane succum adiicit is.) Rectius, Addit, quam Adiicit. Fugat & odore, cominus si vratur.) Legendum, Fugat & odore omnes, si vratur. omnes, serpentes. Ex aqua bibitur & ad iocinerum dolores.) Antiqui codices habent, Ad iocinerum desideria, familiari Plinio locutione. Stomachi dissolutiones cohibet siue in cibo sumptum, siue in succo potum. Lego, Siue succo potum. Epiphoras cum thure & aqua, aut cum myrrha. Cum vino sedat parotidas. Cum melle, aut adipe, aut cera, stomachi solutiones, inspersum polenta modo.) Aliter legitur & distinguitur in vetustis codicibus, Epiphoras cum thure & aqua, aut cum myrrha ac vino sedat: parotidas cum melle aut adipe, aut cera. Stom. i.p.m. Ad iocineris dolores estur cum vua passa, & ad phthisim utilissime. Semine fuit & ecligmata.) Nimis saepe in distinguendo peccatum est, maximè in his medicinalibus libris, aliquando non uno loco in eodem capite, ut in hoc ipso. Distinguendum ad hunc modum: Ad iocineris dolores estur cum vua passa. Ad phthisim utilissimè è semine f.e. ¶ Cap. xxii. Prodest vesicae cum vi- no leni, & fæminarum menstruis.) Lege addendo, P.v.c.v. leni, & fæ. menstruis hærentibus. ¶ Cap. xxii. Sed ante discessum ab hortensibus, vnam compositionem ex his clarissimam subtexemus.

EX LIBRO VIGESIMO PRIMO.
CAP. II.

¶ Vin & vocabulum ipsum tarde inde communicatum est.) Inde, superfluit. ¶ Cap. iii. Celare eos primùm instituit P.Claudius.) Malo veterem scripturam: Primus instituit. Qui coronam, ipse pecuniáve eius, virtutis ergo arguitur, quam serui equi ve meruissent, Pecuniam partam lege dicit, nemo dubitanit.) Verba Plinij, quibus duodecim tabularum legem interpretatur, restituimus ex fide archetyporum. Quam serui, equi ve meruissent, pecunia partam lege dici, nemo dubitauit. Videlicet quia serui ipsi, & equi pecunia parantur. Ingensque & his seueritas.) Hinc, non His. P. Mutianus, cum demptam Marfy. Munitius, scribi debet. Cuius luxuria noctibus coronatum Mar-

syam, literæ illius describunt.) Antiqua exemplaria habet Literæ illius dei gemunt. Apparet ironiam esse. Florum quidem P.Rhonorem Scipioni tantum adhibuit. Suario cognominabatur, propter similitudinem suarū cuiusdam negotiatoris.) Pro, Adhibuit, lege Habuit, pro Suario Serapio, nā idem nomen fuit negotiatori. Huius fit mentio & libri 7. cap. 12. Nec ei fuit in bonis funeris impensa.) Vetus lectio, Nec erat in bonis. Leuius hoc, fateor: sed cùm videam in hoc capite tam multa de industria mutata, nihil dubito, quin hoc quoque mendum eidem debeamus, cui cetera. Sequenti versu est, Quaque præferabatur, non, Quaque parte fer. Et aliquancò post pro Quod nocerent capiti, legendum, Quæ nocent. Quoniam & in hoc est aliqua valetudinis portio, in potu atque hilaritate præcipue, odorum vi surripiente fallaciter solertia. Nanque scelerata Cleopatra, apparatu belli Actiaci gratificationem ipsius reginæ Antonio timente, nec nisi prægustatos cibos sumente, fertur ab ore eius lusisse extremis corona floribus, veneno illitus. Ipsaque capiti imposita &c.) Egregie hoc loco adiuuerunt nostra exemplaria, in quibus ita legitur, In potu, atque hilaritate præcipue odorum vi surripente fallaciter, scelerata Cleopatrae solertia. Nanque apparatu belli Actiaci gratificationem ipsius reginæ Antonio timente, nec nisi prægustatos cibos sumente, fertur pauore eius lusisse, extremis corona floribus veneno illitus, ipsaque capiti imposta. Est autem perquam familiare Plinio, septimo casu orationem claudere. Quis istas timeret insidias?) Nihilo peior erat vetus lectio, Quis ita t.i. Adeo mibi, si possim sine te vivere, occasio & ratio adest.) Rectius ironice, Occasio aut ratio deest. ¶ Cap. iii. Contrà genera eius nostri fecere.) Contra, redundant. Utilissimum verò plurimis, sed minutissimis, spermoniam.) Pro Spermonia emendati codices habent Spineolam, à spinis denominatam, quemadmodum in alio genere Coronola à coronis nomen traxit. Pangæus nanque mons in vicino fertur.) Lege, Pangæus mons in vicino fert. Negavit centifoliam in coronis addi.) Antiquior lectio est, In coronas addi. Quæ Græcula altera est.) Vetus lectio, Quæ è Græcis altera est. ¶ Cap. v. Nec vallis florum excelsitas maior.) Melius, Nec vlli. Ita odor coloque duplex, vt alius calycis, alius staminis.) Non malè vetus, Et alius calycis, alius staminis. nam ita ad precedentia refertur. Inuenta est in his & ratio inferendi.) Rectius, Inuenta est & in his. Mense Martio macerantur, vt colorem accipient.) Magis placet, Percipient ac si dicat, vt colorem peribant. ¶ Cap. v. Calathiana munus autumni, ceteris veris.) Scribo, Ceteræ veris. Vincit numero foliorum mari- nam quinque folia non excedentem.) Quid opus repetere, Folia? satis erat, quinque non excedentem. Foliorum exilitate usque in fila extenuata.) In antiquis voluminibus legitur, Attenuata. Prima nobilitas Cilicio croco.) Croco, aut scriba addidit, aut interpres aliquis inter prælegendum. Sicut paulò post: Gaudet calcari & atteri pede.) Pedes, non est in manuscriptis. ¶ Cap. v. Troianis temporibus ei iam erat honos. Et hos certe flores Homerus trevis landat, loton, crocon, hyacinthum.) Rectior lectio: Troianis temporibus iam erat honos ei. Hos certe flores &c. Dicit aliquis, leuicula sunt ista, nec annotatu digna. Hunc ego rogaro, ipse & quone animo ferret huius cemodi leuicula in suis scriptis à librariis deprauari. At multo plus religionis debetur veterum monumentis. Omnis autem verno tempore acrior, & matutinis: Quicquid ad meridianas horas diei vergit, hebetatur.) Verior lectio vetus: Quicquid ad meridianas horas dies vergit. Animalium nullum

Annotationes.

nullum odoratum, nisi de pantheris quicquam dictum est, si credimus.) Vetus lectio: Nisi de pantheris quod dictum est, credimus. Dixit autem hoc libr. 8. cap. 17. tametsi quidam illic odorem in colorem deprauauerant. Ut irin atque salinacum, & quāquam nobilissimi sit odoris vtraque.) Lego, Quanquam nobilissimi sit odoris vtranque. Proxima in Macedonia, longissime hæc & candicans. Et ex illis tertium locum habet Africana.) Lege & distingue, Longissima hæc, & candicans: & exilis. Tertium l.h. Pannonia hanc gignit & Norica.) Scribo, Norici, alioqui Noricum dicendum erat, sicut Illyricum. Superque cetera ad famam etiam dignitatis.) Legendum, Ad famam etiam ac dignitates. ¶ Cap. viii. In quibus vnguentu viciisse naturam gaudent. Luxuria vestibus quoque prouocauit eos flores, qui colore commendantur.) Hæc verba non deprauauerunt modò homines insulsissimi, verum etiam partem eorum reuulsam præcedentis capituli fini assuerunt. Scrubendum, In quibus vnguento viciisse naturam gaudens luxuria, vestibus quoque, &c. Paria nunc componuntur, & natura atque luxuria depugnante.) Lege, Depugnant.

¶ Cap. x. Folia smilacis & edera in coronamēta se dedere, coronaque earum obtinent principatum.) Hanc tam ingeniosam deprauationem mirum ni professor aliquis ex cogitauit, dum diuinare mauult, quām ad archetypa recurrere. Vera lectio aliud sonat: Folia in coronamēta similacis & ederae, corymbique earum obtinent principatum. Quia nostris maiore ex parte nomen dare iis defuit cura.) Non minor priore hic error, vt cunque sensus manet. Plinius enim longè aliis verbis usus est: Quia nostris maiore ex parte huius nomenclaturæ defuit cura:

¶ Cap. x. Non durante Attico thymo, nisi in afflato maris seratur.) Seratur, superuacaneum verbum est, natum ex ultima litera maris, & prima dictione sequentis orationis, Erat. Abrotonum iucundi odoris est, & grauis. Floret estate.) Elegantius, Abrotonum odore iucundè graui floret estate. Alsosa enim admodum sunt, & Sole nimio laeduntur.) Hic particulam necessariam, per incutiam librariorum omissem, denuo adiecumus: Et Sole tamen nimio laeduntur. ¶ Cap. xi. Eruitur post equinoctium, vernum radicibus, secaturque ad Lunam xxx. diebus, ita lucens noctibus.) Lege, Erui, siccari, lucere: quod hæc omnia ex commentariis Democriti, referantur. Sequitur enim, Magos Parthorumque reges vti hac. Et in Italia quidem, vt diximus post rosam.) Satis erat, In Italia quidem. Coniunctio hic addita vitiat sermonem. Ceterum hyacinthus maximè durat.) Lego, Ex ceteris hyacinthi. Sed hæc ita, si deuulta crebro, prohibetur in seminibus.) Legendum, Prohibetur in semen abire. Attestantur vetera exemplaria: & alioqui ex illis verbis nullus sensus elici potest. Alterum candidius, qui ferè nascitur ad tumulos.) Rectius, In tumulis. ¶ Cap. xii. Hostilia vicus abluitur Pado.) Melius, Alluitur. ¶ Cap. xiii. Nos tamen trademus, quæ comperimus. Herba est alba, vexatio quidem iumentorum est, sed præcipue caprarum, appellata ægolethron.) Antiqua scriptura potior: Nos trademus, quæ competimus. Herba est ab exitio & iumentorum quidem, sed præcipue caprarum, appellata ægolethron. Huius flores concipiunt noxiū virus, aquoso vere marcescente.) Lege, Marescentes. Aliud genus in eodem Ponti situ viget, ex annona mellis.) Codices vetusti longè aliud habent: Aliud genus in eodem Ponto gente Sannorum mellis, quod abinsania, quam gignit, mænomenon appellant. His sunt, quos posterior ætas Tzanos vocauit, Laxis conterminos. Vtraque Colchica gens fuit in clientela fidéque

Constantinopolitani Imperatoris. Et in Mauritania Cæsariensi, Getulia contermina Massylis. Emendatior lectio: & in Mauritania Cæsariensis Getulia, contermina Massylis. Nam & Getuli, & Massyli hanc prouinciam incolebant, quod ipse Plinius suprà docuit. Remedium aduersus has utique non differendum.) Lege, Remedio, non Remedium. De quo loquendi modo iam suprà capite tertio monui. ¶ Cap. xiiii. Circunlini aluearia simo bubulo utilissimum. Operculum à tergo esse ambulatorium, ut properatus intus sit prosper. Si magnus sit uterus aluearii, prouentus autem sterilis, ne operandi desperatione curam abiificant, id paulatim reduci oportet, fallente operis incremento.) Huius lectionis absurditas magis detegetur, collata ad germanam lectionem, quam ex fide veterum codicium restituimus ad hunc modum. Circunlini alueos simo bubulo utilissimum: operculum à tergo esse ambulatorium, ut proferatur intus, si magnus sit alueus, aut operatio sterilis, ne desperatione curam abiificant, id paulatim reduci, fallente operis incremento. Post has Corsica quoniam ex buxo sit, & habere aliquantam vim medicaminis putatur. Lege, Quoniam ex buxo sit, habere quandam vim m.p. Inde ligulis eligunt florem, id est, candidissima queque: transfunduntque in vas, quod exiguum marine habeat frigida.) Toties expertus fidem veterum codicium, ne hic quidem ausus sum ab eis discedere. Illi pro Eligunt, habent hauriunt. Item, quod exiguum frigidæ habeat. Siccant Sole, Lunaque. hæc enim candorem facit, si sic siccantur. Et ne liquefaciat, protegunt tenui linteo.) Melior vetus lectio, siccant Sole, Lunaque. hæc enim candorem facit. siccantes, ne liquefaciant, p.t.l.

¶ Cap. xv. Maximèque Ægyptus, frugum fertiliissima, sed ut sola iis carere possit.) Non parum detraxit eleganter, quisquis hic particulam Quidem, detraxit. Legendum enim, Frugum quidem fertilissima. Hanc à Nilo metunt.) Scribo, E Nilo. Foliis latissimis, etiam si arbores consparentur.) Rectius, Arboreis. Scandix, come, ab aliis tragopogon.) Vetus lectio, Scandix, quæ ab aliis tragopogon vocatur. Sylvestrium due species. Una mitior est simili caule, tamen rigido, itaque & colu antique mulieres vtebantur, exillis, quam quidam atractylida vocant.) Legendum, Itaque & colu antique mulieres vtebantur ex illis, quare q.a.v. ¶ Cap. xvi. Et ex diuerso stans anchusa, infiando ligno cerisque apta. Est autem mitior iis anthemis, & phyllantes, anemone, & aphace.) Lege, Ediuerso stant, anchusa infiando ligno cerisque radice apta, & è mitioribus anthemis, & phyllantes, & anemone, & aphace. Sic enim melius quadrabit ad præcedentia. ¶ Cap. xvii. Perdicio, quam & Æolia & Ægypti edut, nomen dedit avis.) Verior lectio: Perdicira & aliae gentes, quam Ægypti, edunt. Suprà dixerat, Ægyptios præ ceteris gentibus herbis vesci: nunc dicit, perdicium herbam etiam aliarum gentium cibum esse. Iulio mense secari iubet.) Lege addendo, Iulio mense toto secari iubet. ¶ Cap. xviii. Iunio mense eximi, ante Iulium medium præcipiens.) Melius, Iunio mense eximi ad Iul.m.p. Vsus ad nassas marinas, vitilium nexus elegantium.) In antiquis codicibus tantum est, Vitilium elegantiam. Quanquam professus efficacissimum esse aduersus calculos. Eo factas feminas quidem abortus facere non dubitat.) Syncera lectio, Quanquam professus efficacissimum esse aduersus calculos, eo fouet. Feminis quidem abortus facere non dubitat. Largiori tanta vis expellit eas.) Legendum, Largiori tanta vis, ut expellat eas. Laudatissimus ex Nabathæa iuncus.) Non erat opus hic repetere, Iuncus. ¶ Cap. xix. Ita ut à ba-

In Plinii Naturalem Historiam

Lineis inarescant corpora.) Scribo, Inarescant corpori. Lienique & ruptis vulpis profund : & menstruis foeminarum in vino decoctae: Impositaeque cum melle neruis praecisis medentur. Contrà lichenas & lepras, & furfures in facie emendant.) Lege, & distingue. Lienique & ruptis vulpis profund, & menstruis foeminarum. In vino verò decoctae, impositaeque cum melle, neruis praecisis medentur. Lichenas, &c. ¶ Cap. xx. In hunc locum dilata, cum disputaremus de peregrinis arboribus.) Vetus exemplaria tantum habent, Dilata in peregrinis arboribus, id est, in mentione peregrinarum arborum. Sistit purgationes mulierum. Nardi verò eius, quam Phu eodem loco appellauimus, &c.) Antiqua scriptura melius: Sistit purgationum mulierum impetus. Eius verò, quod Phu eodem loco appellauimus, & reliqua. Crocum cum melle non soluitur.) Cum, redundat. Sequenti versu pro vino & aqua, lege, Vino aut aqua. Collyrio vni nomen dedit.) Lege addendo, Collyrio vni etiam nomen dedit. Dentientibus precipua est, & tussientibus.) Scribo, Dentientibus precipue. Partem eius seruant, & quarundam aliarum herbarum: sicuti plantaginis, substituentium, si parum mercedis tulisse se arbitrantur. Rursusque ut plus operis acquirant, p.e.q.f.e.l.i.) Incorrupta lectio etiamnum durat in vetustis codicibus manu descriptis: Partem eius seruant, & quarundam aliarum herbarum, sicuti plantaginis: si parum mercedis tulisse se arbitrantur, rursusque opus querunt, partem eam, quam seruauere, eodem loco infodiunt: credo ut virtus quæ sanauerint, faciant rebellare. Ciet menstrua: & si cruda detur, hydropicorum aquam sistit. Sistit, verbum superfluit. nam Ciet ad vtrunque refertur. ¶ Cap. xxii. Coxendicibus imponitur cum vino. Articularibus morbis triū obolorum pondere, &c.) Lege addendo non pauca verba: Coxendicibus imponit, & articularibus morbis, & luxatis, tritum ac lanæ inspersum ex oleo. Dant & potionem articularibus morbis t.o.p. Præterea putant usū eius quandam datam gratiam iis veneremque conciliari.) Hæc dictio Datam, superflua est. Coquuntur panis cum farina ordeacea. Lege, Concoquit panos. ¶ Cap. xxiii. Mouet & narium sternutamenta. Aridum, non Narium. ¶ Cap. xxiii. Imposita hulcerum facit stipticam vim.) Scribe, Hulcus facit septica vi. id est, corrosiva. ¶ Cap. xxxi. Ut radice eius proprius admota soporentur, illam sopore enecante vim earum.) Sic scilicet Plinius qui solet. Scribo, Soporetur illa sopore enecans vis earum. ¶ Cap. xxxii. Nec de cnico siue atractylide verbosius disputatione. Ægyptia herba est, & magnum contra venenata animalia præbet auxilium.) Hanc intentiam Plinius aliis extulit verbis, quam quæ in vulgatis leguntur editionibus: Nec de cnico, siue atractylide verbosius dici par esset, Ægyptia herba, ni magnum contra venenata animalia præberet auxilium.

EX LIBRO VIGESIMO SECUNDΟ.
C A P . I I .

Iam verò infici uestes scimus admirabili succo.) Fuco, non succo. Stans & in sicco carpit, quo frugi mundos excusat vsu alioquin fulgentis. Instrui luxuria poterat certè innocentius.) Pro Vsu alioquin fulgentis, antiqua scriptura habet: His alioqui fulgentibus instrui poterat luxuria certè innocentius. Et in sacris legationibus quam verbenæ.) Quam redundant. ¶ Cap. iiii. Vlli nisi ab uniuerso.) scribo, Nulli nisi ab uniuerso distinctione etiam mutata. ¶ Cap. v. Donatus est ea L. Siccius.) L. Siccius, leger-

dum, ut etiam suprà libro octauo monuimus. Hic Decius postea Consul, & imperio & collegio se pro victoria deuouit.) Lege: Hic Decius postea se Consul, Imperioso collega, pro victoria deuouit. Intelligentum de Manlio Imperioso. ¶ Cap. v. Ipse tamen obcessus in toto orbe proscriptus. Hæc corona Sertorio etiam cessit.) Vera lectio: Ipse tamen obcessis in toto orbe proscriptis, hac corona Sertorio cessit. Notum est ciuale bellum Sertorianum, in quo præcipua fuit opera proscriptorum à Sylla. Cohortibus seruatis, totidemque ad eas seruandas eductis.) Lege addendo, Tribus cohortib. seru. Quod & statua eius in foro suo Diuus Augustus scriptis.) Adscripsit, non Scripsit. Addidere videndi pretia delicia luxusque.) Pretio non Pretia. Aliorum banc operam esse credimus.) Vetus lectio: Aliorum hanc operæ credimus. In quibus ipsius prouidentiam natura.) Melius, In quibus ipsis, scilicet aculeatis. ¶ Cap. xi. Hæmorrhoidæ quoque & dysenterie infusa.) Scribo, Hæmorrhagia. ¶ Cap. xxi. Imposita verò herba, aut inde omnino respersum, protinus mori.) Antiqua scriptura: Aut vda omnino respersum. Sequenti versu lege addendo: Vel si herba ipsa. Infantes quoque hulcerati, lege, Exhulcerati. ¶ Cap. xxii. Constat bulbos eius cum ptisana decoctis aptissime mederi.) scribo, Aptissime dari. Foliis in quocunque morbo decoctis magis medici utuntur.) Legendum, Ferè in quocunque. De bulbis enim accipi debet, non de foliis. Vtrunque prodest dysentericis & exhulceratis.) Melius, etiam exhulceratis, hoc est, etiam si sit dysenteria cum exhulceratione intestinorum: quod sanè periculosius est. Contra sanguinem tauri demonstrant succo eius vti.) Paulò elegantius videatur: Demostriat succum eius. Optimus quidem ex iis cibus.) Vetus lectio magis placet: Optimi quidem hos cibi. ut cum præcedentibus cohæreat. Si enim caligaris clausus, se ferri vel chalybis aliquarubigo.) In veteribus tantum est, Ferrive aliqua rubigo. ¶ Cap. xxiiii. Communes in omni eorum genere observationes.) Illic legitur, in omni eogenere. Item hyeme quam æstate utilius, verum tamquam bibentibus. Scriptura vetus, Item hyeme, quam æstate, utilius, & tum aquam bibentibus. Atque ex aceto his qui coagulum lactis sorbuerint.) Lege, Äque ex aceto. Qui se eadem causa precipitauit.) Scribe, Ea de causa. Mox est, Coniecturam sepius fallacem: non Sæpe. ¶ Cap. xxv. Calefacta incitat vomitiones.) Rectius, Inuitat. Quem centesimum annum excedentem cum D. Augustus hospes interrogaret, quam ratione maximè vigorem illum animi corporisque custodisset, ille respondit, Intus multis foris oleo.) Ad sensum quidem nihil refert, libet tamen reponere veterem lectionem, ab audaculis temere mutatam: Centesimum annum excedentem eum D. Augustus hospes interrogauit, quam r. m. v. a corporisque custodisset. at ille respondit. ¶ Cap. xxv. Levatisque siccatis pedibus mirabil modo.) Et hic nihil peius erat antea, Mirabilem in modum. Ad iocineris dolores eam in posca positam concoqui opus est.) Veteres codices melius: Eam cum posca concoqui opus est. Quæ à farina hordei distat, eò quod torretur. Ad stomachum utilis.) Antiqui codices, A farina hordei distat eo quod torretur, ob id stomacho utilis. Datur tepida sorbenda efficaciter prodest.) Lege: Datur tepida sorbenda efficaciter. Peculiariter tamen longo morbo ad habitudinem redactis.) Emendata exemplaria habent, Ad habitudinem redactis, ut de hec tis intelligatur. Neruorum doloribus & aliis feruens in sacco ponitur.) scribendum, Imponitur. Amplius hoc oculis imponitur.) Melius est: Hoc amplius oculis imponitur. Et perse dra-

chm

EX LIBRO O

Annotationes.

ethma pondere exinaniant.) Lego, Exinanit, s. granū. Quoniam in alio non tumesceret.) Vetus, Intumesceret. Semuncia amyli cum ono & passis tribus.) Antiqua lectio, Cū ouo & passi tribus ouis. Mox est Auenacea farina, non Auenæ farina. Sitanus, hoc est trimestrīs.) Scribe, Hoc est ē trimestrī, s. frumento. Et vini, in saccis additus.) Rectius, In saccos additus. Fabalium etiam siliquarum cinis.) Scribo ex veteri exemplari, Siliquarūmque. Nec redundat coniunctio, quando fabalia hīc substantiua vox est, vt alibi quoque apud hunc ipsum autorem. Sed si largius sumatur, aliis soluitur.) sed, superfluit. Horrorem tertianā & quartanā minuere traditur.) Vetus lectio: Minuere creditur. Refertur enim hoc ex vulgi opinione, non ex autoritate medicorum. Maculas ex toto corpore emendat.) Particula Ex, superuacanea est. Aqua decoctum perniones & pruritus sanat.) Decocti, non Decoctum. Si vero ad mellis crassitudinem decoquantur satiui.) Adde necessariam particulam Vel. Decoquantur vel satiui. Suprà enim dixit sylvestres efficaciores esse. Si vero calesti aqua decoquantur, succus ille smegma fit.) Discoquantur, non decoquantur, sequenti versu verbum Solent, redundabat. Item fistulis, cum axungia veteri, ne intus addatur.) lege addendo, ita ne intus addatur. Nascitur inter vitia segetis auenæ Græcae genere.) Græcae, superfluit. Estur & per se, & in patinis cum tenera est recocta.) Posterius Et redundat.

EX LIBRO VIGESIMO TERTIO.

CAP. I.

Et ad expiationem sanguinis quoque adhibent non ultra gargarizationes.) Quid faciunt gargarizationes in expiatione? Legendum igitur, Ad expuitionem sanguinis, qua laborantes hæmoptoicos Græci vocant. Ideo & purgationibus anticipitem temperant.) Putant, non Temperant. Error natus est ex geminatione præcedentis syllabæ. Huius enim colorem nigrum esse diximus, cuius asparagos similes Diocles prætulit veris asparagis.) Vetus lectio: Huius enim nigrum esse diximus. Asparagos eius Diocles p.v.a. Offa infracta efficacius extrahit, quam supradicta.) Plinius scripsit, Vel efficacius, id est, efficacius etiam. Aiunt, si quis in villa eam extruxerit, fugere accipitres, tutaque fieri aues villaticas. Alter eadem in iumento hominēque phlegma aut sanguinem qui screatur, talos circumligata sanat.) Hostibus eueniat ita tractari, vt hīc Plinius tractatus est. Evidem peruelim discere, quanam ratione radices extirpantur apud istos deprauatores, vt ne cætera portenta exagitem. Præstat enim synceram indicare lectionē, ex archetypis erutam: Aiunt, si quis villam ea tinxerit, fugere accipitres, tutaque fieri villaticas alites. Eadem in iumento hominēque phlegma aut sanguinem, qui se ad talos deiecerit, circumligata sanat. Quod sunt candida, aut nigra, aut inter utrumque alia ex aliis, in quibus vinum fiat, alia ex quibus passum.) Emendata lectio: Aut inter utrumque, aliisque ex quibus vinum fiat, alia ex quibus passum. Albana neruius utrius. Stomacho minus que sunt dulcia, vel austera Falerna utrius. Lege, Austera vel Falernovitrius. Somno vero ac securitatibus iamdudum hoc fuit.) Sic enim legendum ac distinguendum, sublata distinctione Accommodatum, quæ redundabat. In sanguinis fluxione post excisos calculos, & omnes alias rosiones foris in spongia impositum.) Legendum, Insanguinis fluxione post excisos calculos, & omni alia, foris in spongia impositum. omni alia, scilicet sanguinis fluxione. Cap. ii. Quandiu extinguatur descensionis periculum denuntians.)

Descensionis, superfluit. ¶ Cap. i i i. Succus eorum carbuncularibus excrescentibus circa oculos hulceribus.) Dele, Excrecentibus. Nam lacrymam, quæ ab arbore ipsa distillat, Æthiopicæ maxime oleæ, mirari satis nō est. Reperti sunt, qui dentium dolores illinendos censerent, venenum esse prædicantes.) Hīc vna oratio, prava nescio cuius industria, in duas disjecta est. Legendum enim coniunctim, Nam lacryma, quæ ex arbore ipsa distillat, Æthiopicæ maximum oleæ, mirari satis non est repertos qui dentium dolores illinendos censerent. Non enim lacrymam ipsam miratur, sed eorum potius temeritatem, qui tam ancipiati remedio vti non dubitarent, cum etiam ipsi venenum faterentur. In fine cap. legendum, Cum decocto lupinorum, non Lupino. ¶ Cap. i i i. Fauces exasperat, & venena omnia cohivet, hebetatque.) Emendatior lectio: Et venena omnia hebetat: absque verbo Cohibet. Cum pari portione mellis ac opij.) Lege Mellis acapni. Ceterum inners & graue sapore corpori.) Dele superfluam vocem, Corpori. ¶ Cap. vi. Expeditur in grauidarum malacia, & quoniam gustatu moneat infantem.) Lego Expeditur grauidarum malaciæ, quoniam g.m.i. Cytinus vocatur à Græcis.) Satis erat, Vocatur Græcis. Tales præpositio-nes sexcentas de suo adiecerunt castigatores. ¶ Cap. vii. Quoniam sudantia huius cibi opera corpora refrigescunt.) Scribendum, Perfrigescunt. Folia eius trita illita hæmorhoidam fistunt.) Lege, Hæmorrhagiam. Post additur ompha-çij aridi pondus sextariorum duorum, aut myrrhæ sextarij vnius. Sed hæc simul mixta vel trita, miscentur decocto.) Hīc sextarij pro denariis sunt suppositi, vt indicant vetusta exemplaria, in quibus sic legitur, Post additur ompha-çij aridi pondus x. duorum, aut myrrhæ x. vnius, croci x. vnius. Hæc simul trita miscentur decocto. ¶ Cap. ix. Lenius succo oleum est ex eodem myro, & vinum quo numquam inebratur.) lege addendo, Lenius & vinum. Et foliis crematis utuntur & succo decocto.) lege, Et succo & decocto.

EX LIBRO VIGESIMO QVARTO.

CAP. I.

S imilis vis Rhodie Cretæ, & argilla nostratis concordia va- lentium. Pix oleo extrahitur.) Hæc dictio concordia, nouam orationem incipit, hoc modo, Concordia valent, cum pix oleo extrahitur, quādo utrumque pinguis naturæ est. ¶ Cap. i i i. Emollit, discutit humore siccatur strumas.) lege, Emollit, discutit tumores, siccatur strumas. Hulcera commanducata imposituque optimè sanari.) scribo, Commanducato impositoque. ¶ Cap. v. Defuncta corpora incorrupta conseruat.) Vera lectio, Incorrupta æuis seruat. De hac locutione & suprà libro xvi. monui.

¶ Cap. vi. Chamæpitys Latinè aiuga appellatur, diciturque propter abortus. Vetus & syncera lectio, Chamæpitys Latinè abiga vocatur propter abortus. Abiga ab abigendo partu, aiugæ cum abortu nihil est commune.

¶ Cap. viii. Ita ut puer quinque folia tribus cyathis dentur.) Rectius, Diluantur, quam Dentur. Acetis radix contusa iocinoris doloribus utilissimè imponitur.) Lege, Efficacissimè imponitur. ¶ Cap. ix. Grauis quidam autor in medicina, virgam ex eadem fractam, &c.) Antiqua scriptura, Grauis autor in medicina, virgam ex ea defracta. Ac mox: Vulgus infelicem arborem eam appellat, non, Infellicem eam, arborem. ¶ Cap. xi. Erythrodanus, quam aliqui ereuthodanum vocant.) lege addendo, Alia est erythrodanus. Tingentibus & radiculari ramos preparat.) La-

In Plinii Naturalem Historiam

nas, non ramos. *Gummi genera diximus.*) Lege, Gum-
mium. ¶ Cap. xii i. Sed & frutex humilior atque spinosus in Nisyro.) Scribo. Aequè spinosus, non Atque. Cal-
catorum ve ex vino decoctum, vel præsentaneum remedium
est.) Nisi legas, Cauliculorum ex vino decoctum: neque
præcedentia cohærebunt aptè, neque sequentia. *Vel ef-
ficaciorem stomaticen præbuere.*) Rectius, Præbuerint.

¶ Cap. xiiii. His subnecemus ea, que Graci, &c.) Non
male vetus scriptura, His subtexemus. ¶ Cap. x v. At-
que is nidor per infundibulum imbibitur in vetere tufsi.) Anti-
quici codices habent, Per infurnibulum. ¶ Cap. xvii.
Pythagarae verè esse pertinax fama antiquitásque vindicant.)
Duæ voces, Verè esse, redundat. *Quod fecisse scimus Cle-
emporum, cum & alia suo & nomine ederet, quis credet?*) Ve-
tus lectio: Quod fecisse Cleemporum cum alia suo &
nomine ederet, quis credat? Achemenidon colore est ele-
ctri, sine folio, nascens in Tardastilis.) Legendum, Achæ-
menido colore electri, sine folio, nasci in Tardastilis. nā
& hoc Democritus tradit. *Alio de his aptiore dicturus lo-
eo.*) Lege, Dicturis. Abundè sit dicturis. ¶ Cap. xviii.
Celebratur autem à Græcis stratiotes. Est ea in Ægypto tan-
tum, & in undatione Nili nascitur.) Melior antiqua lectio:
Celebratur autem & à Græcis stratiotis: sed ea in Æ-
gypto tantum & in undatione Nili nascitur. ¶ Cap.
xix. Qui perunctus est, si despuit ad suam dexteram ter.)
Lege: Qui perunctus est, despuit ad suam dexteram ter.
Tueturque & ab inflammationibus placat.) Scribo: Tuetur-
que ab inflammationibus plagas. *Decoctum ex vino gra-
men ad dimidias è balneis bibi iubent.*) A balneis, non E-
balneis. Et cum caro vnguis excreuerit.) Increuit, non
excreuit. Diocles difficilè parientibus semen eius dedit ace-
tabuli mensura tritum in nouem cyathis sapæ ad tertias par-
tes bibere, ut qui biberint in calida lauarentur.) O Gram-
maticum depravatorem, cui parientes masculi sunt ge-
neris. Emendata lectio hæc est: Diocles difficilè parien-
tibus semen eius dedit, acetabuli mensura tritum in no-
uem cyathis sapæ: ut cum tertias partes biberint, cali-
da lauarentur: & in balneo sudantibus dimidium ex re-
liquo iterum dedit, mox à balneo reliquum, pro summo
auxilio.

EX LIBRO VIGESIMO QVINTO.

C A P. I.

Ipsa que nunc dicetur herbárum claritas, medicina tantum
gratia gignente eas tellure.) Satis erat dixisse, Medicinæ
tantum gignente eas tellure. Gratia, doctulus quispiam
de suo adiecit. Tantum ab excogitandis nouis, ac adiuuanda
vita mores absunt: summumque opus ingeniorum diu in hoc
fuit, &c.) Codices vetusti, Iuuanda, habent non adiuuanda:
& Diu iam hoc, non Diu in hoc. Omniúnque vi-
tam clariorem fecere cognominibus herbarum.) Illic legitur,
Omnium utique vitam. ¶ Cap. ii. Pompeius Lenæus,
Magni Pompeij libertus.) Pompeij, non additur in emen-
datis exemplaribus, nec refert addidisse: satis est, Ma-
gni libertus. Atque subscripte effectus.) Deest vna par-
ticula necessaria. Legendum, Atque ita sub.e. Verùm
& pictura fallax est ex coloribus tam numerosis, præsertim in
æmulatione naturæ, multum degenerat transcribentium
sors varia.) Rectior est antiqua scriptura, Verùm & pi-
ctura fallax est, & coloribus tam numerosis, præsertim in
æmulatione naturæ, multum degenerat transcri-
bentium sors varia. Atque effigie quidem indicata, & nu-
dis plerunque nominibus defuncti.) Scribo, Aliqui ne effi-

gie quidem indicata, & nudis plerunque nominibus de-
functi. Durat tamen tradita persuasio in magna parte vulgi,
veneficiis & herbis id cogi, In eo nanque fœminarum scientiam
præualere.) Malo veterem lectionem, Veneficiis &
herbis id cogi, eamque num fœminarum scientiam
præualere. Sic enim interdum hac pareltica particu-
la Plinius utitur, vt suprà 22. libro, 24. capit. initio, Eam
quoque num, quam lamium inter genera earum ap-
pellauimus. Sic enim eo loco legendum indicauimus.
Vulgus castigatorum, quicquid rarum est, pro deprauato
damnat, suoque mox arbitratu mutare sibi per-
mittit. Ea deinde lectio passim recipitur, etiam summa-
tibus in literis viris talia vt minutiora dissimulantibus.
Hinc fit, vt sexcentis locis apud autores Latinos Etiam
nunc, suppositum sit pro Etiamnum, aduerbiū pro
coniunctione, quamvis hoc ipsum Etiamnunc, Latinè
dicatur, sicut Hodieque, sed persæpe non suo loco pos-
sum reperitur, idque deprauatorum (vt dixi) opera.
Multique Circeios agros, ubi habitant illa.) Agros, redun-
dat, nec est in antiquis exemplaribus. Sunt enim Cir-
ceij oppidum in Latino maritimum, & antiqui Latij fi-
nis. Tum etiam cum rigaretur Ægyptus illa, non tamen esset,
postea fluminis limo inuecta.) Incorruptior est vetus le-
ctio, Cùm etiam, que rigatur, Ægyptus illa non esset,
postea fluminis limo inuecta. Tantum enim Ægypto,
aggerente Nilo accessit, vt Pharos insula, quam Ho-
merus ætate sua vnius diei cursu à continente abesse
scribit, postea litorali vrbi Alexandriæ ponte iungere-
tur. Inde & plerosque video existimare.) Lego addendo,
Ita video existimare. Sed quare nunc non plures noscantur
causa? nisi quod eas agrestes literarumque ignari experiuntur,
ut pote qui soli inter illas viuant.) Et hic vetus potior,
sed quare non plures noscantur, causa est, quod eas a-
grestes literarumque ignari experiuntur, vt qui soli in-
ter illas viuant. Ut radicem sylvestris rosæ: quam cynorrhodon
vocant, blanditam sibi aspectu pridie in fructeto, mitte-
ret filio bibendam in lacte. In Lusitania res gerebatur, Hispania
proxima parte.) Atqui Lusitania remotissima est à
Roma, non proxima. Recurrentum est ad archetypa,
vbi sic legitur, Ut radicem sylvestris rosæ, quam cynorrhodon
vocant, blanditam sibi aspectu pridie in fructeto, mitteret filio bibendam. In Lacetania res gereba-
tur, &c. Nunc probè quadrant omnia. Est enim Lace-
tania regio Pyrenæo vicina, in ea citerioris Hispaniae
parte, que prima se Roma venientibus offert. Depra-
uator ex In Lacetania fecit, in lacte, idque præceden-
tibus verbis pro sua sapientia attexuit. Eadē autorita-
te regioni nomen aliud, quod tum libitum est, finxit,
nec religione vlla erga veterum monumenta, nec le-
ctorum respectu, quos opinor omnes pro fungis ha-
buit. Et talium operam typographi nonnunquam ampla
mercede conducunt, ne non habeant similes labra
laetucas. Alius est, quem nos in priori volumine eiusdem
nominis diximus.) Legendum, Alius est, quam quos in
p.v. Tria enim dracunculi genera monstrauit cap. 16.
Aliudque miraculum excuntis è terra.) O temeritatem!
quorū attinebat priorem lectionem mutare, Exeren-
tis se terra? Sed bellè pensatum est damnum scilicet,
mox scribendo, In terram se condentis, pro In terram
condentis. ¶ Cap. iii. Stomacacem medici vocabant, &
sceletyben. Ei malo reperta auxilio est herba. Haud multo
minus detrimenti accepisse bonos libros, dum confundi-
tur lectio ineptis distinctionibus, quam dum deprauatur,
cū alijs innumeris hic quoque locus, & qui pro-

Annotationes.

ximè sequetur, testes esse possunt. Non solum enim sensus obscuratur, quoties aliquid perperam distinctum est, sed etiam deprauandi occasio vix aliunde sèpius contingit. Veterum codicum lectio talis est: Stomacacen medici vocabant & sceletyben ea mala. Reperta, &c. Miror quidem, quæ nominis esset causa, nisi forte confini Oceano Britannia velut propinquam dicauere. Non enim inde appellatam eam, quoniam ibi plurima nasceretur, certum est. Etiam tum libera Britannia fuit quidem: & hic quondam ambitus, nominibus suis eas adoptandi.) Sequamur & hic archetypa vetera, & statim multum lucis accedet: Mirorque nominis causam, nisi forte confines Oceano Britannia, velut propinquæ, dicauere. Non enim inde appellatam eam, quoniam ibi plurima nasceretur, certum est, etiam tum Britannia libera. Fuit quidem & hic &c. Non fortassis crederet aliquis, cum hæc nostra friuola quoque existimentur.) Vetus lectio melior: nunc fortassis aliquibus curam nostram friuolam quoque existimatius.

¶ Cap. IIII. Laudatissima herbarum est Homero teste, quam vocari à diis putant moly. Ast inuentione eius Mercurio assignat.) Incorruptior lectio: Laudatissima herbarum est Homero, quam vocari à diis putat moly, & inuentionem eius M.a. Versu penultimo lege, Miréque ut contra venenum, non Miréque contra venenum.

¶ Cap. v. Instillavit auribus surdis succum.) Antiqua lectio, Auribus olidis. Cum exta super eam proiecta essent, fertur adhesisse lieni.) Fertur, redundat: pendent enim hæc à præcedenti verbo, Constat. Cui ante omnes plebs adstans plausit.) Stans, non Adstans. Is fuit non vulgaris honor: nam sedens in theatro plebs plurimis & ante Drusum plausit. Antiqui radicem, cortices quam carnosissimos eligeabant.) Melius, Radicem cortice quam carnosissimo feligebant. Turgescen temque in longitudinem fingebant. Lege addendo: Turgescen temque acu in longitudinem fingebat. Nunc ramulos ipsos ab radice sui grauissimi corticis, ita dantes.) Vetus lectio, Nunc ramulos ipsos ab radice quam grauissimi corticis ita dant.

¶ Cap. vi. Alteram lenem scordotin, sine scordion, ipsius manu descriptam.) Antiqua scriptura, Alteram Lenæus, scordotin, siue cordion: ipsius manu adscriptam. Atque in Alpibus plurib[us]que locus in Lycia.) Emendatores codices, Et in alpibus verò, plurimisque aliis locis. Medetur & omnium morbis decocte succus.) Ouium, non Omnium.

¶ Cap. vii. Sunt qui ab Artemide artem: sian cognominatam putent, quoniam priuatim medicatur fœminarum malis.) Antiqui codices melius, Sunt qui ab Artemide Iolithya cognominatam putent, quoniam priuatim medeatur fœminarum malis. Solenne autem erat Græcis fœminis in partu Artemidem Iolithiam inuocare, quem admodum Romanæ lunonem Lucinam implorabant. Intelligendum igitur ab obstetricie Artemide, hoc est, Diana denominatam herbam, non à venatrice. Vis tanta est, ut vel è longinquo succus excipiatur incisa conto. Suscipitur excipulus ventriculo hædino. Humor lactis videtur effluere. Siccatur conto. Sic thuris effigiem habet.) Non paulo syncerius est antiquorum voluminum lectio, Vis tanta est, ut è longinquo succus excipiatur. incisa conto subditur excipulus ventriculo hædino. humor lactis videtur effluere, siccatus cum coit, thuris effigiem habet.

¶ Cap. viii. Aliam quoque amplissimam, quam spartiam vocant. Magna & ea commendatio, quod in ore eam habentes famem sitimque non sentiant.) Cum dicit, Magna & ea commendatio, satis appetit quod & alium eius v. sum indicauit Plinius: alioqui Et, non habet quod con-

jungat. Quo fit, ut libenter accedam archetypis, quæ sic habent: Aliam utilissimam ad ea quæ spartiam vocant. Aliam, scilicet Scythicen. Certè in Indice spartianæ nulla fit mentio, ut iam nihil dubitem, diuinatoris cuiuspiam opera nouam herbam hæc subito enatam Plinio ipse ne per somnum quidem cognitam. Ut in quibus etiamnum hodie in virorum latiore conuictu.) Emendata exemplaria habent, In numero & latiore conuictu. Seruilius Damocrates primus medentium.) Rectius, E primis medentium. Leuius & quod paulò post, Ut dein in balneum descendatur in calidam, scriptum est pro, Ut deinde in balineis descendatur in calidam. Imponitur in ipsa inflammatione, sed imminuta.) Vetus lectio, Non in ipsa inflammatione. ¶ Cap. x. Serpentes necat, cuicunque admota fuerit: & his torporem affert.) Exemplaria vetusta, Cuicunque admota fuerit feræ & hæc torporem affert. Sensus est, eam vim huic quoque therionarcæ inesse, quam magicæ illi suprà memoratæ, vnde & nomen utriusque commune, θηριον, ac si dicas, feræ torpor. ¶ Cap. x. Folia ei plantaginis, nisi angustiora essent.) Vetus lectio, Folia erant plant. Sic Virg. de malo Medicina, Et si non alium latè iactaret odorem, Laurus erat.

¶ Cap. xi. Quanquam mala in aliis terris mandantur.) Manu scripti codices habent, In aliquibus terris. Hæc commanducata, si oculis subinde religetur, plumbum, quod est genus vitij, ex oculis tollit.) Syncera lectio, Hæc commanducata si oculus subinde liniatur, plumbum, quod est genus vitij, ex oculo tollitur.

EX LIBRO VIGESIMO SEXTO.

C A P . L

Sine dolore quidem ullo, aut sine pernicie vita.) Elegans, Sine dolore quidem illos, ac sine pernicie vita. Nec nisi usque in ossa corpus exustum esset, non rebellante tædio.) Et hoc mollius est in manu descriptis codicibus, Ni usque in ossa corpus exustum esset, rebellante tædio. H. S. C. elocasse in eo morbo ad curandum se.) Ad redundant. Duritia rubens variis modis.) Vetus lectio, Varicis modo. Ad posterum verò nigrescente.) Lege, Ad postremū. Quid hoc esse dicemus?) Rectius, Dicamus. Paruum enim erant homini cætera morborum genera, cum suprà ccc. essent, nisi etiam noua timerentur. Neque ipsi homines pauciora sibi opere suo negotia important.) In emendatis exemplaribus legitur, Certa morborum genera, non Cætera. Deinde, Neque ipsi autem, coniunctione adiecta. Præterea, Opera sua, non Opere suo. ¶ Cap. ii. Sedere nanque in his scholis auditioni occupatum gratius erat.) Malim veterem lectionem, Auditioni operatos, id est, operam dantes. Sic apud Nasonem, studiis operata Mineruæ.

¶ Cap. iii. Asclepiades atate Magni Pompej Rhetorice magister, nec satis in ea arte questuosus.) Nihilo deterior est antiqua scriptura, Orandi magister, nec satis in arte ea questuosus. Ambulationem, gestationēque, cum unusquisque semetipsum sibi præstare posset intelligere. Fauentibus cunctis, ut essent vera, quæ facillima erant, uniuersum prope humanum genus circumegit in se.) Sine cræctio ex antiquis exemplaribus repetita est hæc: Ambulationē gestationes: quæ cum unusquisque semetipsum sibi præstare posse intelligeret, fauentibus cunctis ut essent vera quæ &c.

¶ Cap. iii. Siccentur Æthiopide Pontine paludes.) Adeo aduerbiū hodie Æthiopide. Transit enim à priscis temporibus ad sua. Castigator delicatus hiatu offensus submo

In Plinii Naturalem Historiam

submouit aduerbium, ut illi quidem videbatur, supervacaneum. Nanque apud eundem Democritum inuenitur compositio medicamenti, quo pulchri bonique & fortunati gignantur liberi. *Cur nunquam Persarum regi talis est dedita?*) Præclarè sanè de Plinio merentur, qui illi talem sermonem affingunt, qualis vix hoc seculo in aliquo mediocriter eruditio ferri posset. Quid enim sibi volunt hæc verba, Cur nunquam Persarum regi talis est dedita? Scribendum iuxta archetyporum fidem: Nam quæ apud eundem Democritum inuenitur compositio medicamenti, quo pulchri bonique & fortunati gignantur liberi, cur nunquam Persarum regi tales dedit? hoc est, pulchros bonos & fortunatos. Atque ita melius iam hæc oratio ad præcedentia quadrabit. *Igitur demonstratarum priore libro herbarum reliquos effectus dicemus, adiiciemusque, quas ratio dictauerit.*) Elegantius: Reliquos effectus reddemus: adiiciemus, vt quasque ratio dictauerit. *Vt ruminis radix trita ex acetato illinitur.*) Parum quidem ad sensum refert: malo tamen & in talibus probatorum exemplarium fidem sequi, vbi sic legitur: *Vt ruminis radix trita ex acetato illinitur. Petris tantum adhærens, vt muscus.*) Lege, Totum adhærens. Nam & muscus petris totus adhæret. *Proserpinaca cum muria & ex oleo trita.*) Vetus lectio: Cum muria ex mænis & oleo trita. *Vt non ex quo quis falsamento muria adhibenda sit, sed è solis mænis.* ¶ Cap.v. *Condurdon herba solstitialis, flore rubro, suspensa in collo, comprimere dicitur strumas: Item verbenaca cum plantagine, digitorum vitiis omnibus, & priuatim pterygiis, Quinque folium medetur pectoris vitiis. Vel quod grauissimum est tussis, huic medetur panacis radix in vino dulci.*) In medicinalibus his libris grauiore periculo peccatur, qui tamen nihil maiore religione tractati sunt, quam cæteri. Vel hic locus quot mendis scater. Itaque totum retexemus nostra exemplaria sequendo: Condurdum herba solstitialis, flore rubro, suspensa in collo, comprimere dicitur strumas: Verbenaca cum plantagine. Digitorum vitiis omnibus, & priuatim pterygiis quinquefolium medetur. In pectoris vitiis vel grauissimum est tussis, &c.

¶ Cap. vii. *Plantago autem per se sumpta in cibo cum lente, alicæve sorbitione.*) Legendum, Aut per se sumpta in cibo, aut cum lente alicæve sorbitione. *Capnon herbam qui edere, bilem per vrinam trahunt.*) Vetus lectio melior, Capnon, herbam qui edere, bilem per vrinam redundit. *Radix verò consiliginis, quam nuper inuētam diximus, suum & pecorum omnium remedium præsens est. Pulmonum vitium vel traiecta tantum in auricula.*) Et hic vetus posterior: Radix herbæ consiliginis, quam nuper inuentam diximus, suum quidem & pecoris omnis remedium præsens est pulmonum vitio, vel traiecta tantum in auricula. *Tripolium in maritimis nascitur saxis, ubi allidit unda.*) Alludit, non Allidit. *Cacuminibus thymo, dulcis, & sitim sedat.*) Moilius est, Dulcis, & sitim sedans. ¶ Cap. viii. *Psyllium in aqua cum radicibus decoctum.*) Antiqua scriptura, Psyllium in aqua: Acori radicis decoctum. Vtrobique subintelligitur verbum, bibitur, ibidem præcedens. *Natura ei, molliendi, siccandi, coquendi.* Rectius, Concoquendi. *Cochlearibus quinque additis in cyathis tribus vini.*) Latinus est, In cyathos tres. Sicut mox, *In aquam mulsum addito pondere denariorum duorum. Sumitur & eligmate ad pectoris vitalia.*) Vitia, non Vitalia. Bibi ex aqua acetabuli mensura: dimidia detrahere pituitam.) Legendum: Bibi ex aqua acetabuli parte dimidia, detrahere pituitam. *Radix eius in aqua mulsa duodecim pondere dena-*

riorum.) Nimium sanè hoc pondus esse vel cæco apparet. Lego x. duorum pondere. Errori occasionem dedit nota denarij. *Scammonium quoque dissolutionem facit.*) Lege addendo, Dissolutionem stomachi facit. *Virus redolens, fuminosum linguæ tactu lactescens.*) Scribo, Gummousum, linguæ tactu lactescens. *Quod fit herbæ farina & tithymali marini succo.*) Lege, erui farina. *A radice foliis pendet.*) Legendum, Foliis pendulis. *Farina erui, aut fici.*) Ficis, non Fici. *Foliis tussis, priore minus efficax.*) Lege addendo: Fit & è foliis tussis. Semen & dentium cauis cera includitur. *Colluuntur & dentes succo radicis decoctæ in vino.*) Vetus lectio, Colluuntur & radices decoctæ è vino. Dentes, repeterè superuacaneum est, & decocti significatio satis nota. *Et ipsum etiam in asperis nascens.*) Etiam, redundat. *Ita vt sit totum acetabuli modo.*) Rectius, Acetabuli modus. *Peucedani succus inflationes & ructus gignit.*) Longè aliter antiqui codices: Peucedani succus inflationes, ructus gignens, nam & huc referendum verbum Discutit, quod proximè præcedit. *Datur in somnum euntibus, addito nitro seu polenta. Simul si post cibum detur.*) Vera lectio: Datur & in somnum euntibus addito nitro vel polenta, si multo post cibum detur. *In Vino ictericis dari atque illini, utilissimum est.*) Antiqui codices: Hoc in vino enterocelis dari. Et enterocelarum remedium huic loco magis appositè conuenit, secundum ordinem membrorum. *Itemque genitalium inflammationem.*) Adde Omnes: Inflammationem omnem. *Sympyti radix illita enterocelas cohibet. Aufert & genitalium nomas hypocrithis alba.*) Legendum, Sympyti radix illita enterocelas cohibet: genitalium nomas hypocrithis alba. Nam cohibet, tam ad nomas refertur quam ad enterocelas. *Præcipueque eius usus ad stranguriam.* Elegantius absque coniunctione, Præcipui usus. *Verum largior quoque inflationes.*) Scribe, Verum æquo largior inflationes. Et sequenti versu. *Humorem trahit, non Dolorem. Vesicae autem callithricon trita, similis cumino, medetur, & data ex vino albo.*) Vetus lectio, Trata simul cum cumino, & data ex vino albo. Nec est necesse repeterè verbum Medetur, eodem versu præcedens. *Parvis è radice foliis quinis.*) Melius, A radice. ¶ Cap. ix. *Plurimum remedium esset si virgo imponat.*) Lege, Plurimum referre, si virgo imponat. ¶ Cap. x. *Quæ talis est, mollugo vocatur.* Similis & asperioribus foliis asparago.) Scribendum, Quæ talis est, mollugo vocatur, similis, sed asperioribus foliis, asperugo. *Vt intelligas duo lappaginis genera, vtrunque à peculiari qualitate denominatum.*) ¶ Cap. xi. *Ramosam, & interuallis binum palmorum.*) Rectius, Ramosam ex interuallis. *Vt binum palmorum interualla inter ramos intelligentur.* Phthisin sanat & plantaginis succus, si bibatur. *Et ipsa decocta in vino cum sale & oleo à somno matutino refrigerat.*) Magis placet, quod in vetustis habetur codicibus, Phthisin sanat & plantaginis succus, si bibatur, & ipsa decocta. In cibo cum sale & oleo à somno matutino refrigerat. Certè hæc lectio magis Plinii resipit: nec medicos dissensuros puto, ad quorum tribunal hunc locum reiicio, sicut & eum, qui mox subtextetur. *Quinquefoli centrita folia ex vino sumpta diebus xxii. in betonica farina pondo denariorum tredecim cum aceti scillitici cyatho.*) In iisdem codicibus longè aliud legitur, & quidem rectius, quantum ego video, Quinque folij contrita folia ex vino pota diebus xxxi. Vetonicae farina pondere x. trium cum aceti scillitici cyatho. Ediuerso lethargicos excitari labor est. *Hoc præstat euphorbia (ut perhibent) ex aceto naribus tactis peucedani succo.*) Agnosco

Annotationes.

nosco eundem, quem prioribus duobus locis, castigatorem: quem si offendebat soporifera vis in peucedano, eadem opera poterat id omnino tollere, contentus euphorbio suo: nunc manet idem scrupulus, neque docet, quomodo sit euphorbium adhibendum. Syncera lectio in nostris exemplaribus est haec: Hoc præstante (vt prohibent) ex aceto naribus tactis peucedani succo. Eruptiones pituitasque emendat plantago.) Scribo, Eruptiones pituitæ emendant, plantago, cyclamini radix.

¶ Cap. xiii. Et ad hoc amplius addo, iocineris aut lateris contorsionibus.) Legendum, Et hoc amplius à vocis aut lateris contentionibus. Eritihale est flore luteo.) Lege, Eritihales. ¶ Cap. xxi. Spicula sagittariorum extrahit.) Sagittarum, & non Sagittariorum. Psilothrum nos quidem in muliebribus medicamentis tractamus, verum etiam viris in usu est.) Antiqua scriptura: Verum iam & viris est in usu. Cum dicit Iam, significat nouum eius usum apud viros esse, postquam mores degenerare coeperunt. Qua drupedum scabiem sanat hyssopum ex oleo fumum. Anginas peculiariter sideritis.) Satis appetet inepte dici, hyssopum ex oleo fumum. In nostris exemplaribus durat syncera lectio: Quadrupedum scabiem sanat hyssopum ex oleo, suum anginas peculiariter sideritis.

EX LIBRO VIGESIMO SEPTIMO.

CAP. I.

Crescit apud me certè tractatu ipso admiratio antiquitatis.) Libens audirem, quidnam mouerit castigatorem, vt vnam particulam in ipso statim initio derraharet, idque contra fidem archetyporum, quæ sic habent: Crescit profecto, apud me certè, tractatu ipso admiratio antiquitatis. Nunc vero Deorum fuisse eam appareat, aut certè diuinam etiam cum homo inueniret: eandemque omnium parentem genuisse haec & ostendisse.) In emendatis codicibus est, Cum homo inueniret. Ibidem coniunctio geminatur, Et genuisse haec, & ostendisse. Verum etiam montes, & excedentia in nubibus iuga, partusque pecorum & herbas quoque inuicem ostentant.) Hic quoque veteres codices à vulgatis editionibus discrepant: sic enim in eis legitur: Verum etiam montes, & excedentia in nubes iuga, partusque eorum & herbas quoque inuicem ostentante, scilicet Romanæ pacis maiestate.

¶ Cap. ii. Hoc quoque tamen in usus humanae salutis, vertere, scorpiorum ierbis aduersari experiendo aconitum.) Cum hæ particulæ, Hoc quoque, nihil aliud quam aconitum referant, non erat opus repetere. Sed talia permulta passim ex interpretum glossulis in contextum irrepsierunt. ¶ Cap. iii. Omnia animalia quæ sint salutaria ipsi nosse ipsa, præter hominem.) Ipsa, non est in emendatis exemplaribus, sensu nihilominus absoluto. Fas ergo nobis erit, qui nulla diximus venenata, nunc demonstrare, quale sit aconitum.) Rursus illic minus est verborum ac syllabarum, nullo tamen sensus detimento, hoc modo: Fas ergo nobis erit, qui nulla diximus venena, monstrare quale sit aconitum. Poterant videri casu aliquot literæ omisæ, nisi toties deprehensa esset, quidlibet in quidquis mutandi temeritas, etiam gratis, nullaque occasione inuitante. ¶ Cap. iv. Præterea in Æthiopia nascuntur, & in Ida.) Lego, Præter Æthiopiam nascuntur & in Ida. Huius vetusta nidor vrinam cit.) Scribo, Huius vstæ nidor vrinam ciet. Radice una, ceu palo in terra dimissa.) Rectius, In terram demissa. Usus in multis & principalis aluum soluere, cum penè sit sola medi-

camentorum, quæ per se id præstant. Confirmat etiam stomachum, adeò ut non infestet vlla vis contraria.) O hominem (ne quid durius dicam) malè feriatum, quisquis hunc locum suo more interpolauit, pro elegantissima Plinij locutione suas nugas substituens! Germana lectio haec est: Vsus in multis, sed principalis aluum soluere, cum penè sola medicamentorum, quæ id præstant, confirmet etiam stomachum, adeò non infestet vlla vi contraria. Vsus eius ad collectiones inflammationesque: quin emendat omnia quæ helxine.) Pro Quin emendat omnia, veteres codices habent, Et in eadem omnia. Ambrosia vagi nominis est, & circa alias herbas fluctuans, fruticem unum habens densum.) Pro fluctuans, lege Fluctuati, scilicet nominis: pro Habens, Habet. Anonymos à non inueniendo nomine nomen inuenit.) Argutior est vetus lectio: Anonymos non inueniendo nomen inuenit. Item aristogiton, in vulneribus præclarus.) Hic stupidus aliquis conatus est noua metamorphosi ex medico herbam facere, eique virtutes, quæ sunt anonymi, attribuere, cum sit legendum, Aristogiton, & subintelligendum præcedens participium, Celebrata. Quin & in Indice Aristogiton inter exteros autores connumeratur.

¶ Cap. v. Arction aliqui potius arcturum vocant.) Potius, redundat. Sed ascyon maiores habet ramos, qui ascynoides vocantur.) Dele has duas voces, sed ascyon: atque ita lege, Maiores habet ramos, quod ascynoides vocant. Sic enim legitur in emendatis exemplaribus, & sic magis lectio quadrabit, quod ascynoides herbae nomen sit, non ramorum. Come trita veluti cruentata.) Rectius, Cruentant, hoc est, cruorem reddunt.

¶ Cap. vii. Actaea graui foliorum odore, caulis anist geniculatis.) Vetus lectio, Caulibus asperis geniculatis.

¶ Cap. viii. Trahit eadem potionē secundas semine, lac minuitur in vino, aut mulsa aqua poto.) Lege & distingue hoc modo, Trahit eadem potio & secundas. Semine lac minuitur, in vino aut mulsa aqua poto. Cynosorcinus aliqui orchin vocant, foliis olea, mollibus, ternis, parvus que semipedis longitudinis, in terra stratis.) Antiqua scriptura, Foliis olea, mollibus, ternis, per semipedem longitudinis in terra stratis. Et albi genus chrysolachani traditur.) Veteres codices, Et aliud genus chrysolachani traditur.

¶ Cap. x. Caulem habet duorum palmorum.) Imò cubicorum. loquitur enim de pæonia, si quis dubitat de fide codicum, suis certè oculis credere cogetur, si hos modò consulere libuerit.

¶ Cap. xi. Hippoglossa folia habet figura sylvestris myrti.) Non Hippoglossa, sed Hypoglossa. Non enim ab equinæ linguæ similitudine dicitur, sed quod paruum folium, ceu lingua, de folio eius exeat. Aliqui egonychon vocant, alijs Dios pyron, alijs Heraclean.) Vetusta exemplaria pro Heraclean habent Heracleos, vt sit genitiuss, quemadmodum Dios, & subaudias Pyron, ac si Latinè dicas, Iouis Herculisve triticum. Quod & magis miror, quoniam utilis prodatur sanguinem excreantibus.) Legendum, Quod eo Magis miror.

¶ Cap. xii. Vis ei styptica & exhalceratrix.) Scribo, Septica, id est corrosiva, vt nunc medici vocant. Sequenti versu scribo: In Augustum mensem incurrente, non in Augusto mense. Ergo species lymphantium hot modo animorum esse credimus.) Vera lectio, Ego species lymphantium hoc modo animorum esse crediderim. Foliis ruta, similis graminis.) Antiqua lectio, Foliis ruta, semine graminis,

In Plinii Naturalem Historiam

De Polygono, siue sanguinaria loquitur. Mares autem semine tantum differunt, quod est incipiente oliua.) Incorruptiores codices hanc lectionem habent: Mares autem semine tantum differens, quod est incipientis oliua. Mares autem, scilicet partus facit, quod hic quoque subintelligi debet. ¶ Cap. xiiii. Foliis lenticula densis, amaris, aduersis in se.) Lege, Aduersis inter se. De trichomane loquitur. Tragonia herba qualis sit, non traditur.) Vetera exemplaria & hic in contextu pro tragonia constanter habent trachiniam & in margine annotatam: nec aliter est in primo libro, qui Indicis vicem obtinet. Tragonis, siue tragion, nascitur in Creta tantum insula, in maritimis.) Paulò elegantius est: Nascitur in Cretæ tantum insulæ maritimis. Phrygia omnino non nasci.) Lege, Non innasci.

EX LIBRO VIGESIMO OCTAVO.

CAP. I.

Quanquam & ipsi consensu proprii iudicij ita eligere laborauimus, potiusque curæ rerum, quam copiae, institutius.) Antiqui codices multò melius: Quanquam & ipsi consensu propè iudicata eligere laborauimus. Quod Plinius hic de se prædicat, id non minus verè ipsis quoque usurpare possem, ut qui nihil magis, dum hæc tracto, præ oculis habuerim, quam veterum iuxta atque emendatorum exemplarium inter se consensum: cuius propositi neandum pœnitet, & bona quædam spes pollicetur, candidos quoque qui Musarum fores pulsant, hanc nostram opellam non omnino fastidituros: fierique potest, ut & illis qui iam intra adyta penetrarunt, non nihil conferat: de iis duntaxat loquor, qui Plinianæ lectionis audi non semper vetera exemplaria ad manus habent, quo recurrere possint, quoties cunque scrupulus aliquis inciderit. Sanguinem quidem gladiatorum bibunt, ut bibentibus populis procul sint comitiales morbi.) Quantò melior vetus lectio: Sanguinem quoque gladiatorum bibunt, ut viuentibus poculis, comitiales morbi. Cum è plagiis hunc ne ferarum quidem admoueri ora fas sit humana. Idque magis ad præcedentia quadrat. Quasi verò sanitas videri possit, feram ex homine fieri. Quin morbo dignum, non ipsa medicina grata, egregia hercule frustratione, si non prospicit. Aspici humana exta nefas habetur, quanto magis mandi!) Et hic locus est unus e pulchre contaminatis. Restituimus, unde cætera, sic: Quasi verò sanitas videri possit, feram ex homine fieri, morbōque dignum in ipsa medicina, egregia hercule frustratione, si non prospicit. Aspici humana exta nefas habetur, quid mandi? Sequenti versu, Fecisti, redundabat. Vitam quidem non adeò extendendam censemus, ut quoquo modo pertrahenda sit.) Syncera lectio: Vitam quidem non adeò expetendam censemus, ut quoquo modo trahenda sit. Vel ex hoc capite abundè perspicuum esse potest, & nostrum laborem minimè superuacuum esse, & illos per læpe falli, qui librorum typis excusorum fiducia de veteribus manuscriptis vix vñquam cogitant, ignari quantum sibi in priscom monumentis conspurcandis sacrilega, publicoque odio digna, quorundam non dico amusorum, sed planè asinorum, audacia permiserit: cum non raro fiat, ut tenebrio quispiam plus mendarum in vnum aliquod boni autoris opus ex putido suo cerebro inuehat, quam

quantum septem alij docti viri, omni cōnatū adnisi, perpurgare sufficiant. ¶ Cap. ii. In titulo capitinis scribe: Ostenta & sancti, & depelli. Extat Tucciae Vestalis incestæ precatio.) Atqui incesti crimen falsum erat. Legendum igitur, Incesti deprecationis, Ac mox sequenti versu, Anno vrbis, non Anno vrbis Romæ. Nam Romæ, nugator aliquis addidit contra omnium doctorum consuetudinem. Sic dicimus, Anno ab urbe condita, non Ab urbe Roma. Et omnia approbantibus dccccxx. annorum eventibus. Lege, Ea omnia. Mancipia fugitiua retinere in loco preicationis.) Preicatione, non Preicationis. Et quod ibi statim subtextitur, Quod si semel recipiatur, in antiquis voluminibus non male legitur: Cùm si semel recipiatur. Neque diras aues, neque villa auspicia pertinere ad eos, qui quanque rem ingredientes obseruare se ea negauerint.) In emendatis codicibus non additur Aves: quibus eò libentius accedo, quòd suprà in hoc ipso capite sic legatur: Quoties ipsæ diræ obstrepentes nocuerint. Et solent plerunque voculas tales assidue glossulari, longè interdum à scopo aberrantes: quod & hic factum equidem non dubito. Quinetiam & legum ipsarum in xii. tabulis verba sunt.) Rectius antiqua scriptura: Quid non & legum &c. Inepte enim simul ponuntur, Etiam &c. Non pauci etiam serpentes ipsas recantari, & hunc vnum esse ipsi intellectum.) Aliquanto mollior est vetus lectio: Et hunc vnum illis esse intellectum, quam si repetatur, Ipsas, ipsis. Incendio inter epulas nominato, aquam sub mensa profundi abominamur. Quem non offendat huius lectionis absurditas? aut quis non sentiat, alteram esse synceram, quæ in implexis etiam quibusdam codicibus habetur? Incendia inter epulas nominata aquis sub mensas profusis abominamur. Aqua profusa pulchre conuenit incendium abominantibus: at quid causæ vel communi nisi possimus, cur ad incendium nominatum aquæ effusionem abominari debeamus? aut cur aquam profundi potius abominamur, quam incendij mentionem? Prinsquam eam ipsum nominaret, alijsve ei prædiceret.) Lege, Priusquam ipse eam nominaret. Nam Ipse, & Alius sibi iniicem opponuntur. Carmina quædam extant contra ambusta. Quædam etiam in partus. Sed in prodendo obstat ingens verecundia.) Antiqua exemplaria hoc loco non parum discrepant à vulgatis editionibus, Contráque morborum genera, contráque ambusta, quædam etiam experta, sed prodendo obstat ingens verecundia: ut de experimentis intelligatur, non de partibus.

¶ Cap. iii. Hominum monstrificas naturas, & veneficos aspectus plenus diximus in portentis gentium.) Plenus, superfluit. Nam in insula Nili Tentyri.) Tentyra potius, quam Tentyrij. ¶ Cap. xiiii. Sed & alios efficaces eius usus recognoscet vita. Ita despiciimus comitiales morbos, hoc est, contagia regerimus. Simili modo & fascinationes repercutimus, sinistra dextraque clauditatis occursum.) Primùm Ita, redundant, natum ex præcedenti dictione, Vita. Deinde Sinistram, similiter superfluit. Legendum enim, Fascinationes repercutimus, dextraque clauditatis occursum. Quæ postrema vox cum finali litteram casu aliquo amississet, nec iam compareret alter accusatiuorum, castigator, ne nihil ageret coniunctio, de suo adiecit Sinistram, itaque error errorem perperit, ut ferè sit, quoties absque archetyporum præsidio, ex nobis ipsis synceram lectionem addiuinare conamur, iustissima hercule frustratione, sed graui studiosorum incommodo, quibus ad hunc modum nimium saepè

Annotationes.

Sæpe os sublinitur. Veniam quoque à Deis spiei alicuius audacioris petimus in sinum spuendo. Etiam eadem ratione terrena.) Etiam aptius præcedentibus cohæret, in sinum etiam proprium. Nunc mirum dicemus, sed experimento facile.) Dele, Nunc, Sic enim magis aures ferit, atque ad attentionem excitat, Mirum dicemus: & sic ferè Plinius loqui solet, nec aliter habent probatæ fidei exemplaria: quod dissimulasse, ni studium esset non sensus modò suos reddere Plinio, sed verba etiam ipsa, quantum fieri potest, annumerare. Leprasque ieuno illitu arceri.) Ieiunæ, non Ieiuno. Ac mox, Marcion, non Martion. Adiecta precatione, se vinxisse eandem & soluturum.) Scribo & distinguo: Se vinxisse, eundem & soluturum. Ee sunt: abstinere à cibo nimio.) Scribe, Abstinere cibo omnino. Notandum, nullum animal aliud prater hominem calidos potus sequi. Hic duæ dictiones superfluunt, Præter hominem, hominis videlicet alicuius malè feriati assumentum. Item posca oculos contra lippitudines, certa experimenta sunt.) Sic enim claudendum hoc caput, vt sequentis initium sit, Sicut totius corporis, contrà quām in vulgatis editionibus hæc capita distinguuntur.

¶ Cap. v. Ultimoque probro maius in cibis triumphali bus sedenti dicebatur, vel in Capitolio epulanti.) Tota hic aberratum est via: in eam reducent nos archetypa, in quibus ita scriptum est: Ultimoque probro manus in cibis triumphali seni deducebatur, vel in Capitolio epulanti. Sensus est iam planus, qui antehac erat obscurissimus.

¶ Cap. vi. Digitis pectinatum inter se amplexus.) Magis placet antiqua scriptura, Digitis pectinatum inter se implexis. Nam è diuerso scandentesque: Lege, Nam euer-
sos scandentesque. Atque etiam quotidiani cinctus tali modo.) Rectius, Tali nodo. Augurium ex hominè ipso non est timendi mortem in ægritudine.) Scribendum, Augurium ex homine ipso est non timendi mortem in ægritudine. Contra aurium pituitas vermiculosque.) Lego, Aurium pura, id est, aures suppuratas. Hulcera capitum, prurigines.) Pro Prurigines, malim Potrigines, quod est in antiquis exemplaribus. ¶ Cap. vii. Alij cum hyssopo & adipe anserino.) Oesypo, non hyssopo. Est autem œsypum, vt Nasonis verbis utar, succus ab immunda vellere raptus ouis. Pulmonum quoque incommoda lacte mulieris sanantur, cui admisceatur impubis pueri vrina & mel Atticum, omnia singulorum cochlearium mensura. Murmura quoque aurium eiici inuenio.) Confusa sunt remedia, hoc modo distinguenda: Pulmonum quoque incommoda lacte mulieris sanantur, cui si admisceatur impubis pueri vrina & mel Atticum, omnia singulorum cochlearium mensura, murmura quoque aurium eiici inuenio. Anguli oculorum subinde madifcentur.) Madefiant, non Madifcentur. Non segnius & in silente Luna coitus suos maribus exitiales esse.) Legendum, Non segnius & silente Luna, coitusque tum maribus exitiales esse. Non segnius, ad præcedentia refertur. Metrodorus Scepsius in Cappadocia inventum prodit, ob multitudinem cantharidum ire illas per media arna, retectis super elunes vestibus.) Vera lectio, Ob multitudinem cantharidum. Ire ergo per media, &c. Item nouella vritis eius tactu in perpetuum luditur. Ut ad noxiā res medicatissima transferatur, rutam & ederas illico mori.) Lege, Item nouellas vites eius tactu in perpetuum lædi: rutam & ederas res medicatissimas illico mori. Suffragantur & hīc, quemadmodum

in cæteris, vetusta exemplaria. Aciem in cultris tonsorū hebetari, es contactum graue virus odoris accipere.) Scribo, Hebetescere. & Odoris, redundant. Nam bitumen in Iudea nascens, sola hac vis sponte superari. Et fila vestis contactæ, vt docuimus, ne igne quidem vincuntur, quo cuncta. Cinisque etiam ille, si quis asperget eum lauandis vestibus, purpuras mutat, floribus colorē adimit, ne ipsis quidem fæminis malo suo immunibus.) Aliter in nostris exemplaribus legitur, & quidem non paulò melius, itaque retexemus totum, illave sequemur, Nam bitumen in Iudea nascens, sola hac vi superari, filo vestis contactæ, docuimus. Ne igne quidem vincitur, quo cuncta, cinisque etiam ille, si quis asperget lauandis vestibus, purpuras mutat, florem coloribus adimit, ne ipsis quidem fæminis malo suo inter se immunibus. De bitumine Iudaico meminit suprà lib. 7. cap. 15. Que Lais & Cleopantus inter se contraria prodidere.) Scribendum, Lais & Elephantis. Fuit autem vtraque meretrix, & vtraque de rebus muliebribus scripsit, posterior etiam de concubitus schematibus, cuius & Martialis meminit, & Politianus. Legendum itaque mox, Aut inter ipsas pugnantia, cum hæc fecunditatem fieri iisdem modis, quibus illa sterilitatem, pronuntiaret. Catalogus quoque autorum, quos Plinius hoc libro sequitur, Laida & Elephantida coniungit. Cæterum pro Radice brassicæ vel myricæ, in manu scriptis est, Brassicæ vel myrti. Bythus Dyrrachinus hebetata aspectu speculorum nitorem tradit. Iisdem aduersa rursus contuentibus, omnem talem vim resolvi, si nullum pisces secum habeant. Vestis omnino ita infectæ portiuncula, acu vel licio, brachiali inserta.) Lege, Ac vel licio, quasi dicat, vel unico filo. Sic & comitiales excitari, morbosque sanari.) Morbosque sanari, de suo aliquis attexit, contra veterem archetyporum fidem. Supposita tantum calici lacinia membru tincta tali.) Satis erat: Supposita tantum calici lacinia tali, idque Plinius ciuitatem magis decebat, cætera haud dubium, quin glossularius aliquis, vt solent, adiecerit. Correptam subnecti collo, & ita diserti morbum.) Dele, Et. ¶ Cap. viii. Promosciidis tactu capitum dolor levatur, efficacius si & sternuat. Rectius, Si & sternuat. Sanguis & ischiadicis prodest.) syntacticis, non Ischiadicis, si veteribus ac emendatis voluminibus credere libet. Mox, ne nihil ageret castigator, Leonis adipes custodiunt, in Adeps custodit, mutauit, & Magorum vanitas promittit, in Vanitates promittunt. Similiter dentis.) Lege, Similia scilicet promissa. Setas & cauda contortas, & sinistro brachio illigatas.) scribo, Adalligatas. Permutationes sexus ex his annua vice diximus, ceteraque monstrifica natura eius.) Antiqua scriptura, De permutationis sexus annua vice diximus, ceteraque de monstrifica natura eius. Præcipue pantheris esse in metu hyena dicuntur.) Germanè Latina lectio hæc est, Præcipue pantheris terrori esse traduntur, nam hyenam hic repetere quorsum attinebat? Facilius autem capi, si cinctus suos venator, flagellumque, & ipsos equos septenis alligauerit nodis.) Elegantior simul & verior est lectio, Flagellumque imperitanis equo septenis alli-

In Plinii naturalem Historiam

gauerit nodis. Febris quartanis iecur degustatum ante accessiones.) Lege, Degustatum ter. quod non parum referre putatur in eiusmodi remediis. Promissio in triduum conceptu.) Melius, Intra triduum. In triduum, aliud significat: ut cum dicimus, Assumpto in triduum commeatu, id est, quantum tribus diebus sufficiat. Mulieri pregnanti a pectore hyæna caro, & pili septem, & genitale, a ceruice si alligentur, dorcadis pelle collo suspensa, contineri partus promittunt.) Representabitur & hic vetus lectio, vel quod ex collatione veritas facilius eluceat: Mulieri candida a pectore hyæna caro, & pili septem, & genitale cerui, si illigentur dorcadis pelle, collo suspensa continere partus promittunt. vt, Suspensa, neutri generis sit, casus accusatiui, & omnia supra dicta referat. Eodem genitali & articulo spinæ cum adhaerente corio conseruatis.) Adseruatis, non Conseruatis. Eodem suffitu mulieribus menstrua euocari.) Scribo, Mulierum menses: quod Plinio est usitatus. Membranam, quæ fel continuerat, a cardiacis potam.) Codices vetusti, Quæ fel contineat cardiacis potam. Quæ autem in vesica inuenta sit urina, additis oleo ex sesamo, & melle Asiano haustum prodeesse acrimonia veteri.) Deprauator, quantum video, non leui brachio caput hoc attigit. Quæ sequimur exemplaria, non addunt Asiano, neque medici inter mellis genera Asiaticum celebrant. & pro Acrimoniam, habent Ægrimoniam. Sine lucernis, sive visu, sive peluibus.) Illic legitur, Siue lucernis, sive pelui. Nec video, quid hic, Siue visu, faciat. Fimur, qui in intestinis inuenitum sit.) Scribo, Quod in intestinis inuentum sit. nam neutro genere Plinius hoc nomen usurpat. A cane vero morsis adipem illitum, & corium si sit substratum.) Æquè pleno sensu scriptum erat, Et corium substratum. Quid sibi volunt in Pliniana purpura tam crebra pannorum assumenta? aut qualis gratia debetur prauis istis sartoribus? Peruncos omnibus odio euenire, Venire, non, Euenire. Contra ducum ac potestatum iniquitates comministrant.) Quid, malum, Comministrant? Commonstrant, legi debet. Si omnino aliquantulum quis secum habeat.) Non male vetus lectio, Si omnino tantum aliquis secum habeat. Plinius ait sufficere, si tantum habeas tecum eam fistulam: alias mutauit sensum, docens satis esse quantulamcunque eius partem. Canini eius dentes febres statas arcent repleti: sunt enim cani.) Lege addendo, Thure repleti. Adulterant amylo aut cimolia, sed maximè sturni, quos captos oryza tantum pascunt.) Coniector multum aberrauit à scopo. Vera lectio est haec: Sed maximè, qui captos oryza tantum pascunt. Sentit enim Plinius, crocodileam ex captiuis adulterinam esse, utpote longè deteriorem, nimirum mutato animalis vietu. Praeterquam in risu coarguentum.) Lego, Praeterquam ubi irrisu coargendum. Eundem salutarem esse parturientibus circa domum. Sin verò domibus inferatur, perniciosissimum.) Egregie deprauatum & hoc, non minus quam superiora. Restituetur in integrum hoc modo, Eundem salutarem esse parietibus, si sit domi: si verò inferatur, perniciosissimum. Est enim verus sensus longè alias, quam ille prior: est autem hic: Chamæleonem salutarem esse, si multò antè parturitionem illatus sit: sin idem parturienti iam superueniat, perniciosissimum esse. Suffragantur vbique vetusti codices. Sinistrum, mirum quibus monstros consecret, qualiter somnia quæ velis & quibus velis mittantur, putet referre.) Syncera lectio ex archetypis perita est hæc: Sinistrum hume-

rum quibus monstros consecret, qualiter somnia quæ velis & quibus velis mittantur, pudet referre. Capitis dolores, in spesso vino, in quo latus alterutrum maceratum sit, sanari faminis.) Mirum verò, si hoc remedium in solis fœminis vim suam exerit, in maribus non item. Distinctio prava sensum deprauat. nam Feminis, paternus casus est, & sequentis orationis initium, hoc modo, Feminis sinistri vel pedis cineri si misceatur, & cætera. Quibus in verbis Vel, detractum erat: Si, transpositum. Serpentes fugari liene instillato.) At quoniam instillandus est, aut quomodo? Lege, Serpentes fugari ignibus instillato. Nam & hoc experimentum & duo proximè sequentia, de felle, non de liene accipi debent, iuxta fidem emendatorum codicum. Illata inimicorum odiū immane odium & omnium hominū his conciliare.) Certè ad inimicorum odiū nullo opus est beneficio, vt qui vltro & exosi sunt, & oderunt vicissim, Verior igitur vetus lectio: illata inimicorum ianuæ odium omnium hominum his conciliare. Prodest contra sagittas venenatas, ut Appelles tradit, postea sumptus.) Vetus lectio: Prodest & contra sagittarum venena, vt Appelles tradit, antè posteaque sumptus. Ut intelligamus, eum præseruatiuam etiam vim habere. Preterea eiusdem decoctum cum melle sumptum Venerem inhibere.) Paulò melius legetur, Eiusdem decocti ius cum melle. Est crocodilo cognatio quedam affinitasque.) Affinitas, superuacua est. Sequenti versu lege, Detrahendi sanguinis, non Trahendi. Plurimi autem super Saiticam inter Ægypti præfecturas.) Lege, Super Saiticam præfecturam. Ac rursus. Item simum suffitu, non Fimus. &, Dentes è parte lœua addita præpositione. Tandem finem fecit deprauator, duntaxat in hoc capite, sed non nisi proximus capitum fini. Porrò vel hoc caput argumento est, quod tot mendis refertum haetenus Plinium (vt cæteros autores taceam) habuerimus, non tam librarium oscitantiam in culpa esse, quam male literatos istos castigatores, iustius diuinatores aut conjectores appellando: qui tamen alibi plus, alibi minus, prout collibitum est, se exercuerunt. Cæterum scribę inscripta labi solent, non temeritate: errataque eorum non magni negotij sit deprehendere, maximè cordato & eruditio Lectori. Illi contrà homines nefarij, maiore periculo, nec tam facili remedio, & in maioris momenti rebus peccant, nulla religione nihil non contaminantes, planèque iuxta Flacci dictum, mutant quadrata rotundis. Dicas eos Manibus se deuouisse, nisi omnes, quotquot possunt, bonos autores suis venenis infecrint, suisque fætoribus conspurcauerint. Sed desinat stomachatio, et si nimio, quam vellem, iustior, & ad præsens potius negotium redeamus.

¶ Cap. ix. Sicuti è lactis vsu, utilissimum cuique maternum, nutricis exitiosum est.) Ut in ipso statim portu impongit egregius gubernator? Nam quid ego audio, nutricis lac infantibus exitiosum esse? Cur igitur tantum vbique nutricum numerum videmus, infantum tamen exitia nihilo crebriora, quam inter eos, qui maternis vberibus aluntur? Lego, Sicuti de lactis vsu. Quæ verba à prioris capitum fine pendent. Deinde: Utilissimum cuique maternū. Alioqui iuxta priorē lectionem non utilissimū erat, sed planè necessariū. Sequitur, Concipere nutrices exitiosum est. Sic enim, quæ sequuntur, nunc demum probè quadrabunt. Minus inflat quodcumq; decoctum. Sanat vuas, lichenas. Ad omnia vtile contusa aut

Annotationes.

aut luxata, maximè renes, vesicam, interanea, fauces, pulmo-
nes.) Obscero quid commune licheni cum vuis? aut
quis vñquam fando audiuit, luxatos renes, vesicam,
interanea, fauces, pulmones? vel vesicam contusam
interaneave, aut pulmonem? Quid igitur præsidij re-
liquum est, nisi in archetypis? ea sic habent, Minus in-
flat quodcumque decoctum. Vsus lactis ad omnia in-
tus exhalcerata, maximè renes & cætera. Nam ut in
Achaia bubulum biberent phthisici syntecticique & cache-
etæ, diximus in ratione herbarum.) In Arcadia, non A-
chaia. Dixit autem hoc libro vigesimo quinto capite
octauo. Quod est maximè coactum, in summo fluit. At id
exemptum addito sale, oxygala appellant.) Sic nobis trans-
scribunt vetera exemplaria, qui nec legere sciunt,
nec scribere. Lege, In summo fluitat. id exemptum,
&c. Quod magis virus respuit, hoc præstantius iudicatur.)
Quid etsi, Virus respuit? Lege, Resipit. Præstantius au-
tem medicinæ, opinor, non cibis. Oxygala sit & alio mo-
do, acidò lacte addito in recens, quod dum acescit, utilissi-
mum est stomacho.) Legendum, In recens quod velis
acescere, utilissimura stomacho. Proxima in communis
bus laus est adipi, sed maximè suillo. Apud antiquos etiam
religiosus erat.) Elegantior lectio, Proxima in com-
munibus adipis laus est, sed maximè suilli, apud anti-
quos etiam religiosi. Medicorum aliqui admisto anseri-
ris adipe, taurorumque seuo & hyssopo.) Rursus Oesypo
deprauatum in Hyssopum. Vbi notandum, sympathian
quandam esse œsypo cum adipe anserino,
quandoquidem & suprà capite septimo ad podagras,
ad vulvæ dolores, eadem species miscentur. Omnia e-
nim non nisi ad ea quæ purganda sint, aut quæ non sint ex-
halcerata & calida, recipitur.) Legendum, Aut quæ non
sint exhalcerata, salsa petitur scilicet axungia. Iam-
que probè quadrabit, quod haec tenus ad præceden-
tia non congruebat. Mox sequenti versu, contra phthises, lege, non Contra tussim. Sic enim in probatæ fidei
voluminibus scriptum est, & aliæ non bene conuenier,
quod mox sequitur, scapulis eorum, qui phthisin sen-
tiunt. Parotidas admista farina è salsamentaria testa: quo
genere proficit ad strumas. Pruritus ad papulas in balneo
perunctor tollit.) Scribo, Parotidas admista farina salsam-
entaria testæ: quo genere proficit & ad strumas.
Pruritus & papulas in balneo perunctor tollit. nam &
hæc vox Balneum vitiosa est, cum vterque Plinius Ba-
lineum appelle. Quin & Græcis quadrissyllabum est
βαλνειον. Multi priuatum sic taurorum, leonum, pantherarum
ac camelorum pingua curari iubent.) Elegantius est,
Taurorum, leonumque, pantherarum & camelorum.
ut quædam coniunctionum ceu catena necatur. Inter
omnia autem communia animalium, fel præstantius in effe-
ctu.) Restituimus, vnde cætera sic: Inter omnia autem
communia animalium vel præstantissimi effectus fel
est. Vis eis, &c. Item equarum, preterquam virginum, ero-
dit, emarginat, hulcerat.) Lege, Emarginat hulcera. Tan-
tum potest sympathia illa, de qua loquuntur.) Loquimur,
non Loquuntur. Hircorum sanguini tantavis est, ut fer-
ramentorum subtilitas non aliter acuatur aut induretur, aut
scabritia poliatur, vehementiusque quam lima.) Antiqua
lectio: Ut ferramentorum subtilitas non aliter acrius
induretur, scabritia tollatur vehementius quam lima.
Et ideo suis quæque dicentur effectibus.) Lego, Quisque
suis dicetur. nam de sanguine tantum loquitur. Ut si
que sunt, extractas cauernis mandant.) Scribo, Manden-
tes. Nam vt, pro Vtpote, ponitut hoc loco. Fugient

& omnino aliquid cerui habentes.) Vetus lectio, Omnia
dentem cerui habentes, nam Omnia, ad Habentes,
refertur. Sic suprà capite octauo, Si omnino tantum
aliquis secum habeat. Aut medulla perunctor seuovre cerui
aut vituli.) Hinuli, non Vituli. ¶ Cap. x. Item lactis
haustus cum vua amminea.) Taminia, non Amminea,
cuius usus in medicina nullus est. Fimur quoque capra-
rum in aceto decoctum & illum in iectus serpentium, pla-
cket, & recentis cinis in vino.) Antiqua lectio planior: Fi-
mo quoque caprarum in aceto decocto illini iectus ser-
pentium placet, & recentis cinere in vino. Canis rabidi
morsu facta vulnera circundunt ad viuas usque carnes:
Quidam carnem vituli admouent.) Lege & distingue,
Canis rabidi morsu facta vulnera, circundunt ad vi-
uas usque partes quidam, carnemque vituli admouent.
Hoc idem præstare & pellis è cervice solida existi-
matur: quippe tanta vis est animalis. Præter ea quæ retulimus,
& vestigia eius calcata equis afferunt torporem.) Si-
milis error priori. Legendum: Quippe tanta vis est
animalis, præter ea quæ retulimus, ut vestigia eius cal-
cata equis afferant torporem. Verumtamen fortiora
eadem, quam in equis, intelligi debent.) Scribo, Fortiora
omnia eadem. Et toxicæ expurgantur.) Exemplaria
vetusta habent, Expugnantur, ut hoc de antipathia
intelligatur. Omnia sesami quoque iure poto.) Vera lec-
tio, Omnia quoque iure. Neque enim ex frugibus re-
media in hoc libro traduntur, sed ex animantibus. Ius
omnis & duodecimo capite est inter remedia.

¶ Cap. xi. Cum succo oleris, ita ut vñctio inarescat.)
Codices veteres, Ita ut vñctio inarescat. Sed & cor-
ruptos dentes confirmari.) Idem codices pro corru-
ptos, habent Combustis scilicet ossibus. Asina quo-
que lacte percussu vexatos.) Manuscripti codices, Asin-
ino quoque lacte. Castigator veritus, ne forte quis
de maris asini lacte id acciperet, scripsit asinæ. ô soler-
tiam asiniam! Equarum virus à coitu in lychnis accen-
sum.) Melius, In ellychniis.

¶ Cap. xii. Poppæaque hoc uxor Neronis principis in-
stituit.) In vetustis exemplaribus tantum est, Poppæa
hoc Neronis principis instituit. Sicut dicimus, Corne-
lia Gracchi, Terentia Ciceronis. Friuolum licet videa-
tur, non tamen omittendum.) Eadem exemplaria non
addunt, Licet tantum est, Friuolum videatur, dñvntiñc.
Æstates, & quæ discolorem faciunt cutem.) Decolorem,
non discolorem. Hirci fel & lentigines tollit, admisto caseo
& vino, sulphure spongeaque cinere.) Lege, Et vino, sul-
phure spongeaque cinere. Laborum scissuris cum a-
dipe anserino. Fissuris, non Scissuris. Et bouis vngulæ
cinis ex aqua: Fimur quoque feruens ex aceto decoctum,
testesque vulpini.) Lege addendo, Et bouis vngulæ cinis
ex aqua: Fimur quoque feruens ex aceto. Item se-
uum caprinum cum calce, aut fimum ex aceto deco-
ctum, testesque vulpini. Prodest & sapo: Gallorum hoc
inuentum rutilandis capillis, ex seuo & cinere. Optimus fa-
gino & carpino.) Optimus, non ad cinerem referrur,
sed ad saponem. his verò duabus vocibus Seuo & Ci-
nere, redduntur aliæ dux, Fagino & Caprino, quod
posterior in Carpino, deprauatum est. Vngues contu-
sos fel uniuscuiusque animalis circumligatum.) Scribo, Fel
cuiuscunque animalis circumligatum.

¶ Cap. xiii. Utuntur ad utrumque vitium & coagulo
hædi in vino myrtleo, magnitudine fabæ poto: & sanguine, &
eiusdæ in cibo formato, quem sanguiculum vocant.) Lege, Et
sanguine eius in cibū formato. Itē In vino myrtle, non

In Plinii naturalem Historiam

myrteo. Cornus ceruini teneri cinis, cochleis Africanis cum testis suis myxtis, in vini potionē. Melius, Cochleis Africanis cum testa sua tufis mistus.

¶ Cap. xv. Calculos expellunt lienes equini.) Legendum, lichenes equini: itaque scriptum visitur in vetustissimis exemplaribus, alioqui satis erat dicere, Lien equinus. Demonstrant vrinam facere in canis cubiculo, ac verba adiicere, ne ipse vrinam faciat, ut canis, in suo cubiculo.) Vtrobique Cubili, legendum: nam canis cubiculum nemo vñquam Latinus dixit. Quem dicunt, cūm interficiatur, reddere vrinam liquidorem in initio, sed in terra spissantem se.) Quem, calculum, non onagrum. Proinde rectior est antiqua scriptura, Quem dicitur, cūm interficiatur, reddere vrina, liquidorem initio, sed in terra spissantem se. ¶ Cap. xvi. Perniones vrsinus adeps, rimisque pedum omnes arcet.) Sarcit, non Arcet. Injuries à calceatu.) Vetus lectio, Ecalceatu. Potum verò sublimē ex aqua.) Hæc verba malè in vulgatis editionibus distrahitur à præcedentibus: & sub limine, scribendum, pro Sublime. nam hoc ad Magicam superstitionem attinet: & remedium ex Magorum autoritate præscribitur. Quis hoc quæso inuenire potuit? Quæ est ista mistura? Cur digitus bubonis potissimum electus est?) Et hīc vetus lectio paulò melior. Quis hoc quæso inuenire potuit? quæve est ista mistura? cur digitus potissimum bubonis electus est: ¶ Cap. xvii. Lupi & capre seni cyatho, vel lactis pari mensura, deploratum phthisicum conualuisse, certus autor affirmat.) Mira verò mistura, si credere dignum est. Equidem malim veterem lectionem, vt verisimiliorē, Rupicaprae seu cyatho, & lactis &c. Ramenta pellis ceruina delecta pumice.) Imò Deiecta. pumex enim non secat. Sequenti versu pro Ruborem legge Rubori, pendet enim & hoc à verbo Illinitur. Sunt qui id coxisse acetō, utilius putent.) Rectius, Sunt qui incoxisse acetō utilius putent. ¶ Cap. xviii. Aut cum musci pari pondere, aut cum propoli.) Visci, non Musci, attestantibus vetustis exemplaribus. ¶ Cap. xix. Quod si mortuus partus sentiatur, lien ex a.d.p.e.) Lichen, non lien. Tedium Veneris fieri dicit Aeschines.) Legendum, Osthanes. Is fuit vir Persa, professione Magus. Et testiculi equini aridi, ut potionē interseri possint.) Interi, non interseri. ¶ Cap. xx. Insuper pedes boum, si prius cornua pice liquida perungantur.) Emendati codices, Non subteri pedes boum, si &c.

EX LIBRO VIGESIMO NONO.

CAP. I.

Quoniam non ignarus sum, nullis ante hæc Latino sermone condita, ancēpsque ac lubricum esse rerum omnium nouarum principium, nec aliud utique gratia, quam sterili difficultati in promendo.) Quis obsecro in postremis verbis micam Plinianæ elegantia agnoscat? In vetustissimo codice scriptum reperi: Quoniam non ignarus sim, nullis ante hæc Latino sermone condita, ancēpsque lubricum esse rerum omnium nouarum, talium utique quam steriles gratia difficultates in promendo. Ceterum Lubricum, hic substantiu m nomen est: idque fecellit eum qui principium adiecit. Mirumque & indignum protinus subit, nullam artium inconsti tio rem fuisse, & etiamnum sapientia mutari contigerit.) Con tigere redundant. Scribere in templo eius Dei, qui auxiliatus esset.) Scribo, Quid auxiliatum esset: & Eius Dei, ad Aesculapium refertur. A Creonte Agrigentino.) Legen-

dum, Acrone Agrigentino, septimo casu. In eum A cronem Empedocles ciuis eius & amicus, hoc lusit epitaphio:

Anegy' λαζον ἀνεγυ, Ανεγγανηνον παζός ἀνεγυ.

κρύπτει υρημώς ἀνεγερτός παζέδος ἀνεγράτης.

In musicos pedes venarum pulsu discreto.) Rectius, Descripto. Censusque, quanquam exhaustis opibus Neapoli exornata, ut heredi H-s c c c. relinquere, quadragena, id est Aruntius solus.) In manu scriptis reperio: Censusque, quanquam exhausti operibus Neapoli exornata, heredi H-s c c c. relinquere, quantum ad eam ætatem Aruntius solus. ut hæc verba de ambobus fratribus accipiuntur. Nullius histriorum par, ex quo de trigario eomitatu regres sus in publico erat.) Vetera scriptura: Nullius histriorum equarumque trigarij comitatior egressus in publico erat. Vult enim autoritatem eius demonstrare per turbas in honorem eius affectantum: qua in re confort eum gratiosissimi tum apud plebem, sed histriobus aurigisque, qui Circensisibus triges equarum agitarent: qua exercitatione Nero quoque ipse eius temporis Romanorum princeps in primis deletabatur. Namque pulchre cogruet quod mox subiungitur: Cum Crinas Massiliensis, &c. Nullo dem censente, ne videatur assertio alterius.) Melius, Accessio alterius. itaque legitur in incorruptioribus exemplaribus. Iis ipsis scilicet, quæ nunc nos trademus.) Tractamus, non Trademus. Intelligentem enim etiam de iam dictis. Quæ nos per genera vissu sui differimus.) Rectius, Quem. s. commentarium. Quinimo transit in conuicium.) Lege, Transit conuicium. nam hoc est, quod mox dicit, Ulroque, qui periore, arguuntur. At de iudice ipso quales in consilium eunt, statim occasuri?) Occisuri, non Occasuri. Crassum sanè erratum, quod tamen non vnam editionem occupauit. Non deseram Catonem tam ambitiosa artis inuidie à me obiectum, ut à Senatu illum, qui ita censebat.) Lege, Aut Senatum illum. nam aliquanto post ita sermonem hunt claudit. Hæc fuerint dicenda pro Senatu illo. Non sunt artis ista, sed hominum.) Parvulum erratum, sed non leuis momenti. Legendum enim Non sint artis ista, sed hominum. Archontio vulnerum medico.) Reposuimus ex vetusto codice, Alconti. Huius & Martialis meminit: Ostendit digitum, sed impudicum Alconti, Dasioque, Symmachoque. Et ab iisdem deficientibus cibo sapientia ingestu.) Cibos ingestos, lege, ut cum præcedentibus cohæreat. Illa prodidere imperij mores.) Scribo, perdidere. Neque enim dubitauerim aliquibus fastidio futura quæ dicuntur animalia, at non Virgilio nefas fuit.) Nefas, supervacuum est, subintelligitur enim, Fastidio. Ordinem autem à confessis, hoc est, lanis onibusque.) Lege, Lanis, onisque: de quibus secundo & tertio capitibus. Nec defecet materia pompa.) Elegantius, Nec deerat.

¶ Cap. ii. Sanguinem in naribus sifit cum oleo rosaceo & allio, indita auribus obturatis modico spissius.) Legendum, Et alio modo indita auribus obturatis spissius. atque ita legitur in probatis exemplaribus. Vulnera ex vino, vel acetō, vel aqua frigida & oleo aspersa sanat.) Illic legitur, Expressa, non Aspersa. Sordes quoque caudarum concrete in pilulas, ac siccata per se, tuseque farina, & illite dentibus, mirè prosunt, etiam labentibus.) Lege, Tuseque in farinam. Item pro Labentibus. Labantibus, id est, va cillantibus. ¶ Cap. iii. Sic & illita lienicis.) Illita, redundat. Cibis quot modis iuuent, notum est, cum transmittant faucium tumorem.) Vetus lectio, Cibo, quot modis iuuent notum est, cum transmiserint fau cium

Annotationes.

cium tumorem. Ac mox: Similque vim potus & cibi ha-
beant. non Vini vium. Quò fuerint ea excellentiora, hoc
præstantaneum remedium erit. Scribo, Hoc præsentius. E-
quitem Romanum euocatum.) Pro Euocatum, legi debet,
E Vocontiis. nam Vocontij Calliae ciuitas est: & ouo-
rum genus, de quo loquitur, Gallis peculiare: atque i-
ta habent vetusta exemplaria. Multa præterea remedia
sunt ex ansere, quod miror, æquè quam in cornu.) Atqui è
coruis non admodum multa remedia traduntur. Ve-
tusti codices habent, Æque quam in capris. & rectè.
nanque id miratur Plinius, quod ex animalibus mor-
bo obnoxii tanta sit remediiorum copia, an sere vide-
licet & capra. Huc facit, quod libri præcedentis cap.
mox circa initium, enumeratis aliquot è capra reme-
diis, subiicit, Quod quidem miror, cum febri nege-
tur carere. Verùm errori occasionem præbuit, quod &
coruus aliquot mensibus singulis annis ægrotare dica-
tur, æquè quam anser. ¶ Cap. 111. Præcipue in ascen-
su siderum.) Assensu, non Ascensu. Alioqui male qua-
drat: quod sequitur: cum lumine Lunæ fibrarum nu-
mero crescente ac decrescente. Ac mox, Serpentes per-
sequitur, legendum, non Prosequitur. De mustela, Tribuunt
ei & successus petitionum à Potestatibus, & à Diis etiam pre-
cum, morborum remedia beneficiorum munere. Vera lectio,
morborum remedia, beneficiorum amuleta. Propitiatis
oratione Diis, fortunatam domum facere promittunt.) Ado-
ratione, non Oratione. Item si quis eam ipsam in vapore
baculo sustineat, aiunt cum futura præcineret.) Legendum,
Aiunt enim præcauere: attestantibus emendatis codi-
cibus. alioqui nec præcedentia congruunt, nec sequen-
tia. Democritus quidem monstrat quædam ex his confici.)
Germanior lectio, Democritus quidem monstra quæ-
dam ex his conficit. Vnde monstricæ dicuntur sagæ,
quales Medea & Circe fuisse feruntur. Quidam oleo il-
lo spumam argenteam decoquunt ad emplastrum genus, atque
illa illinunt.) Lege, Atque ita illinunt. ¶ Cap. v. Opor-
tet igne comburi omnia, modo ut semel diximus.) Syncera
lectio, Oportet autem comburi omnia eodem modo,
ut semel dicamus. ¶ Cap. v i. Alylæte mulierum cum
brassica cinerem mūscarum subiiciunt, quidam mel tantum.)
Subigunt, lege, non Subiiciunt: & Melle, non Mel. Ad-
ditis duabus sextis denarij sextiui, ut omnia æsylo illinantur.)
Et stibi, non Sextiui. Porrò stibi quid sit, ipse Plinius do-
cet in metallorum tractatione. Cinis lacertæ viridis, vel
in vino albo Sole coctus.) Vetus codices, Lacertæ viridis
fel in vino albo Sole coactum. Quibus pluma aurum mo-
do eminet.) Ilic legitur, Aurum modo emicat. Apol-
lonius Tyanæus. Lege, Pitaneus. Est autē Pitane Æolidis
oppidum in Asia. Nam vt Tyanæi testimonio Plinius
vtatur, temporum ratio vix potitur. Ad hoc non me-
morantur vlla Apollonij Tyanæi in hoc genere scripta.
Et præcipue spelunca ipsa imposta fronti ad duo tempora.)
Antiqua scriptura: Imposita per frontem ad duo tem-
pora. Venantur eum formicæ circumligata capillo in ca-
uernam eius coniecta, efflato prius puluere, ne se se condat:
& ita formicæ complexu extrahitur. Antiquior lectio: Ve-
nantur eum formicæ circumligato capillo in cauernam
eius coniecta, efflato prius puluere, ne se se condat: ita
formicæ complexu extrahitur. At Hercule Diodorus &
morbo regio & orthopnoicis restitisse tradit.) Rectius: At
Hercule Diodorus & in morbo regio & orthopnoicis
se id dedisse tradit.

EX LIBRO TRIGESIMO.

CAP. I.

I Stos enim quisque communi auditu saltem cognitos habet.)
Melius quadrat vetus lectio: Quotus enim quisque
auditu saltem cognitos habet? Siquidem Protea & Si-
renum cantus apud eum non aliter intelligi volunt.
Circen vtique & inferorum euocationem solum hac agi.)
Quanto elegantior antiqua lectio? Circe vtique & in-
ferorum euocatione hoc solum agi. Troianis itaque
temporibus cum Chironis medicinis contenta esset, solo Mar-
te fulminante, miror equidem illis populis famam eius in tan-
tum adhæsse, ut Menander quoque literarum subtilitati-
bus peritus, in eadem Telmessi genitus, Thessalam cognomi-
narit fabulam, complexam ambages fœminarum detrahent-
ium Lunam.) Non dubito, quin & hæc veterus lectio,
tanto sit verior, quanto tum simplicior est, tum pla-
nior. Sic enim habet: Troianis itaque temporibus,
Chironis medicinis contenta, & solo Marte fulmi-
nante, miror equidem Achillis populis famam eius
in tantum adhæsse, ut Menander quoque literarum
subtilitati genitus, Thessalam &c. Orpheus putarem è
propinquo primum intulisse, ad vicinas usque superstitiones
ac medicina profectum, si non ex Persis esset vis tota, in Thra-
ciāque Magice delata fuisset.) Hic quoque temerè dis-
cessum est ab archetypis, in quibus sic legitur: Si non
expers sedes eius tota Thrace Magices fuisset. Volu-
minibus Dardani è sepulchro eius petitis.) Germana Plini-
ni verba sunt, In sepulchrum eius petitis. Ac mox:
Cetera in viro illo probant: non, De viro. Est & alia Magi-
ces factio, à Mose etiamnum & Iochabele Iudeis pendens.)
Modò dixit, Est & alia, id est, etiam alia: quid igitur o-
pus repetere, Etiamnum? Emendati certè codices a-
liud habent, nempe sic: à Mose, & Iamne, & Iotape Iu-
deis pendens. Is Iamnes in thaumaturgia antagonista
Mosi fuit coram Pharaone, quod in Paulinis epistolis
legimus, Magus insignis, quo factum opinor, ut Plinius
Mosem quoque similiter Magum fuisse putauerit. Ca-
stigatorem feliciter similitudo scripturæ, dum pro Et
Iamne legit Etiamnum. Tertium nomen etiam typis
excusa quædam exemplaria habent, rectè quidem
mea sententia, cum Hebræum sit, & apud Hebræos
autores reperiatur. Palamque in tempus siluit sacri prodi-
giōsi celebratio.) Lege, Palamque in tempus illud sacra
prodigiōsa celebrata. Quid ipse ego hanc memorem ar-
tem Oceanum quoque transgressam, & ad naturæ inane per-
uetam in Britanniam, quæ hodie eam attonitè celebrat.)
Elegantior & germanior lectio: Sed quid ego hæc com-
memorem in arte Oceanum quoque transgressa, & ad
naturæ inane peruecta? Britannia hodièque eam at-
tonitè celebrat. ¶ Cap. 111. Canum, qui rabiem pre-
ferrunt capitum cinis.) Scribendum, Qui rabie perierunt:
At in superiori dolore duos superiores adalligant.) Lego,
At in superiorum dolore. Fit eodem modo & dentifricium
è caninis dentibus. Cinis è murino fimo inditus.) Lege, &
distingue, Fit eodem modo & dentifricium. Causis
dentibus cinis è murino fimo inditur. Vanum esse arbit-
ror, Canis ortu angues cauda membranam exuere, quo-
niam neutrum in Italia visum est.) Antiqua scriptura:
Vanum arbitror esse Canis ortu angues cædidos mem-
branam exuere, quoniam nec in Italia visum est. Pruri-
tum quidem intolerabilem facit: & ideo utilius est.) Vetus
lectio, Et ideo tolerabilius est. ¶ Cap. 111. Hæc cum hir-
cino seu lichenas illita ex facie tollit smectica vi.) Scribo;
Hæc cum hircino seu illita lichenas ex facie tollit septica

In Plinii naturalem Historiam

vi. Sequenti versu lege, Conteētusque brassica, pro Contemptusque. ¶ Cap. v i. Iure pecudum stomachus recreatur.) Perdicum, non Pecudum. Item viperā porcelli modo inassata, Viuerra, non Vipera. Caninus si vincenti exprimatur. Lege, Eximatur. Liberat & lacerta viridis eo dolore viua, in olla ante cubiculum dormitorij eius, cui medetur, suspensa.) Emendati codices, eo liberat & lacerta viridis, viua in olla ante cubiculum dormitorium eius, cui medetur, suspensa. ¶ Cap. v i i. Resistit & cochlea, sicut diximus, in suspiciose temperata.) Nisi legas, Sistit aluum & cochlea, quemadmodum est in vetustis iuxta atque in corruptis exemplaribus, non quadrabit, quod paulo post sequitur: Sistit & anatum muscularum sanguis.

¶ Cap. viii. Album cit & gallinaceorum decoctum ius.) Legendum, Aluum ciet & gallinaceorum discoctorum ius. Vel herinacei, vel vespertilionis. Et anserinus cum cerebro, & alumine & celsypo.) Melior vetus lectio, Vēl herinacei cum vespertilionis cerebro & alumine celsypo. Loquitur de cinere herinacei. Cochleas Africanas cum sua carne & testa crematas pro cinere.) Scribo, iuxta fidem archetyporum, Poto cinere: non, Pro cinere.

¶ Cap. ix. Fel arietis cum seu muris dissecti impositi.) Quis vñquam vidit seuum muris? Lego & distinguo, Fel arietis cum seu. Mures dissecti impositi. Quod si putrida hulcera, cera ad cicatricem perducunt.) Lege, Cera addita ad cicatricem perducunt. ¶ Cap. x.

Nunc autem reuertemur ad ea, quæ totis corporibus medenda sunt.) Antiqua lectio, Nunc reuertemur ad ea, quæ totis corporibus metuenda sunt. Si dexter pes circumscribat, ac vestigium id defodiatur.) Effodiatur, non Defodiatur. Item fel cum melle, præcipue anguinum.) Agnūnum, non Anguinum. Ibidem, Lichen mula, non lien. Eadem omnia prædicantur ex viperā.) Rursus Viuerra in Viperam est deprauata. Vult enim eadem esse remedia è sylvestri mustela, viuerra appellata, quæ iam è domestica commonstrauit. Et sequenti versu, Abstergant, Pliniānum erat, non Abstergant: quod tamen semper mutatum est, sicut Ciet, in Cit, & Cient, in Ciunt, Balineum in Balneum, Aqua calda in Calidam, & alia id genus non pauca.

¶ Cap. xi. Bubonis quidem oculorum cinerem.) Non male antiqua lectio, Bubonis certè oculorum. Si Luna, rasis barbis eorum.) Vetus lectio, Radiis barbisque eorum. Quoniam eius erit copia spei de teato.) Argutius est: Quoniam miseria spei delestat: suffragantibus vetustis exemplaribus.

¶ Cap. xiiii. Cinis cochlearum terrenarum: sed & ipsæ extractæ testis:) In emendatis exemplaribus non est mentio cineris. tantum est, Cochlearum terrena: sed & ipsæ extractæ testis. Sicut paulo post, Eadem ratione & terrena cochlearum prosunt: totæque exemptæ fusæ & impositæ, recentia vulnera sistunt. Quanquam & hic posterior locus in vulgatis editionibus deprauatè legebatur, nimirum eiusdem opera, cuius & superior. Fimo quoque ipso ouium sub testa calefacto.) Sub testo, non Sub testa. Est autem testum vas testaceum, sub quo placentæ coquuntur. Vtitur hac voce Cato quoque cap. 76. Adeo ad neruos quoque abscessos illitis solidari infra septimum diem Democritus persuaserit: itaque in melle seruandos censem.) Antiqua scriptura, Adeo ut neruos quoque abscessos illitis solidari intra septimum diem persuasum sit: itaque in melle seruandos censem. Bubonis cerebro cum adipice anserino mirè vulnera dicuntur glutinari, que vocantur cacoethe. Cinis etiam feminum arietis cum lacte muliebri di-

ligenter prius elutus linteolis sanat. Vlula quoque avis cocta in oleo, cui liquato miscetur butyrum ouillum & mel. ad hulcera sananda valet.) Operæ pretium est & hic conferendi causa veterem adscribere lectionem, Bubonis cerebrum cum adipice anserino mirè vulnera dicitur glutinare, quæ vero vocantur cacoethe, cinis feminum arietis cum lacte muliebri diligenter prius elutis linteolis: vlula avis cocta in oleo, cui liquato miscetur butyrum ouillum & mel. Vides Lector totam hanc orationem pendere ab illis verbis, Dicitur glutinare, nihilque opus esse tam multis adiectis, vt iam mutata ac perpetram distincta raceam. ¶ Cap. xiiii. Muliebribus malis membrana à partu onium proficiunt.) Lego, In muliebribus malis. Alio modo Africana bina cum fœnigræco quod tribus digitis capiatur, additis melle cochlearibus quatuor. Illinuntur alio, prius irino succo perunctæ.) Lege addendo, distinctione quoque mutata, hoc modo, Alio modo Africanae binæ tritæ cura fœnigræci quod tribus digitis capiatur, additis mellis cochlearibus quatuor, illinuntur, &c. Miscentur lomento æquis portionibus.) Vetus, Æqui partibus. Putant & ter circundatas ouo perdicis, non inclinari.) Circundatas, non circundatas. ¶ Cap. xv. Infantibus qui lacte concreto vexantur, præsidium est anguineum coagulum.) Quis vñquam vidit anguineum coagulum? Scribo, Præsidio est agninem coagulum. Lacerte viridis admota dormientibus mortuam emendantur.) Quid opus erat repetere verbum emendantur, cum in proxime præcedenti versu habeatur? Et sequenti versu lego, Harundini alligata suspenditur, non Adalligata, nam Adalligata vocare solet, quæ Græci periaptæ, superstitione ferè ac magica remedia, quæ suspensa collo aur brachio alligata gestantur. Cogunt cōcipere innitas setæ ex cauda mula, si iunctis inter se colligantur in coitu.) Antiqua lectio: Si iunctis euellantur, inter se colligantæ in coitu. Bytnros vocari, qui vites in Campania rodant.) Scribo, Erodant.

EX LIBRO TRIGESIMO PRIMO.
C A P . I.

¶ Væ causa fulmina edidit.) Elidit, non Edidit. ¶ Cap. ii. Alibi frigidæ, alibi calide, alibi innunctæ.) Lege, Alibi iunctæ, id est, vna cum calidis frigidæ eodem in loco. Sextias in Narbonensi prouincia.) Melius, Sextias. Ibi compositis voluminibus eiusdem nominibus.) Scribo, Voluminibus eiusdem nominis. Lacus Amphion vitiliges tollit.) Imo Alphion, nam ab hoc effectu etiam nomen inuenit. vitiligo enim ἀλφηνὶς Græcis dicitur. Tungrī cinitas Galliæ fontem habet insignem, plurimis bullis stillantem.) Reætius, Bullis stellantem: quod in emendatis exemplaribus legitur. Eudicus in Hestiae Euthice.) Scribendum, in Hestiaotide. At Lusis Arcadiæ quodam fonte mures terrestres bibere & conuersari.) Viuere, non Bibere. In Sicilia apud oppidum Iusgum riuis fluit unus, ex quo bibentium subtiliores sensus fieri Varro tradit.) Triplex erratum, nec tamen cuius deprehendi facile, nisi ex collatione. Restituimus autem hoc modo, In Cilicia apud oppidum Cescum riuis fluit Nus &c. vnde proverbum Κέστον οἰνεῖς. quanquam autem parœmiographi in hebetes ac stupidos id dici solitum affirment, εἰργυνός tamen proculdubio accipiendū est, quemadmodū illud, Sapientiū octauus, aut ἀνθερός Θαλῆς. Mirum quoq; & quod cum pisibus transit.) Vetus lectio, Mirumque quod cum pisibus transit. Leue hoc videri poterat, nisi hæc ipsa menda

Annotationes.

menda non vno loco occurreret. Non procul ab Euripidis Poeta sepulchro.) Ab, redundant. Sic enim Plinius loqui solet: Non procul sepulchro. Item calida aqua in Eubœa. In Lebedo nanque alluit riuus, in quo saxa in altitudinem cre-scent.) Antiqui codices, Item calida aqua in Eubœa Delio: nam quæ alluit riuus saxa in altitudinem cre-scent. In fine secundi capit. In quibusdam speluncis utro-que modo columnas faciunt.) Lego & distinguo, In qui-busdam speluncis utroque modo, columnasque faciunt. nam hæ voces Vtroque modo, ad verbum præcedens Durescunt, referuntur. ¶ Cap. IIII. Cursu enim procur-suque ipso extenuari atque proficere. Legendum, Cursu enim percussuque ipso. Et ut sepe advicina lactis accedens.) Scribo, Ad viciniam lactis. Quædam aqua vere statim incipiente frigidiores sunt, quarum non in alto origo est: hyber-nis enim constant imbribus: quædam Canis ortu, sicut in Ma-cedonia apparet. Vtrunque ante oppidum Pellam. Incipiente enim æstate frigida est palustris, dein maximo astu in excelsioribus oppidi riget.) Malui veteres codices sequi, in qui-bus sic legitur: Quædam Canis ortu, sicut in Macedo-nia Pella vtrunque. Ante oppidum enim incipiente æ-state frigida est palustris, &c. ¶ Cap. V. Illa mutatio mi-rabilis nulla evidente causa apparet.) Vera lectio: Illa muta-tio mira, vbi nulla evidens causa apparet. ¶ Cap. VI. Cum alioqui lauari calida frequenter indicarit.) Induceret, nō Indicarit. Idem ad corpora siccanda. Qua de causa & fri-gidi mari vtuntur. Præterea est aliud usus simplex.) Scribo iuxta fidem emendatorum codicum, Item corpora siccant: qua de causa & frigido mari vtuntur. Præterea est aliud usus multiplex. Difficilius perfrigescunt marina cale-facta.) Calefacta. Ibidem pro Mammis rigentes, vetusti codices habent, Mammis sororiantes: nec dubito, quin rectius, quandoquidem hoc vocabulo præter alias etiā Politianus vtitur. Sequenti versu lege: Aurium grauitatem, capitis dolores. ¶ Caput V I I. Et in Cappadocia e-puteis ac fonte, quem in salinas egerunt.) Congruentior erit lectio, si legas, Et in Cappadocia e-puteis ac fonte a-quam in salinas ingerunt. Quicunque ligno conficitur sal, niger est.) Vetus lectio, Quicunque ligno confit sal. At è stagnis Tarentinus, ac è riguis Phrygius.) In vetustis exépla-ribus tantum est, At è stagnis ac Phrygius. Salinarum synceritas summam fecit suam differentiam. Quædam enim fauillo salis, quæ leuissima ex eo est & candidissima, flos salis appellatur. Et flos quidem salis in totum diuersa res.) Verbo-fior haec lectio est, at vetus multo elegantior simul & ve-rior: Salinarum synceritas summam fecit suam dif-ferentiam quadam fauilla salis, quæ leuissima ex eo est & candidissima: appellatur flos salis, in totum diuersa res.

¶ Caput VIII. Nunc è scombro pisce laudatissimum in fini-bus Carthaginis Spartaria, & cetariis: sociorum appellatur.) Antiqui codices melius: Laudatissimum in Carthaginis Spartaria certariis: sociorum id appellatur. Laudatur & Clazomene garo.) Illic legitur, Laudatur & Clazome-na. Ac mox: Sicut muria Antipolis ac Thurij, iam vero & Dalmatia. Quod prius non rectè legebatur, Antipo-lis ac Thuria. Iam vero in Dalmatia. Nanque & alece scabies pectoris sanantur.) Imò, Pecoris. ¶ Caput IX. Defuncta autem ac putrescentia ita vendicans; ut durent ea per secula.) Syncera lectio: Defuncta etiam à putrescen-do vendicant, ut durent ita per secula. Ad hoc maximè probatur Tragafæns aut Caunites.) In vetustis codicibus pro Tragafæxo Tattæus legitur. Is in Phrygia conficiebatur. ¶ Cap. X. Magnus & nitro usus, qui dicetur suo loco.) Legendum, Et vitro, id est, ad vitrum. quod enim promit-

tit suo loco se dicturum, id libro 36. capit. 26. in mentio-ne vitri dicit. Podagricis in balneis vngi solia nitro pro-dest. Vetus lectio, Podagricis in balneis vti solio pro-dest. ¶ Cap. XI. Item abstergenda lippitudini utilissimi. Eam quæ tenuissima est, mollissimam quoque esse oportet.) Rectius, Idem abstergenda lippitudini utilissimi, ebf-que tenuissimos & mollissimos esse oportet. Imponuntur & integris partibus, & fluxione occulta laborantibus, quæ dis-cutienda sunt.) Vetus lectio. Sed fluctuatione occulta la-borantibus, quæ discussienda sit. Sed spleneticis è posca, ignibus sacris ex aceto. Efficaciores quando aliud imponi oportet, sic ut sanas quoque partes spatiose operiant.) Lege & di-stingue: Sed spleneticis è posca, ignibus sacris ex aceto, efficacius quam aliud. Imponi oportet sic, &c.

EX LIBRO TRIGESIMO SECUNDO.

CAP. I.

H omines, quibus in pastu est, pisces orent.) Vetus lectio Quibus impactus est, alioqui non quadrabit quod subiungitur: Cæterò moriuntur totidem diebus, quot vixerit lepus. Vitulos marinos ternas heminas capere.) Ab-surda hercle lectio. Legi debet, Mitulos ternasheminas capere. Id cœchæ genus est. ¶ Cap. II. Nouacula & ferum quæ pisces tacta sunt, olear. Cod. antiq. Nouacula pisces que tacta sunt, ferrum orent. Item in Labra Gnidij Iouis fonte.) Legendum, Item in Labradii Iouis fonte. Nam in Lytiæ Limira fonte Apollinis, quem Cinum appellant.) Dissentient ab hac lectione vetera exemplaria, quæ sic habent, Nā in Lytiæ Myris, fonte Apollinis quem Curium appellant. Et Curuius Apollinis est cognomen, non fontis no-men. ¶ Cap. IIII. Vrinam earum aliter quam in vesica dissectarum, inueniri posse non arbitror, & intra eam esse. Hec quoque portentosa à Magis demonstratur, aduersus aspidum ictus singulare remedium. Efficacior est tamen, ut aiunt, cimi-cibus admistis.) Emendati codices: Et inter ea quo-que esse, quæ portentosa Magi demonstrant, aduersus aspidum ictus singulare, efficaciore tamen, ut aiunt, ci-micibus admistis,

¶ Cap. V. Sepius vero quantum veneficium præstaret men-struis mulierum.) Præstaret, redundant. Ad inueniri obiecta rana formicis.) Lege. Id inueniri. Cinis eorum seruatus pro-dest pauori. Prodest periclitantibus ex canis rabiosi morsibus.) Germana lectio, C.e.s. prodest pauore potus periclitantibus ex c.r.m. ¶ Cap. V I I. Huius corporis humorem penicillis derasum claritatem oculis inuenitis narrant afferre.) Scribo iuxta fidem veterum codicum, Specillis dera-sum. Est autem specillum instrumentum inungendis oculis aptum: quemadmodum legimus libr. 7. cap 53. C.Iulius medicus dum inungit, specillum per oculum trahens. In calice nouo lenta pruna decoquere, deinde spuma pennis deterfa.) Subinde, non Deinde. ¶ Cap. X. Pisci-culi minuti ex ventre eius, quos deuorauerit, exempti.) Lego, Qui deuorauerit. Item vituli marini, cuius cinis & adeps prodest.) Cinis, redundant per anadiplosin præcedentis vocis paulum immutata natus. Morbos abigit ius mitulo-rum.) Hoc ius præcellit Iuri Cæsareo pariter ac Pontificio, si verum est quod hic legitur. Sed extra iocum pro Morbos abigit, legi debet, Corpus auger.

Cap. X. Neros præcisos purpurarum cauum, quo se ope-riunt, tuisum glutinat.) Antiqua lectio: Neros vel præci-sos purpurarum callum, quo se operiunt. Intelligo au-tem operculum, quale & in terrestribus cochleis con-spicimus, quoties intra calycem contractæ suo succo

In Plinii Naturalem Historiam

Vicitant. Secari harundine: ferro enim intingi vitiumque irahere natura deferente.) Ferro enim infici, legendum: & Desinente, pro Deterente, attestantibus vetustis codicibus. Ita pueros pubescere negavit mango Salpe obstetrix.) Vera lectio, Ita pueros mangonizauit Salpe obstetrix. Iecur ranæ dryophytis & calamiteæ.) Incorruptiores codices Iecur ranæ diopetis vel calamiteæ. Vidi equidem certis locis tantum numerum ranunculorum, vt cum imbre delapsi, vel certè ex imbre prouenisse videri possent, hos opinor hic diopetes vocari, quod Græci dionæs nominent, quicquid est ex acre delapsum, quasi à Ioue demissum. Legitur hoc vocabulum & suprà. Pulmone mari- no si confrietur lignum, ardere videtur, adeo ut faciam ita præluceat.) Malo quod in vetustis est codicibus, Adeo ut baculum ita præluceat. Baculum autem neutrō genere dixit, quemadmodum Græcis Bæzov.

EX LIBRO TRIGESI-
MOTERTIO.
Ex proœmio.

VIdemisque super excavatos montes, mirantes, &c.) Syncera lectio, Viuimusque super excavatum, mirantes, &c. Et in sede Manum opes querimus, tanquam parum benigna fertilique, quæ secetur.) Pro, Quà secerur, melius leges, Quaquæ calcatur, vt est in probatae fidei voluminibus. Cui enim fodiendi causa medicina est?) Nostra exemplaria elegantius, Quoto enim cuique fodiendi causa medicina est. Quam innocens, quam beata, imò verò & delicata esset vita, si nihil aliud de ea, nisi quod supra terras, concupisceret, haberetque non nisi quod secum est?) Vetus lectio nonnihil variat: ea ex vetustis exemplaribus totidem verbis adscribetur. Q.i.q.b.i.v. & d.e.v. si nihil aliud, quam supra terras, concupisceret, breuitérque nisi quod secum est? Parum enim erat natura vnam inuenisse vitæ pestem, nisi in pretio etiam esset sanies auri.) Illic legitur: Patrum enim erat vnam vitæ inuenisse pestem, nisi in pretio esset auri etiam sanies. ¶ Cap. i. Manus & prorsus sinistram maximam autoritatem conciliavere auro, non quidem Romani, quorum more ferendum erat bellicæ virtutis insigne.) Quanto melius nostri codices! Non quidem Romanæ, quorum more ferreum erat id, & bellicæ virtutis insigne. Nec preter Numæ Seruique Tully alia, nec L. quidem Bruti.) Lege, Ac ne L. quidem B. Quanquam & de nomine ipso ambiguntur. id Græci à digitis appellauere.) Potior lectio, Quanquam & de nomine ipso ambigi video Græci à digitis appellauere. Æqua fortuna triumphantis & serui coronam sustinentis.) Antiqua scriptura magis arridet: Æquè triumphantis & serui fortasse coronam sustinentis. Et conditas artes vestes ac vasa aurea.) Alius pro Artes scriptis Arte, atque ita locum bellè castigatum putauit, cùm legi debeat, Et conditas arcis vestes. Et qui primus instituit, cunctanter id fecit.) Melius, Et quisquis primus instituit. Inter Cepionem quoque & Drusum ex anulo in actione nauali inimicitiae cœpere.) Venali, non Nauali. Multi Prætura functi in ferreo consenserint.) Lege addendo: Multi prætura quoque functi. L. Fusidium illum, quem Scaurus in vita sua scribit.) Antiqui codices, Ad quæ Scaurus de vita sua scripsit. Nullosque omnino anulos maior pars gentium hominumque, etiam sub imperio nostro degunt, hodie habent.) Lege, Hodiéque habeat. Alij verò & huic unum tantum, quo signanda signent. Conditürque ille, vt res rara, & ad iniurie vñus indigna, velut è sacrario promittur.) Prætulerim & hic veterem lectioem: A.v. & h.v.t. quo signantem signent. Conditus ille, vt res rara, & in-

iuria vñus indigna, velut è sacrario promittur. Porro, Quo signante m signet, sic dictum est, quemadmodum illud apud Satyricum: Sed quis custodiat ipsos Custodes? Alij bracteas inferunt leuiore materia, & propter casum gemmarum tot solicitudinem putant.) Quis hæc verba obsecro pro Plinianis agnoscat, cui modo Plinius vel mediocriter cognitus sit? Imò quis non statim ineptam orationem & vitiosam esse sentiat? In nostris exemplaribus legitur sic: Alij bracteas infarcire leuiore materia, tutius propter casum gemmarum solicitudini putant. Demumque vel plurimum opum, ita scelera anulis sunt.) Bene exercuit castigatorem & hoc caput, vt video, quamvis non bonam gratiam meritum. germana lectio est, Denique ut plurimum opum scelera anulis sunt. Hoc profecere mancipiorum legiones, & in domo turba externa aetæ. Seruorum quoque causa nomenclator adhibendus. Sed aliter apud antiquos. Singuli Marcipores &c.) Quid est, In domo turba externa aetæ? Syncera lectio, Et in domo turba externa, ac seruorum quoque causa nomenclator adhibendus. Aliter apud antiquos, singuli &c. Nunc rapienda comparantur epulae, pariterque qui rapiant eas. Sed & claves quoque ipsas signare non est satis.) Elegantius absque coniunctione Sed. Nunc r.c.e.p.q.q.r.eas: & c.q.i.f.n.e. f. Et hoc est quod suprà dixit: Quod signantem signent. Celebrationem quidem vñsum cum fœnore cœpisse, argumento est consuetudo vulgi, ad sponsiones etiamnum anulo exiliente, ab eo tempore, quo nondum erat arra velocior.) Nec hic vi deo cur mutare libuerit veterem lectioem: ea sic habet: Celebratio quidem vñsum cū fœnore cœpisse debet: argumēto est c.v.ad f.ad f.e.a.exiliente, tracta ab &c. Eadem loquendi forma libr. 9. capit. 41. dixit, Poenitentia hoc primum debet inuenisse. Seruatumque in hodiernum diem est.) Diem, elegantius subintelligitur, quam exprimitur. ¶ Caput i. Propter hoc etiamnum Nongenti vocabantur ex nominibus selecti, ad custodienda suffragiorum scita in comitiis.) Plebisca passim legimus apud bonos Latinæ linguae autores: at Suffragiorum scita eisdem nusquam legere memini. Præstiterit igitur & hic veterum codicum fidem sequi, toties iam expertam: Præter hos etiamnum Nongenti vocabantur ex omnibus selecti ad custodiendas suffragiorum cistas in comitiis. Cū C. Sulpitius Galba iuuenalem famam apud principem popinarum pénis aucuparetur, occupatusque in his esset, questus in Senatu, vulgo insitores eius culpæ defendi anulis.) O bellum castigatorem! At quid erit corrumpere veterum monumenta, si hoc castigare dicitur? An illi parum integra videbatur hæc vetus lectio? Cū C. Sulpitius Galba, dum iuuenalem famam apud principem popinarum pénis aucupatur, questus esset in Senatu &c. Quod ad equestrem ordinem pertinet.) Rectius, Attinet. ¶ Caput i i i. Antonius Sopus in contumeliam naturæ vilitatem auro fecit, opus proscriptione dignum.) Sopus, redundat: nam de Triumviro intelligentum est, ad cuius tabulas proscriptorias alluditur.

¶ Cap. i i i. Tum maxime Augustum de cruce eius cœnare.) Aliæ editiones, De cruce eius. Vtraque dictio vitiosa. Legendum, De cruce eius: vt intelligamus huic in direptione fractæ statuæ crus obtigisse, cuius partem in hospitale coenam insumpserit. ¶ Cap. v. Hæc sunt tenuacia eius in colore blanda.) Melius, Et colori blanda. ¶ Cap. vi. Lineas ex argento nigras fieri producique miramur.) Vetus lectio: Lineas ex argento nigras produc plerique mirantur. Nanque ideo etiam platyophthalmon id appellauere, quoniam in collyriis mulierumque epiphoris dilatet

Annotationes.

dilatet oculos, & fluxiones inhibeat oculorum.) Tūtius & hīc vetusta exemplaria sequemur, quæ sic habent: Nanque ideo etiam plerique platyophthalmon id appellauere, quoniam in calliblepharis mulierum dilatet oculos. Et fluxiones inhibet oculorū &c. Porrò calliblephari appellatione fucus palpebrarū intelligitur. Quæque subsidit in mortario abigiturque.) Lege, Abiiciturque. Alij tritum in aqua triplici linteo siccant, facēmque abiiciunt.) Saccāt, non Siccat. Confractis tubulis ad magnitudinem auellanarum.) Anulorum, melius quadrat, quam Auellanarum: atque ita legitur in emendatis exemplaribus. Temperare, purgare, explere, hulcerum tumores lenire.) Scribe ex fide veterum codicū: Temperare, purgare, explere hulcera, tumores lenire. Itēmque perniones cum myro & cera & abdomen.) In exemplaribus, quorum fidem sequimur, tātum est, Cum myrtis & cera, abdominis nulla mentione. ¶ Caput vii. Minium quoque, & nunc inter pigmenta magna autoritatis, & quondam apud Romanos non solum maxime, sed etiam sacra religionis, ut autor est Verrius, & cuius sit necesse credere autoritati, Iouis ipsius simulachri faciem diebus festis minio illini solitam. Codices nostri longè melius distingunt, vbi sic legitur: Et quondam apud Romanos non solum maximæ, sed etiam sacræ. Enumerat autores Verrius, quibus credere sit necesse, Iouis ipsius simulachri &c. ¶ Caput viii. Dum ne quid p̄tereat in viscera, ac vulnus attingat.) Lego, Dum ne quid penetreret. ¶ Cap. ix. Quin etiam pocula ita figurantur, excultis intus crebris ceu speculis.) Alius Excultis mutauit in Exculptis, atque ita rem acu se attigisse putauit, cū legendum esse Expulsis, vetusta exemplaria nobis indicent. Plurimūmque refert concava sint & poculi modo, an media deppressa, an elata, an auersa, an obliqua.) Antiqui codices sic habent: Plurimūmque refert concava sint & poculi modo, an parvæ Threcidicæ, media deppressa, an elata, trauersa an obliqua. Optima apud maiores siebant Brundusina.) Fuerant, non Siebant: atque ita legitur in emendatoribus voluminibus. Conflatitur in fistili circumlito argilla.) Lege addendo, Conflantur ita in fistili. Et falsum denarij spectatur exemplar.) Falsi, rectius, quam Falsum. ¶ Caput x. Eum qui primus accepit hoc nomen, decoxisse,) Cognomen, non nomen. M. Crassus negabat dinitem esse, nisi qui redditu annuo legione tueri posset.) Nec hīc video cur Diuitem, nescio quis maluerit, quam locupletem, quantumuis reclamantibus probatæ fidei exemplaribus. Iuuat enim infestari inexplebilem istam habendi cupiditatem.) Nihilo minus elegans est, Habendi cupidinem, quod in nostris legitur exemplaribus. C. Asino Gallo, C. Marcio Cyrino c o s s.) Censorino, non Cyrino. ¶ Cap. xi. Nec copia tantum argenti fuerat vita, sed validius pœna metu pretium.) Antiqua scriptura melius, Sed validius penè manupretium. Alioqui ex vulgata lectio ne quis sensus commodus elici possit, equidem non intelligo. Parthica signa & tabulas pīctas iuuexit.) Demiror quid sibi velint hīc Parthica signa per Achaicam vitioriam Romam inuecta, nisi forte castigator iste Achiam, ex qua hæc spolia erant, Parthorum prouinciam fuisse existimauit. Certè manu descripti codices pro Parthica habēt Parta. f. vi. Victoria. quam lectionem si recipimus, nihil supererit scrupuli. Ut liberet amplecti vita, & liceret precare ex dignatione. Hinc aliqui veterum, vt C. Marius.) Lege & distingue sic: Ut liberet amplecti vita, & liceret peccare, & dignatione hinc alicui veterū C. Marius &c. atque ita legitur in emendatis codicibus. ¶ Caput xii. Vidiimus & ipsi Valerium Fuscum.) Are-

lium, non Valerium, suffragantibus vetustis voluminibus. Hunc Seneca inter claros sui temporis oratores an numerat. Boethi apud Lyndiam Mineruam in templo.) In templo, superfluit. Myos in eadem æde & Silenus & Cupido & venatio in scyphis. Magna fama post hos celebratus est Antipater.) Exemplaria incorruptiora aliter hīc habent ad hunc modum: Myos in eadem æde & Silenus & Cupidines. Acragantis & venatio in scyphis magnam famam habuit. Post hos celebratus est Calamis, & Antipater, quique &c. Nec dubito quin & hæc data opera depravata sint. Mox Cyzicenus Tauricus. Item Ariston & Onychus Citylene laudatur.) Legendum, Mox Cyzicenus Tauricus, item Ariston & Eunicus Mitytenæ laudantur.

¶ Caput xiii. Non oblii Demetrium tota Hellade Neronis principatu accusatum.) Syncera lectio: Demetrium à tota Seplasia Neronis principatu accusatum: attestantibus bonæ fidei exemplaribus. Cæterū Seplasiæ nomine pigmentorum atque aromaticarum specierum negotiatores significantur, origine vocabuli à Campanis deduēta, quorum vicus erat Seplasia, huiuscmodi mercibus attributus.

EX LIBRO TRIGESIM OQVARTO.

CAP. I.

I Mō vero ante argentum ac penè etiam ante aurum, Corinthium.) Lege, Corinthio. f. premium est. Docuimus quādū P.R. ære signato tantum usus esset.) Scribo, Ære tantum signato. Caput ii. Quippe cū tradatur non alia de causa Verrem, quem Cicero damnauerat, proscriptum esse ab Antonio, quam quid Corinthiis se ei cessurum negauisset.) Vetus lectio: Proscriptum cum eo ab Antonio: hoc est, cum Cicerone. Cum antea in seculo fictores nobiles esse desissent.) Rectius, Cum antè seculo, id est, ante centum annos. Sanè ergo vasa tantum Corinthia, quæ isti elegantiores nunc æs sculpendo transferunt modo in lucernas, modo in trullas.) Vetusti codices sic, Quæ isti elegantiores modò in esculenta transferunt, modo in lucernas, aut trulleos. Esculenta dixit, quæ alibi escaria. Insula ipsa est, nec gignens, sed officinarum temperatura nobilitata.) Vetus lectio melius quadrat, Insula & ipsa, nec æs gignens, sed officinarum temperatura nobilitata. ¶ Caput. iii. Accensio candelabri talis fuit, ut autor est Dio. Iussu præconis Clesippus fullogibbere & præterea alio fædus aspectu fabricatus est, emente id Gegania festertiis leadém que ostentante conuiuio emptum ludibrii causa nudatus, atque impotentia libidinis receptus in torum, m.i. t.p.n.v. i.c.c. Quid nunc dici potuit planius? Camillo enim crimi obiecit Sp. Caruilius.) Legendum, Camillo inter crimina obiecit. Sp. Caruilius.

¶ Caput xiiii. Et iam omnium municipiorum & fori statuae ornamentum esse cæpere, prorogarique memoria hominum, & honores legi ævo & basibus inscribi.) Ali quanto melior est antiqua lectio, Et iam omnium municipiorum foris st. o. e. c. p. que. m. h. & honores legendi ævo basibus inscribi. ¶ Caput v. Togata effigie antiquitus statuae dicabantur.) Codices veteres verbis variant, si non sensu

In Plinii Naturalem Historiam

Togatæ effigies antiquitus ita dicabantur. Et sequenti versu pro, Ab epheborum gymnicis exemplaribus, illic legitur, Ab epheborum è gymnasiis exemplaribus. Mancinus codem habitu sibi instituit, quo deditus est.) Statuit, non Institut. Vnde & nostri currus nati in his qui triphassent.) In vetustis codicibus tantum est: Vnde & nostris currus in his qui triumphassent.) Nescio an primo honor tali à populo.) Rectius, Nescio an primo honore tali à populo. Equidem & Sibyllæ tres iuxta rostra sunt, minores sint licet: una, quam Pacuvius Taurus Ædilis plebis instituit, duas quas M. Messala.) Magis placet vetus scriptura: Equidem & Sibyllæ iuxta rostra esse non miror, tres sint licet: una quam Sex. Pacuvius Taurus &c. ¶ Cap. vi. Et ante ædem Caſtorum fuit M. Tremely. Lego, Q. Mārcij Tremeli. Qui regem Antiochum, dilaturum se responsum dicentem.) Noſtri codices. Hic regem Antiochum, daturum se responsum dicentem &c. Habuit è diuerso Annius Fœcialis. Equeſtrem statuam contra Iouis Statoris ædem in vestibulo superiore domus Valeriae fuſſe Publicola Consulis filia, eamque ſolam fugiſſe, Tiberimque tranſnatauifſe.) Syncera lectione ex antiquis exemplaribus reponita eſt hæc: E diuerso Annius Fœcialis, equeſtrem, quæ fuerit contra Iouis Statoris ædem in vestibulo Superbi domus, Valeriae fuſſe Publicola Consulis filia eamque ſolam refugiſſe, Tiberimque tranſnauifſe. Paſſimque ſtatue in clientelas ſunt receptæ.) Deprauatam lectionem hoc modo ex fide archetyporum reſtituimus: Paſſimque clientes in clientelas ita ſunt recepti. ¶ Cap. vii. Ut trecentorum quinquaginta quinque dierum nota.) Crassum erratum, cum nunquam minus cccx. in anno numerati ſint. Deorum tantum putarem eſſe, ni Metrodorus Scepsius, cui cognomen Romani nominis odio inditum eſt, Volsinios pulſatos propter centum & decem ſtuarum ſigna obijceret.) Emendati codices: Deorum tantum putarem ea fuſſe, ni Metrodorus Scepsius, cui cognomen à Roman. nominis odio inditum eſt, propter duo millia ſtuarum Volsinios expugnatatos obijceret. Signorum quoque inexplicabili multitudine, cum Lysippus ad ſexcenta x. opera feciſſe tradatur, ante omnia, ut arti claritatēm poſſent dare vel ſingula.) Illic legitur, ſingulorum quoque inexplicabili multitudine, cum Lysippus ad ſexcenta x. opera feciſſe prodatur, tāræ omnia artis, ut claritatēm poſſent dare vel ſingula. Solitum enim ex immanni prelio cuiusque ſigni.) Lege, Ex manipretio, quod nunc vulgus illiteratum manufaceturæ pretium vocat. ¶ Cap. viii. Cephisodotus, Leochares, Epatoſorus.) Scribo, Cephisodotus, Leochares, Hypatodorus. Et paulò pōſt pro Tymoles Timocles, attestantibus vetustis exemplaribus. Proprium eiusdem, ut uno crure inſiſterent ſigna, excogitaffe, ut ait Varro.) Plus verborum habent vetusta exemplaria. P.e.v.c.i.f. excogitaffe: quadrata tamen ea eſſe tradit Varro, & penè ad unum exemplum. Cuius ſigna ad ædem Fortuna huiusce Deæ ſunt ſeminuda. unde & laudata ſunt.) Maluſequi archerypa, vbi ſcribitur hoc modo: Cuius ſigna ad ædem Fortunæ huiusce Deæ ſeptem nuda, & ſenſis vnum, laudata ſunt. Tale ſenile ſignum Corinthium graphicè deſcribit Plinius Iunior in quadam epiftola. nec nouum eſt Fortunæ ſimulchra nuda depingi, ſicut & Occasionis. Quamobrem Athenienses eam honore habere volentes, ne tamen ſcourtum celebraſſe videntur, animal nominis eius fecere.) Antiqua lectione melior: Quamobrem Athenienses & honorem ei habere volentes, nec tamen ſcourtum celebraſſe, animal nominis eius fecere. Canachus Apollinem nudum, qui Phileſius cognominatur, in Didymæo Ægi-

netici æris temperatum.) Lege, Æginetica æris temperatura. Et Virtutem egregiam, vtrasque colosſas.) Scribo, Et Virtutem & Cræciam, vrasque colosſas. Alioqui non eſt, quod referat hæc dictio, Vrasque. Eutychides Eurotam fecit, in quo artem ipsam amne liquidiorem plurimi dixere.) Noſtra exemplaria: Eutychides Eurotam, in quo artem ipſo amne liquidiorem plurimi dixere. Leocras aquilam ſentientem quid rapiat in Ganymede, & quid ferat.) Lego, Et cui ferat. Boethi quanquam argento melior.) Melioris, rectius, quām Melior. Habet gratiam ſuam huius quoque Doryphorus. Vnam ſolummodo Zenonis Cypriam ſtatuam in expeditione non vendidit Cato.) Scribendum, Vnam ſolummodo Zenonis ſtatuam Cypria in expeditione non vendidit Cato. ¶ Caput x. Cadmia effectus, ſiccare, ſanare.) Melius, Siccare, perſanare.

¶ Cap. xi. Prodeſt autem & dentium dolori, ſi continuaatur atque colluatur.) Imò, Colluat. ¶ Cap. xiiii. Aristo nidas artifex cum exprimere vellet Athamantis furorem, Clearchum filium præcipitare volentis, & præcipitato illo residentis pœnitentiam, ferrum & æs misſuit.) Incorrupta manu ſcriptorū codicū lectio hæc eſt: Aristonidas artifex cum exprimere vellet Athamantis furorem, Learcho filio præcipitato residentem, pœnitentiāmque, ferrum & æs misſuit.

EX LIBRO TRIGESIMO QVINTO.
C A P. II.

¶ Ve etiam dominis mutatis domus ornamenta erant.) Argutius eſt, quod in vetustis ſimulacrum emendatis codicibus legitur hoc modo, Triumphantque etiam dominis mutatis ipſæ domus. ¶ Cap. ii. Omnes ab umbra hominis lineis circunducta.) Ab, præpositio redundant. Primus inuenit eos colores, teste (vt ferūt) Arato, Cleopantus. Quosnam colores, cum modò dixerit, Sine vilo etiamnum colore. Deinde quoties ita loquimur, ut ferunt, rumori nos credere ſignificamus, non certè aliquius testimonio: quid igitur hīc facit Aratus? qui tamē non eſt in enumeratione ſcriptorum, quos in hoc libro Plinius ſequitur. Quo fit, ut facile hīc vetustis codicibus affentiar, vbi ſic legitur: Primus inuenit eas colorare testa, ut ferunt, trita Cleopantus Corinthius. Nimirum ſimpliciſſimus color conueniebat rudimentis artis, quandoquidem absolutiſſimi etiam artifices, Apelles & eius ætatis alij, non niſi quatuor coloribus pinxiſſe leguntur. Durauere & ceteræ, antiquiores & ipſæ.) Saſtis appetet hanc dictionem Cæteræ, hīc locum non habere. Antiqui codices habent, Durauere & Cære. Ea vrbis eſt Hetruriæ, olim Agylla à Pelasgis cultoribus vocata. Niſi forte quis Turpicum equitem Roman. & Venetia noſtre ætatis belle referat.) Velit referre, melius, quām Bellè referat, ſuffragantibus antiquis exemplaribus. Paulò antè, cum reſtrigerentur, ſublatas.) Lege, Cum reſcrentur, ſ. thermæ. ¶ Cap. ix. Superatusque eſt ab eo Pythis.) Legendum, Superatus ab eo Pythis. nam Pythia Delphis celebrauitur. Fecit & Penelopen, in qua amores pinxiſſe videtur.) Vetus lectione eſt, In qua pinxiſſe mores videtur. ¶ Cap. x. Ipsius autoritas tanta fuit, ut diuiferit picturam in genera tria, quæ ante eum duo fuere, Helladicum & Asiaticum. Asiaticum appellabant propter hunc qui erat Sicyonius. Dimiſſo Helladico tria facta ſunt, Ionicum, Sicyonium, Atticum.) Vitiatam lectionem caſtagauimus ex fide veterum codicum in hunc modum: Quæ ante eum duo fuere, Helladicum, & quod Asiaticum appellabant.

Pro-

Annotations.

Propter hunc qui erat Sicyonius, diuiso Helladico tria facta sunt. Ionia Græcorum fuit colonia in Asiam deducta: Athenæ autem caput erant veræ Helladis, in qua est & Sicyon, altera post Athenas picturæ patria: vnde mox generibus ipsis cognomina sunt facta, Atticum, Sicyonium, & Ionicum, olim Asiaticum appellatum. *Vt pueri ingenui ante omnia graphicen, hoc est picturam, in buxo docerentur.* Secutus archetypa nostra, lego & distinguo: Diagraphicen, hoc est pict. in buxo, docerentur. vt ea voce rudimenta picturæ intelligamus. neque enim omnes pueri in absolutos artifices euadebāt. est autem Σχεδαφην, vnde Diagraphice deducitur, tabella buxeæ, in qua pueri scribere vel pingere mebitabantur, subinde errata emēdantes, quod Græci Σχεδαφην vocant. & diagrammata propriè dicuntur descriptiones Mathematicæ, deformationēve architectonicæ. Cæterū buxus ad id potissimum electa est propter materiæ laevorem, simùlque densitatem, quod minimè colores bibet, nec lineas fluidas redderet. Voluminibus editis, que doctrinam eam continent. Lege addendo, Voluminibus etiam editis. *Vnde, ut iam diximus, ab alio pingi se vetuit inueterato edicto.* Melius aliquanto cohæredit oratio, si iuxta veterem scripturam legamus hoc modo: Nam, vt diximus, ab alio pingi se vetuit edicto. Porrò hæc dictio Inueterato, haud dubiè nata est ex verbi Vetuit, literis aliquot ab oscitante scriba repetitis, ac mox à castigatore quopiam, quò ei tum visum est, detortis. *Imaginum ille similitudines adeò indiscretè pinxit.* Rectius, Imagines adeò similitudinis indiscretæ pinxit. Tantumque ea in parte è facie offendit.) Melius vetus: Tantumque eam partem. Sed legentes meminerint, omnia ea constare quatuor coloribus. *Immane tabula pretium accepit aureos mensura, non numero.* Cui hic suboleret mendum? Est tamen non simplex. Nam vetus ac syncera lectio habet sic: Sed legentes meminerint, omnia ea quatuor coloribus facta: manipredium eius tabulæ in auro mensura accèperit, non numero. *Vt intelligamus, in opere artem fuisse pretiosam, non colores. Est & equus eius sine fine dictus in certamine.* Aptius quadrabit ad sequentia, si legas: Est & equus eius, siue fuit, pictus in certamine. *Vicisse Homeri versus videtur id ipsum scribentis.* Melius, Describentis. *Vt id ipsum repercuti claritates oculorum excitaret.* Colorum, non Oculorum. *Ex illaque reposuit ablatos colores.* Vetus lectio melius, Et illa reposuit ablatos colores. *Cyliscum tragædiarum scriptorem.* Scribo, Philiscum. *Impetus animi & libido in hæc quædam artis eum potius tulere.* Melior ordo, Impetus animi & quædam artis libido in hæc potius eum tulere. Tradunt nanque conductum eum ab Aristrate Sicyoniorum tyranno ad pingendū, quod is faciebat, Telesti Poetæ monumentum.) Vera lectio, Trabunt nanque conduxisse pingendum ab Aristrate Sicyoniorum tyranno, quod is faciebat Telesti Poetæ monumentum. *Aristratus locauit pingendum, Micomachus conduxit. Parua & Callides fecit.* Scribo, Callicles. *Vnde hoc genus picturæ Gryllus vocatur.* Vetus lectio, Grylli vocantur. est enim picturæ nominatiuus. & Hoc genus, dixit pro Huius generis. *Plurime præterea faciles argutiae.* Læendum: Plurimæ præterea tales argutiae. ¶ Cap. x. *Pinxit & ipse pericillo parietes Thebis.* Thespis, non Thebis, habet veteres codices. *Quamobrem daturus celeritatis famam, absoluit uno die tabellam.* Lege addendo, Quamobrem arti daturus & celeritatis famam. *Quæ nobilissima tabula appellata est Stephanoplocos.* Scribo: *Quæ è nobilissimis eius tabula appellata est Stephanoplocos.* Quoniam Glycera co-

ronas venditando sustinuerat paupertatem.) Vetus lectio: Quoniam Glycera venditando coronas sustentauerat paupertatem. *Initati sunt multi, & equauit autem nemo.*) Eleganter absque coniunctione, *& equauit nemo.* Hic primus videtur & expressissime dignitates, insignia heroum, & usurpasse symmetriam.) In emendatis exemplaribus tantum est: Hic primus videtur expressissime dignitates heroum, & usurpasse symmetriam. *Nobilis eius est tabula Ephesi, Vlices simulata vesania bouem cum equo iungens, & Palamedes dux fasce gladium condens.* Antiqua scriptura ve- rior: Nobiles eius tabulæ Ephesi, Vlices simulata insania bouem cum equo iungens, & palliati cogitantes, dux gladium condens. *Huius est clypeo dimicans Athenis.*) Ad didimus, Athenis, quod ibi pictura ea seruaretur.. Non satis discernitur aliis eodem nomine. At hunc eundem quidam faciunt Olympiade c xii.) Lege & distingue sic: Non satis discernitur, alium eodem nomine, an hunc eundem quidam faciant Olympiade c xii. *Ione Liberum parturiente depicto mitrato, & muliebriter ingemiscente inter obstetrices & Dearum clamorem.* Antiqua lectio, inter obstetricia dearum. Obstetricia, sicut Familitia, Seruitia. Nec enim credendum, piætatem tanto Deo alias ob stetrics, quam Deas, admouisse. Superest vnum verbum Clamorem, pro eo reposuimus, Cleon admeto, vt sit pictoris & picturæ appellatio, & referatur ad verbum præcedens Innotuit. *Nealces Venerem, solers hic arte ingenioso operi superpinxit. Siquidem cum prælium, &c.* Castigauimus ex manuscripto exemplari ad hunc modum: Nealces Venerem, ingeniosus & solers in arte. si quidem cum prælium nauale, & reliqua. *Theontius Epicuri cogitantem.*) Vetera exemplaria, Leontium Epicuri cogitantem, vt sit picturæ nomenclatura, non pictoris, & tabula hæc Theodori operibus annumeretur. Fuit autem Leontium Epicuri concubina, philosopha & ipsa nimirum ex amatoris domestica consuetudine, in tantum vt libros quoque contra Aristotelem scripsit, quemadmodum legitur in præfatione ad Vespasianum Imperatorem à Plinio in operis huius frontispicio præfixa. *Mydon solus.*) Lego, Mydon Soleus, id est, Solensis. Sunt enim σόλοι Ciliciæ oppidum, & alterum eiusdem nominis in Cypro. Ac mox, Stadius, non Tadius. *Dianam in tabula, quæ Ephesi est in antiquissimis picturæ.* Melius, Antiquissimæ picturæ. *Discipulum eius fuisse Antobolum.*) Scribe, Autobolum. Hoc cum fecere, non appetat in velis, sed in cortina pingi. In feruentes aquas mersa, post momentum extrahuntur picta.) Incorruptiora exemplaria aliter distingunt, mutata non nihil etiam lectio: Hoc cum fecere, non appetat in velis: sed in cortinam pigmenti feruentis mersa, post momentum extra- hantur picta. ¶ Cap. xii. *M. Varro tradit sibi cognitum Romæ Possumium nomine, à quo factas Romæ tubas, item pisces, quos aspectu discernere à veris vix posses.*) Crediderim nostros potius codices germanam habere lectio: M. Varro tradit sibi cognitum Romæ Possim nomine, à quo factas Romæ vuas, item pisces, ita vt non sit aspectu discernere à veris. *Cuius proplasticen pluris venire solitam ab artificibus ipsis, quam aliorum opera.*) Illic legitur: Cuius proplasmata pluris venire solita artificibus i.q.a.o. Fictilem eam fuisse, & ideo mirari solere. Vetus lectio: Fictilem eum fuisse, & ideo miniari solitum. *Et arte firmitatèque æni sanctiora auro.*) Scribo, Ec arte æuque firmitate cerriora auro. Firmitate certiora, magis quadrat, quam Sanctiora. Sequenti versu, *Sed fitilibus prohibatur symplus.*) Antiqui codices pro sym-

In Plinii naturalem Historiam

pulis habent Sympuuiis: quod vocabulum & apud Satyricū in eodem significatu reperitur. Quis auit Sympuuium ridere Numæ, priscumque catinum. Viter tenuorem humum circunduceret.) Melius Duceret, hoc quidem in loco, assentientibus vetustæ scripturæ voluminibus. Exprobrait patinarum paludes Vitellio, memoria non vlla fœdiore, cuius veneno Asprenati reo Cassius Seuerus accusator obiiciebat interisse cxxx.coniuas.) Hæc lectio nullo modo consistit, cum neque Asprenas, neque Cassius, vsque ad Vitellij principatum vixerit. Emendati codices aliter habent: Exprobrait patinarum paludes Vitellij memoriae, quam illa, fœdiore, cuius veneno, &c. Vitellij memoriae, dicit, non Vitellio, quia tum iam supplicium dederat Vitellius. vt sit sensus, fœdiorem fuisse in Vitellio principe tam immanem profusionem, quam in Asprenate priuato veneficium.

¶ Cap. xi i i l. Parietes quos appellant fornaceos, quoniam fornacum modo circundati utrinque duabus tabulis inferciuntur.) Confer nunc synceram lectionem: Formaceos, quoniam in forma circundatis utrinque duabus tabulis inferciuntur. Quos ædificiis non idoneos probant.) Tolle, Quos. & scribe, Ædificiis non nisi bimos probant. Halicarnassi mansolea. Lego, Mausoli, scilicet regiam, pendet enim oratio à præcedentibus, nec de Mausoleo hic loquitur, sed Mausoli domo, cuius & sequenti lib. cap. 6. memint. ¶ Cap. x v. Fungosum atque omnium ore dilni facile.) Legendum, Omni humore dilui facile.

EX LIBRO TRIGESIMO SEXTO.
C A P. III.

Columnas habuit in eodem atrio, Hymettias.) Lege, In eodem Palatio. Quem M. Brutus in iurgiis ob id Venerem Palatinam appellauerat.) Quem, redundat. Ante igitur artifices censemus.) Melius, Percensemus.

¶ Cap. v. Quod Hippoanax indignatus, amaritudinem carminum distinxit eos tantum, ut credatur aliquos ex iis ad laqueum compulisse.) Melius, Amaritudinem carminum strinxit intantum, ut credatur aliquibus ad laqueum eos compulisse. Quemadmodum enim gladium distingimus petituri hostem, ita hic Hippoanax metaphorice dicitur amaritudinem carminis, quæ illi pro telo fuit, in inimicos distinxisse. Cuius opera Arhenenses complura in ædibus sacris posuere, præclaraque Venus extra muros quæ appellantur Aphrodite exopolis.) Et hic vetus lectio est incorruptior: Cuius sunt opera Athenis complura in ædibus sacris, præclaraque Venus extra muros quæ appellantur Aphrodite ει νητοις. Ει νητοις legendū pro Exopolis, Pausanias quoque in Atticis attestatur. Proferemus argumento paruo & ingenij tantum.) Argumenta parua, non Argumento paruo. Scopæ vero laus eum bis certant. Fecit Venerem.) Legendum, Scopæ laus cum his certat. Is fecit Venerem. Et quencunque alium locum nobilitant.) Scribo, Et quencunque alium locum nobilitura, neque aliter legi commodè potest. Roma quidem magnitudo operum est iam oblitterata à magnis officiorum negotiorumque aceruis, quæ omnes à contemplatione talium abducent.) Æquè fœdum & hoc mendum sustulimus ex fine veterum codicum, hoc pacto: Roma quidem magnitudo operum eam oblitterat, ac magni officiorum negotiorumque acerui omnes à c.t.a. Synceritas lectionis euidentius in contextu apparebit, collatis præcedētibus. Ex quibus unus Liberum patrem palli velatus Veneris

prefert.) Vetus codices pro Veneris, habent Humeris. Hippiades & Hermerotes Taurisci. Vetus lectio, Hippiades Stephani, Hermerotes Taurisci. Eodem loco, Liber pater Eutychidis manu laudatur.) Manu, superest, nec habetur in probatæ fidei exemplaribus. Ex quo apparet in magna honoris autoritate habitum Lysie opus.) Melius vetus scriptura: Ex honore apparet in magna autoritate h.l.o. & sic rectius quadrabunt, quæ sequuntur. In honore est & in templo illo Hercules, ad quem Pæni omnibus annis humana sacrificauerunt victimæ, humi stans ante aditum porticus agnitiones sitæ. Fuere & Thespiades ad ædem Felicitatis. Clariorem & hunc locum fecit collatio ad manu scriptos codices, qui sic habent: In honore est nec in templo ullo Hercules, ad q.p.o.a.h.f. victimæ, h. st. a. a. p. ad nationes. Sitæ fuere & Thespiades &c. Suffragatur huic lectioni, quod mox in eodem capite legitur his verbis, Idem & à Coponio quatuordecim nationes, quæ sunt circa Pompei, factas autor est. Quarum unam amauit eques Rom. Junius Pisculus.) Scribendum, Adamauit. Alij calcearent soccos, & omnes ex uno lapide.) Lego, Alij calcearent soccos, omnes ex uno lapide. Nec minus Sauron atque Batrachum oblitterari conuenit.) Vox hæc, Minus, delecta est, ut hoc loco planè superuacanea.

¶ Cap. vii. Argumento xv. liberis circa ludentibus, per quos totidem cubiti summi incrementi argentes annos eius intelliguntur.) Emendata lectio: Argumento Nili x v i. liberis circa ludentibus, per quos totidem cubiti summi incrementi ingentis se amnis intelliguntur. Onychem etiam tum in Arabia montibus, nec usquam alibi, nasci putare nostri veteres, sed in Germania.) Pro Sed, legendum suines, nomen scriptoris, qui & in Catalogo recensetur. Ac mox, Chiorum magnitudine cadorum, non Et vrceos magnitudine cadorum. Nos ampliores triginta vidimus in scena, quam Callistus Cæsaris Claudij libertorum potentissimus exædificauerat.) Magis placet vetus lectio: N.a.t.v. in coenatione, quam Callistus Cæsaris Claudii libertorum potentia notus sibi exædificauerat. ¶ Cap. viii. Ad terenda collyria quadam utilitate naturæ alia conuenies.) Lego, Quadam utilitate naturali conueniens.

¶ Cap. ix. Hac admiratione opus effectum est ut cum op. id ex Cambyses &c.) scribo, Hac admiratione operis, non opus. Pedalibus spatiis ex eodem lapide. Spatiis, redundat. Postea egestis laterculis alleuata nauë.) Scribo, Alleuatas naues. Et alijs duo sunt Alexandria ad portum in Cæsaris templo.) Lege, In portu ad Cæsaris templum. ¶ Cap. x i. Tertius est in Vaticano.) Rectius, Tertius Romæ in Vaticano. Nā sequenti versu in emendatis codicibus legitur: Fractus est in molitione: non, Fractus in molitudine eius.

¶ Cap. xii. Alij lateribus è luto factis extracto contis in priuatas domos distributo.) Vera lectio: Alii lateribus è luto factis extractos pontes, peracto opere in priuatas domos distributos. Minimam extitisse laudatissimam à Rhod. mer. factam.) Melius, Minimam ex his, sed laudatissimam.

¶ Cap. xiii. Refecit unus omnino pauca ibi ex monte Phædo Thebis rex.) Longè aliter legitur in manu scriptis voluminibus: Refecit unus omnino pauca ibi Circammōspado. Nectabis regis.

¶ Cap. xiiii. Leguntur & pensiles hortos, imò verò totum oppidum fecisse Ægyptia Thebae.) Restituimus: Legitur & pensiles hortus, imò verò totum oppidum, Ægyptia Thebae. Sequenti versu pro subito, subter.

¶ Cap. xv. Id M. Agrippa fecit in Ædilitate post Consulatum, per meatus corruatis septem amnibus, cursu precipiti torren-

Annotationes.

torrentium modo rapere atque auferre omnia coactis. Insuper mole imbrium concitati vada ac litora quatiant.) Melius quadrat, mea quidem sententia, vetus lectio: A M. Agrippa in Ædilitate post Consulatum, per meatus corriunti septem amnes, cursuque præcipiti torrentium modo rapere atque auferre omnia coacti, insuper mole imbrum concitati vada ac latera quatiant, & reliqua. Is iussus à Senatu aquarum Appia & Anienis tegula ductus reficeret.) Vera lectio: Is i.a. S. aquarum, Appia, Anienis, Tepulæ, d.r. Inenarrabili profecto impendio & operariorum multitudine.) Elegantius, & operarum multitudine.)

¶ Cap. xvii. Et Magnesiacum è Macedonia ei contermina.) Legendum, E Magnesia Macedoniam contermina.

¶ Cap. xviii. Et vestes & calceamenta illata mortuis lapidea fieri.) Prodigiosa sane lectio, & à vetere multum degenerans, quæ sic habet: Et vestes & calceamenta illata, omnia lapidea fieri. ¶ Cap. xx. In pelliculis scarificati utrū animalium.) Ridiculum, pro Sacrificatorum an. Paulò pōst pro, In vstrina ter siccantur, duæ tantum voces repositæ. Trina vſtione. ¶ Cap. xxii. Græci è lapide duro ac silice aequo.) Melius, Silice aequato.

¶ Cap. xxiii. Et cisternas harena pura & aspera quinque partibus.) In antiquis exemplaribus est, Et cisternas harenæ puræ & asperæ quinque partibus.

¶ Cap. xxiv. Et lapide speculari, squamam vitalem habent.) Legendum, squamamve talem habente. Quod malthatatur, oleo perficitur ante. Perficitur, non Perficitur.

¶ Cap. xxv. In Italia è festucis cannea: hoc aperte ex nomine ipso intelligi potest.) Nihil simile est in vetustis voluminibus, vbi sic legitur: In Italia fistucis pauita: hoc certè ex nomine ipso intelligi potest. Pulta deinde ex humo pauimenta in cameras transiere, ut primum vitium. Et hoc certè inuentum ab Agrippa in Thermis, quas Romæ fecit. Figlinum opus encausto pinxit.) Et hīc vetus lectio magis arridet, Pulta deinde ex humo pauimenta in cameras trāfieri è vitro, nouitū & hoc inuentum. Agrippa certè in thermis, quas Romæ fecit, figlinū opus encausto pinxit.

¶ Cap. xxvi. Sex M.p. à litore inter Cumas atque Lucrinū.) A præpositio redudat, non otiosa modò, sed & sensu virtians. Fit & intincturæ genere Obsidianum, ad escaria vasa totum rubens vitrum, atque non translucens, hæmatinon appellatum.) Legi debet: Fit & tinteturæ genere Obsidianum ad escaria vasa, & totum rubens vitrum atque non translucens, hæmatinon appellatum. Nam alterum Er necessariò addendum, cum diuersa genera sint Obsidianum & hæmatinon, hoc rubens, illud vero nigricans. ¶ Cap. xxvii. Repente in foco comparuisse genitale.) Lege addendo, Repente in foco eius comp.

EX LIBRO TRIGESIMO SEPTIMO.

CAP. I.

M Vlturn enim detractum erat gemme dignitati.) Erat, redundat, sunt enim verba Ismeniæ choraulæ. Ut sibi quoque par videretur.) Legendum, Ut sic quoque par videretur. Sed nulla peritia electas, sed forte quadam. His exemplis initio voluminis oblatis.) Lege & distingue sic: Sed nulla peritia electas: forte quadam his exemplis, & reliqua. Hoc in Polycratis gemma, quæ demonstratur illibata intacta, que ab Ismeniæ etate post multos annos apparebat scalpi etiā smaragdos solitos.) Melior vetus lectio: Polycratis gema quæ demonstratur, illibata intacta que est. Ismeniæ etate multos post annos, apparebat scalpi etiam smaragdos solitos. Quique Diui Augusti imaginem similem expressit,

qua postea principes signabant. Adde nomen artificis: Quique Diui Augusti imaginem similem expressit. qua postea principes signabant. Dioscorides. Quidnam fuisse acturum eum, si Scipio à patre eius interemptus esset.) Facturu, non Acturum. Vitium enim est Latinitatis hoc loco, grauius quam prima fronte videtur.

¶ Cap. ii. Seueritate victa & veriore luxuria, quam triumpho.) Antiqua scriptura: Et veriore luxuria triumpho quasi luxuria tunc verius triumphauerit, quam Pompeius. Ni verius sit eum Deorum ostentum credi oportere.) Rectius nostra exemplaria, Ni verius iræ Deorum ostentum credi oporteret. Qui sceptra personis his trionum, & cubicula viatoria unionibus consernebat.) Scribo iuxta fidem veterum codicum: Qui sceptra, & personas histronum, & cubicula viatoria unionibus construebat. Dum Poppeanis præludit.) Non Poppeanis, sed Pompeiano. s. theatro vt intelligamus theatrum hoc transtiberinum Pompeiani fuisse præludium. Nam Nero priuquam probè perficiisset frontem minoribus se ostentauit theatris, postremò in Pompeij theatro in conspectu totius populi Roman. ineptire non erubuit. Hoc artifices litura occultant.) Antiqua lectio, Cælatura oc. Alioqui non quadrat quod sequitur, Puras c.m. nam puræ hīc cælatis opponuntur. Guttonibus Germaniæ genti accolitæ aestuarium Mentonomon nomine, Oceano spatio stadiorum sex millium.) Syncera lectio antiquorum voluminum est hæc: Guttonibus Germaniæ genti accolitæ aestuarium Obeani Mentonomon nomine, spatio stadiorum sex milium. ¶ Cap. iii. Centum ferè M.p. abest à Carnunto litus Pannoniæ, quod id à Germania inuehitur.) In emendatis codicibus legitur sic, b.c. ferè M.p. à Carnunto Pannoniæ abest litus id Germaniæ, ex quo inuehitur.

¶ Cap. iii. Omnia profecto muneris talis inuentio hominis est.) Scribo, Numinum profecto muneris talis inuentio omnis est. ¶ Cap. v. Quapropter principatum ex iis Egypti obtinent.) Nisi legas, Cypri, vt est in vetustis exemplaribus, nec præcedentia quadrabunt, nec sequentia. Mox iuxta Carchedonē, in qua legebatur, smaragdites dictus est.) Lego, Mons, in quo legebantur iuxta Carchedonem, smaragdites dictus est.

¶ Cap. vi. Sunt & Armeniæ, ut ceteræ improbandæ, sed pallida zona.) Recta lectio, Cetera probandæ, sed pallida zona. Sequentis versus scripturam emendauius sic, Hoc in gémam translilit ex lapide Carmaniæ. Ultimus etiam huius capituli versus sic legendus, Obiterque omnium ardentium gemmarum indicanda. ¶ Cap. vii. Callistratus fulgorem carbunculi debere candidum esse posuit, extremo visu nubilantem, si attollatur exardescit. Et hīc veram lectionem, vnde cetera, transcripsimus. Callistratus fulgorem carbunculi debere candidum esse positi, extremo visu nubilantem, si attollatur exardescit. Opponuntur. n. Poni & Attoli. Qui positi, genitium in verbum posuit vertit, non Latinitatis solùm oblitus erat, sed etiam verbi Dicit, quod ex præcedentibus huc quoque refertur. Et paulò pōst legēdum, Indicos etiam in sextarii vnius mensuram cauari nam deprauata lectio nullam certam mensuram definiebat. Sicut in Ephyra & Asso.) Nostri codices, Sicut Paro. alioqui Corinthū potius dixisset, quam obsoleto nomine Ephyram.

¶ Cap. viii. Cetera saxo & cote poliuntur.) Imò, Naxiis cotibus, vt extat in veter. codic. nō à Naxo, vñia è Cycladicibus, sed ab alia Cretensi. Stephanus. ναξία λίθος, ή Κρητική ἀνάστη. Cretensis cotis mentio fit etiam decimo-octavo volume in ratione pratorum. Ergo eentes è lon-

In Plinii Natur. Hist. Annot.

z in quo incessunt, & cum toto musco excutunt.) Pro Euntes, scribo Fundis, Ergo fundis è longinquo incessunt. Hoc vectigal hòcque gestamen diutius in cenuice gratissimum norunt.) Diuites, non Diutius. Quidam iètu primo cepere præclaras, multi in secundo nullas.) Non, In secundo sed Insestando. Et quidem callaides tali sectura formantur. Quali-nam sectura? Nihil enim præcessit, quò referatur. Incorruptiores codices habent, Et venatus quidem callaids talis. Sectura formantur, &c. Et venatum aptè nominat propter funditores. Neque est mutabilior alia aut mèdaci vitri.) Repoluimus synceram lectionem hoc modo: Neque est imitabilior alia mendacio vitri. Et milion, fulgoris si ante habeas breuis, & cum intueare fallacis.) Antiqua scriptura: Fulgore hebeti, aut breui & cum intueare, fallaci. Smaragdo similem Indice, Cypry dicunt glaucum pingue-mque.) Melius quadrat vetus lectio, siue præcedentia consideres, siue sequentia. Est autem hæc: Smaragdo similem Indi, Cypros duram glaucoque pingui. Et sequenti versu, pro Talis & iaspis est, scribo, Talis & Caspia est. Thracia Indicæ similem mittit, Chalcidia turbidam.) Antiqua lectio: Amisos Indicæ similem mittit, Chalcidon turbidam. Est autem Amisos Ponti vrbs, sicut Chalcidon Bithyniæ. ¶ Cap. ix. Quæ ex iis smaragdo similis est è petra per transuersum linea alba præcinctus.) Legendum, Smaragdo similis est, & per transuersum, &c. Indicæ ab-solutum purpuræ colorem habent.) Addendum, Felicis purpuræ, hoc est, cuius tintura feliciter successit.

¶ Cap. x. Candore interfincto variis coloribus.) Interstineto, id est, distincto, & scinti. De alabastrite. In India & Persidis Acidia monte.) Scribo, Et Perside ac Ida monte. Batrachias mittit & Coptos.) Melius, Coptos & Batrachitas mittit. Et fulmine tacta restinguunt.) Vetus lectio, Fulmine icta. De brontia loquitur. De cælo tacta, legi saepè, Fulmine tacta, non memini legere apud Latinitatis au-

tores. Et alia parte purpurea.) Lego, Et altera parte. Hoc de secundo genere chelidoniarum intelligendum. Deiectam in aquam feruentem tempestates tueri.) Scribendum, Deiecta in aquam feruentem tempestates auerti, de chelonitide. Proximè sequenti versu restituimus, in motacillæ suis ventre. Quis enim vnquam Scyllam autem au vidit, aut legit? Ad Dardanum nunc pagum, quoniam oppidum.) Vetus lectio, Atarne nunc pago, quoniam oppido. Lactis succo ac sapore notabilem.) Lege addendo, Tritam lactis succo ac sapore notabilem. Sedetiam in Samo, ut aliqui putant.) In Samnio, veteres codices habent. Et sequenti versu, Panchrus. Sic enim apud Græcos quoque terminatur. Ac paulò post, Additam fœcunditatem, non Addictam. Item pro Philoginos, Phloginos. Iuxta monumentum Tiresiae inueniunt: specie que est eis aquæ glaciatae.) Satis erat, Specie aquæ glaciatae. Plinius non solet huiusmodi hiatus reformidare. Sequenti versu legendum, Sagdam Chaldæi adhærescentem nauibus inueniunt prasini coloris.

¶ Cap. xi. Adunephros eiusdem Thendactylus hic & Syris colitur.) Quis intelliget hæc? Syncera lectio: Adadunephtos eiuldem oculus nominatur. Fuit autem Adadonus unus è priscis illis Syrorum regibus, cuius sacra Hebræorum historia meminit. hunc Syri ob merita consecratum in cælitum numerum retulerunt, diuinisque honoribus, ceu peculiare suæ gentis numen, usque ad Plinij tempora colere perseverauerunt. Triophthalmos Ionaca nascitur.) Scribo, Cum onycha nascitur. Pyrene ab oliue nucleo.) Imò Pyren, ipsius nuclei vocabulo.

¶ Cap. xii. Cochlites quoque nunc vulgatissima.) Lego, Cochlites, alioqui Cochlitæ, dixisset.

¶ Cap. xiii. Gemmiferi amnes sunt, Oaxis, Mater, Ganges.) Malim veterem lectionem, Gemmiferi amnes sunt Acesines & Ganges.

IN PLINII HISTORIAM NATV.
RALEM ANNOTATIONVM SIG. GE.
LENII FINIS.

